

SADIMIZLIK
DEMOKRASİ
SOSYALİZM
MÜCADELESİNDE

DEVİRİMCİ GENÇLİK

25. YIL

Aylık Siyasi Gençlik Dergisi, Yİ: 5, Özel Sayı: 37, 20.000 TL (KDV dahil)

MÜCADELE

Gazetesi ile destek
ve dayanışma
kampanyası sürüyor

İşçiler, emekçiler Parti-Cephe saflarına

■ İstanbul Topkapı'da DHKP Devrimci Halk Güçleri tarafından 16 Kasım günü DHKP-C'yi selamlamak, DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın tutsaklığına, Kürdistan'daki köy yakmalar, gözaltında kayıplar protesto etmek amacıyla bir gösteri yürüyüşü düzenlendi. Polis, şaşkınlık içinde eylemi izlemekte iken, çevredeki sivil vatandaşlar kaçacak delik aradılar. Halk ise Devrimci Halk Güçlerinin bu eylemini aralarındaki konuşmalarla desteklediklerini gösterdiler.

■ Türkiye'de ve Avrupa'da Devrimci Halk Güçlerinin düzenlediği çeşitli eylemlerle "Dursun Karataş'a Özgürlük" şiarı haykırıldı ve DHKP-C selamlandı. Eylemlerde ayrıca son süreçte oligarşinin yoğunlaştırdığı katliamlar, gözaltında "kaybetmeler" ve Kürdistan'daki köy yakmalar protesto edildi. Fransa'da ise Dursun Karataş'a Özgürlük Komitesi'nin inisiyatifile Brüksel, Paris, Amsterdam ve İstanbul barolarından temsilciler ile Cologne Özgür Halklar Bilgi Merkezi'nin hazırladığı bir basın toplantısı yapıldı.

Silahlı savaşımız halk kitlelerini örgütleyebilmeli ve DHKP-C saflarına katmalıdır

"Ülkemiz çok büyük devrimci dinamikleri barındırıyor olup, dağlarında ve şehirlerinde gençlerin silah seslerinin duyulmadığı bir günd dahi yaşamak büyük kayıptır. Oligarşi binlerce insanı katfedebilir, on binlercesini tutuklayabilir, milyonlarcasını göç ettirebilir. Geçici olarak sindirebilir. Ama dağlarda ve şehirlerde yaşayan gerilla, o halkın umudu olarak oligarşiyi darbeler vurarak, zulme uğrayan halkın intikamını alarak, zulüm odaklarını yerle bir ederek, oligarşiyi her gün biraz daha çaresiz duruma sokup pasifize eden, sindirilen halk kitlelerini yeniden ayağa kaldırarak, halk kitlelerinin gerillaya akmasını sağlar. Gerilla, küçük hareketli birliklerden gerilla ordusuna, gerilla ordusundan halk ordusuna doğru gelişir ve devrimi hızlandırır. Oligarşinin karşı-devrimci şiddeti, ancak devrimci şiddetle karşılaştığında etkisini kaybeder ve giderek kendini vuran silaha döndürür. Karşı-devrimci şiddetli etkisiz kılmanın yolu devrimci şiddettir. Bu yasadır, tartışılmaz. Ama karşı-devrimci şiddetli etkisiz kılmak yetmez. Devrimin temel gücü halk kitleleri ise, devrimci şiddetimiz halk kitlelerini örgütleyebilmeli ve savaşa katmalıdır. Halk kitlelerini savaşa katmayan bir devrimci şiddet de er geç yorulmaya ve nihayet yenilmeye mahkumdur. Halk kitlelerini örgütleyebilme ve devrimci şiddetli uygulayabilme yeteneğini gösterebilmeliyiz."

DHKP-C'nin yolu şehitlerimizin yoludur

Dersim'deki çatışmalarda Ekim ayı içinde meydana gelen gerilla kayıplarının 13 olduğu öğrenildi. Konuya ilişkin olarak DHKP Dersim İbrahim Erdoğan Kır SPB'leri Komutanlığı tarafından dergimize gönderilen açıklamada, "9 Ekim 1994 tarihinde Ovacık Emirgan Deresi mevkiinde çıkan çatışmada 9 yoldaşımız şehit olmuş, 4 yoldaşımız da birliklerinden koparak kaybolmuşlardır. Yapılan araştırmalar sonucunda yoldaşlarımızın cesetleri bulunmuştur. Şehit düğün yoldaşlarımız şunlardır: Halil İbrahim Ekicibil (Vehbi), Murat Er (Mustafa), Ali Çelik (İbrahim), Tuncay Karaman (Arif)." denildi.

Oligarşinin GAP şovu

■ Henüz inşaatı bile tamamlanmamış bir tüneli, seçim öncesi bitmiş gibi göstererek, şaşırtıcı açılış törenleri düzenleyenler, GAP'ı sahtekarlıktan için kullandıkları bir tiyatro dekoru haline getirdiler.

Mücadele gazetesinin yeni bir atılım için başlattığı bağış kampanyasına bütün gücümüzle destek verelim

Dergimizin 36. özel sayısı yine "malum gerçeklerle" toplatıldı.

Daha önce bir ay süreyle yayını durdurulan Mücadele gazetesinin bu yayın durdurma cezası henüz bitmeden, yeni bir tebligatla yayının on beş gün daha durdurulduğu bildirildi. Yani toplam 45 gün süreyle Mücadele gazetesinin yayını durdurulmuş oldu. Yayın durdurmayla birlikte, sahibi ve yazı işleri müdürüne toplam dört yıl hapis ve 1 milyar liraya varan para cezası da verildi.

Olgarşi Bildiği Hangi Yöntemi Denerse Denesin, Mücadele Gazetesinin Atılımını Engelleyemeyecektir

Kısa bir süre sonra yeni bir atılıma hazırlanan Mücadele gazetesinin aldığı cezalar ya da uğradığı baskılar yeni değildir. Son da olmayacaktır... Bunu biliyoruz. Ama bundan daha

önemli bir şeyi de biliyoruz. Devlet, hangi yöntemi denerse denesin ne mücadeleyi durdurabilecek, ne de Mücadele gazetesini susturabilecek. Her şeye rağmen, hem sesimizi daha da gürleştirecek, hem de yayıncılığımızda bir atılımı daha gerçekleştireceğiz.

Okurlarımız Mücadele Gazetesinin Kampanyasını Destekleyerek Bu Sesin Hepimizin Sesi Olduğunu Ortaya Koyuyor

Mücadele gazetesinin yeni bir atılım için başlattığı dayanışma ve bağış kampanyası, yeni katılımlarla sürüyor. Başlatılan kampanya cezaevlerindeki tutsaklardan Kürdistan'ın köylerine, İstanbul'un işporta tezgahlarından okul kantinlerine kadar her yerde devam ediyor. Kollardaki bilezikler, boyunlardaki

takılar, parmaklardaki yüzükler fedakarca kampanyaya destek için çıkarılıyor.

Geçtiğimiz hafta içinde Mücadele gazetesinde kampanyaya katılımın yeni ve güzel bir örneğine daha şahit olduk. İstanbul'dan İspor-Der'li bir Mücadele okuru, Mücadele gazetesinin merkez bürosuna gelerek kampanyaya destek olmak istediğini açıkladı. Bu okur,

kampanyaya katılacak parasının bulunmadığını, ancak fazla bir gift ayakkabısını destek amacıyla satın parasını vermek istediğini söyledi.

Yine Ankara Kapalı Cezaevi'nde bulunan DHKP-C tutsakları, kampanyayı desteklemek için, bundan böyle kendilerine protokol olarak gönderilen gazete ve dergi paralarını da kampanyaya destek amacıyla ödeyeceklerini bildirdiler. Tutsak yoldaşlarımız bu desteği bildirdikleri gün, bir bayan okurumuz da boynundaki altın zincirini çıkartarak kampanyaya katkıda bulunurken, "Sadece bununla yetinmeyecek, kampanyaya daha aktif destek vermek için bulunduğum mahalledeki ve çevremdeki bütün insanları bu kampanyaya katmaya çalışacağım." diyordu.

Yurtiçinde ve Yurtdışında Kampanyaya Ne Kadar Aktif Katılır, Elimizi Ne Kadar Çabuk Tutarsak, Yayıncılıktaki Atılımımız da O Kadar Çabuk ve Güçlü Olur Mücadele gazetesinin bağış kampanyasına daha güçlü ve daha aktif destek vermeliyiz. Biz istediğimizde, üzerinde ciddiyletme durduğumuzda, neyi nasıl yapacağımız konusunda kafa patlattığımızda, bunu gerçekleştirememek için hiçbir neden yoktur. Unutmayalım ki, cezaevlerindeki tutsaklarımız bile, onca baskının ortasında bütün ekonomik güçlüklerine rağmen,

karınca kararınca da olsa, destek olup yardımda bulunuyorlarsa, dışarda olan bizlerin yapabilecekleri şeyler çok daha fazladır. Hiçbir şey yapamıyorsak, gazetemize abone çalışmaları yapabiliriz. Elbette kampanyaya katılım sadece bununla sınırlı olmamalıdır. Gerekirse sokak sokak, kapı kapı dolaşarak, çeşitli biçimler altında bağış toplayabilir, kampanyaya daha güçlü bir destek verebiliriz. Bütün Mücadele okurlarının bu sorumluluk bilinciyle hareket edeceğine ve atılım sürecimizi kısaltarak yayınıma daha güçlü bir hale getirmek için elinden gelen desteği vereceğine İNANIYORUZ. Şimdi bu inancımızı boşa çıkarmama, haklılığını ve doğruluğunu gösterme günüdür. Bu konuda yapacağımız her fedakarlık ve göstereceğimiz duyarlılık, ne kadar güçlü bir aile olduğumuzu da bir kez daha gözler önüne sermektedir.

BAĞIŞ KAMPANYASINA SEN DE KATILMALISIN! İSTEDİĞİNDE YAPACAK ÇOK ŞEYİN VAR!

MÜCADELE GAZETESİNİ SAHIPLANMEK ŞİMDİ BAĞIŞ KAMPANYASINA DAHA GÜÇLÜ KATILMAKTIR!

BAŞTA KENDİMİZ KATILMALI, SONRA DA ÇEVREMİZDEKİ BÜTÜN DUYARLI İNSANLARI KAMPANYAYA KATMALIYIZ!

Mücadele gazetesinin yeni hesap numarası: Bülent Bağcı adına Türkiye İş Bankası İstanbul Çağaloğlu şubesi 1095-300-430944

İÇİNDEKİLER

Seçim oyunu tezgahlanamadı	3
İşçiler-Emekçiler Parti-Cephe saflarına	4-5
"DHKP-C Savaşçıları Ölümsüzdür"	6-7
Olgarşi GAP'ın altında kaldı.....	8
Dersim'i susturamazsınız	9
Sivil faşist çetelere karşı örgütlü mücadele.....	10
Sınıf savaşında hakemlik yapılmaz, taraf olunur	11
Silahlı savaşımız halk kitlelerini örgütleyebilmeli ve DHKP-C saflarına katmalıdır	12-13
Bir psikopatın hezeyanları	14
Burjuvazinin dini imanı yoktur	15
Direniş bir kez daha kazandı	16
Gençlik	17
Eminönü ve Fatih belediyelerinde grev kararı.....	18
Demiryolu çalışanları eylemlerini sürdürüyor...	19
Söke'de pamuk üreticileri dertli	20
Cemtaş'ta direniş sürüyor	21-22
Haber/Yorum.....	23
Çuvaldız	23

Sahibi: Neslihan Uslu, Yazı İşleri Müdürü: Sebahat Varol, Yönetim adresi: Çakırağa Mah. Abdulla-tıfpaşa Sk. No: 15/5 Aksaray-İstanbul, Tel: 632 68 74. Fax: 588 34 21, Baskı: Serler Matbaacılık.

GÜNDEM

Burjuva basın-yayın organları "Ege'de savaş çıkahtı!" diye büyük gürültü kopardıkları halde, toplumdaki hiçbir kapıyı açmadı, insanlardan lehte ya da aleyhte hiçbir tepki gelmedi. Öyle ki düzen politikacıları içinde merakla pek bol olmasına rağmen kimi ke "Yunan gavarı" diye şovenist çığdıklar atıp "Milli birlik ve beraberlik" edebiyatı yapamadı.

Öte yandan düzen politikacıları, iktidardakiler olsun, muhalefetçiler olsun, gittikleri her yerde gün yüzü görmedik vaatlerde bulundukları halde, bunlar da toplumdaki hiçbir hareketliliği yaratmıyor.

Kimisi Dersim'de teknik üniversite, Hakkari'de stadyum yapmaktan söz ediyor, kimisi de Adıyaman'a havaalanı, baraj gölüne liman yapmaktan, ya da milyarlarca lira verip bitmemiş GAP inşaatları üzerinde açılış törenleri düzenleyerek, biraz daha inandırıcı olmaya çalışıyorlar.

Bol keseden vaat yağmurunun artık hiçbir inandırıcılığı kalmadığını gören kimi düzen politikacıları da "Ben size yapamayacağım şeyi vaat etmiyorum" diyor. Ve gerçekten de hiçbir şey vaat etmiyor. Çünkü yapabilecekleri, emekçi halka verebilecekleri hiçbir şey bulamıyor.

Demokratikleşme, şeffaflık karakol derken, bugün gelinen durum dizginiz bir devlet terörünün yaşanması oldu. Herkes iki anahtar, bir yeşil kart diyerek gelinen aşama ise işsizlik ve yoksulluğun daha da artması oldu.

Bunları yaşayan, yoksuzlukları, baskısı, sömürüyü,

Düzenden bir beklentisi kalmayan halka devrimi gösterebiliriz

zümlesi gören halk, düzen partilerinin, düzen politikacılarının neyine güvensin? Hangi sözlerine inansın?

Ehbeti güvenmiyor ve söylediklerine inanmıyor. Hiçbir düzen partisi gerçekten güçlü bir çekim merkezi değil. Hiçbir politikacı gerçekten güvenilir bir kişilik olmuyor.

Sahibinin sesi yayın organları düzenin yaşadığı güven ve inandırıcılık krizini iyi badikleri için sık sık kampanyalar başlatıp, "dürüst basın, güvenilir politikacı" imajını yaratmanın ne kadar elzem olduğunu söz ediyorlar. Ama aralarındaki çıkar çelişkileri nedeniyle o kadar çok düzensizlik içine giriyorlar ki, biraz olsun dürüst gazeteci kalabilmek çilerinden gelmiyor.

En büyük sorunu halkta güven yaratamamak olan düzenin basın-yayın organlarının açtığı kampanyalar da, ahlaksızlık, yolsuzluk gibi çürüme göstergesi haberlerin arasında eriyip gidiyor. Başlattıkları "Temiz Kiler Kampanyası" Engin Civan olayına adı kansan Semra Özal'ın neden üzerine güdülemediği sorularının altında çözüp kalıyor. Ya da "Haydi Türkiye" diye hep bir ağızdan, gazete ve televizyon kanallarından bir motivasyon yaratmaya kalkıyorlar, ertesi gün Başbakan'ın Amerika'daki mal varlığını ne yaptığı sorusu, bir gün önce söylenenleri unutturuyor.

Halk düzen politikacılarının sözlerine tepki ver-

miyor. Çünkü inanmıyor. Ama bu durum halkın her şeye tepkisz olduğu anlamına gelmiyor.

Halk gerçekleri sandığından çok daha fazla biliyor. Ve sandığından çok daha fazla tepkili ve derthli. Ama bu durumu değiştirecek bir çıkış yolu bulamadığı için susuyor, bekliyor. Günümüzün çıkarlarınnın peşinde, günlük sorunlarının çözümünü içine uğraşmanın yoğunluğunda kaybolup gidiyor.

Devrimcilerin yapacakları her şey tam da bu düzende önem kazanıyor. Herkesin yaşadığını herkes anlatan değil, güçlü bir ses, ısrarlı bir yünelin ve sorunlara çözüm getiren bir alternatif olarak halkın karşısına çıktığında, tepkisini içine atan halkın dikkatini çekmek isten bile değildir. Devrimci hareket, gelenekleri, ilkel tutumu ve can bedeli sürdürdüğü mücadele ve daha şimdiden geniş kitlelerin dikkatini çekmiş, bir çekim alanı yaratmış durumdadır. Halkın ilgisini, desteğe dönüştürmek için gösterilecek çaba, gelecekte memnuniyetsizliği devrime yürüyüş kanahına aktacaktır.

Bir gelişip güçlendikçe, daha da yaygınlaşp, kitleler içerisinde örgütlendikçe halk da tereddüdü yaklaşımları bizden yana değiştirmeye başlayacaktır. Halka güven verdikçe, halkı örgütlemeye daha fazla mesafe katedeceğimiz açıktır. Çünkü halkın bizden başka güveneceği, onun çıkarlarını savunacak bir güç yoktur. Bu güç DHKP-C'dir.

Seçim oyunu tezgahlanamadı

"Demokratik hukuk devleti" leranelerini yutturabilmek için oligarşinin vazgeçemediği bir oyun, seçimler.

Ama anlatılan bu oyunu da artık oynayacak halde değildir.

Ara seçimlerin 4 Aralık'ta yapılmasına dair yasa, Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiş. Ya birkaç hafta sonrası için yeni bir ara seçim tarihi belirlenecek, ya da erken genel seçim yapılmasına karar verilecektir.

Başbakan Çiller iptal kararı üzerine "çok üzgünüm" demiş. Ama herhalde, partiler için bayrak yapan nayloncularla, mingirlerde iyi iş yapan seyyar satıcılar kadar üzülmemiştir. Tabii Karayalın'ı da unutmamak gerek. Adıyamanlıların sırtına basıp Meclis'e atılma hayalleri yıkıldığı için olsa gerek. "Allah kahretsin" diye tepki göstermiş.

Peki ya halk? Ya işçiler, köylüler, gendler?

Bu kesimler içinde, ara seçim olmadı diye üzülen şöyle dursun, konuyla ilgilenen var mı?

Biz görmedik.

Çünkü bu memleketinde seçim mekanizması da, oligarşinin diğer yönetim mekanizmaları gibi çürümüştür.

Nasıl çürümüş?

Cunta generallerinin hazırladığı ve halka zorla dayatıldığı bir anayasayı temel alarak seçim yasası hazırlarlar. Hazırlanan seçim yasasını beğenmez, her seferinde kendi partilerinin işine gelecek biçimde değişiklik yapar, bölge barajı, ülke barajı ve daha birçok ayrıntı ile ince ince uğraşıp seçim yasası hazırlarlar. Kaza ile halktan yana devrimci, demokrat, yurtsever birilerinin meclislerine girmesinin önünü kesmek için en küçük boşluk bırakmazlar.

"Anayasal hukuk devleti"nin temel olan seçim yasası böylece hazırlandıktan sonra sıra seçim öncesi döneme gelir.

Artık propaganda savaşları başlar. Düzen partileri çıkarlarını savundukları patron, tüccar ve ağa kesimlerinden topladıkları paralarla, gazete, televizyon dahil her türlü reklam aracıyla kendilerini "pazarlamaya" çalışır. Devlet de bu partilere para yardımı yapar. En çok parası olan en yaygın "pazarlama" kampanyasını yapma imkanına sahip olur.

Parası olmayanlar ise yaya kalır. Seçim yasası ve propaganda yapma üstünlüğüne rağmen hala halktan yana -tabii düzen karşıtı- birilerinin Meclis'e girme şansı varsa bu kez DGM'ler, polis ve bunlar da yetmezse kontrgülla devreye sokulur.

Polis, devrimcilerin propaganda yapmasını engellemeye çalışır. DGM'ler fazla mesai yapar.

Yetmezse parti binaları, bombalanır, adaylar kurşunlanır.

Seçim günü ise sandık başları, silahlı kişilerle tutulur, halk tehdit edilir, "devlet karşıtı" köyler boşaltılarak oy vermeleri engellenir. Kimi seçim sandıkları "uygun görülmezse" alıkonuldukları alaylarda sırta kadem basabilir.

Her şeye rağmen Meclis'e girmeyi başaranlar olursa, bu kez de bir sebep bulunur, bunları Meclis dışına, hatta hapishaneye göndermenin yolu bulunur.

Kısacası "Osmanlı'da oyun çok"tur.

Türkiye'de yaşanan bu oyun, adı ister genel, ister yerel, isterse ara seçim olsun, mümkün olduğu kadar sık aralıklarla uygulanır. Çünkü seçimlerin du-

zene nefes alırdan bir özelliği vardır: Bir yarıyla halkın kendi yöneticilerini seçer gibi görüldüğü bir uygulama olarak düzenin meşruiyetini sağlamaya hizmet ederken, bir yarıyla da yiprılan düzen politikacılarının yenilenmesini sağlar.

Şimdi bu kadar Osmanlı oyunuyla tezgahlanan seçimleri bile yapamayacak hale geldiler.

İş takibi, mülteahhittik işleri, düğünler, bayramlar, rüşvet, dümen derken başını kaşıyacak zamanı kalmayan, bu nedenle Meclis'e de doğru dürüst uğrayamayan milletvekillerinin kabul ettiği ara seçim yasası, aynı partilere mensup milletvekillerinin itirazı ile iptal edildi. Ya birbirlerinden haberleri yoktu, ya da aralarındaki çıkar ilişkilerinden kaynaklanan hesapları olsa gerek ti.

Ama bunların da ötesinde, bu oyunun oynanamaz hale gelmesinin asıl nedeni toplumsal muhalefetin geldiği boyuttu. Özellikle Kürt halkının genel siyasal eğiliminin, düzenin seçim oyununu zorlaştıracak bir nitelikte olmasıydı.

Kürt halkı kendi oylarıyla Meclis'e giden milletvekillerinin, oradan hapis-haneye gönderilmesinin ardından, yeniden Meclis'e vekil gönderme konusunda katılmayacaktır.

Öte yandan yoğun iç göç nedeni ile oy kullanma hakkı olmayan on binlerce kişinin varlığı, düzenin seçim oyununu bütünüyle ikadi. Oligarşi örneğin iki buçuk milyon insanın yaşadığı Diyarbakır'da çok düşük bir katlama oranıyla seçim yapmayı göze almadı. Seçim oyunu tezgahlanamadı...

İşçiler, emekçiler Parti-Ce

■ İstanbul Topkapı'da DHKC Devrimci Halk Güçleri tarafından 16 Kasım günü DHKP-C'yi selamlamak, DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın tutulduğunu, Kürdistan'daki köy yakmaları, gözaltında "kayıplar" protesto etmek amacıyla bir gösteri yürüyüşü düzenlendi. Polis, şaşkınlık içinde eylemi izlemekle yetinirken, çevredeki sivil faşistler kaçacak delik aradılar. Halk ise Devrimci Halk Güçlerinin bu eylemini aralarındaki konuşmalarla desteklediklerini gösterdiler.

■ Türkiye'de ve Avrupa'da Devrimci Halk Güçlerinin düzenlediği çeşitli eylemlerle "Dursun Karataş'a Özgürlük" şiarı haykıldı ve DHKP-C selamlandı. Eylemlerde ayrıca son süreçte oligarşinin yoğunlaştığı katliamlar, gözaltında "kayıbmeler" ve Kürdistan'daki köy yakmaları protesto edildi. Fransa'da ise Dursun Karataş'a Özgürlük Komitesi'nin inisiyatifliyle Brüksel, Paris, Amsterdam ve İstanbul barolarından temsilcilerinin katıldığı, Cologne Özgür Halklar Bilgi Merkezi'nin düzenlediği bir basın toplantısı yapıldı.

DHKP-C'yi selamlayan, saflarına katılmaya çağıran eylemler devam ederken, "Dursun Karataş'a Özgürlük" talebi de hızla yayılıyor.

Devrimci Halk Güçleri Topkapı Meydanında Bir Gösteri Yürüyüşü Düzenledi

DHKC Devrimci Halk Güçleri tarafından İstanbul'da Topkapı Meydanı'nda 16 Kasım günü Devrimci Halk Kurtuluş Partisi'nin selamlamak, Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın tutulduğunu, gözaltında "kayıplar" ve Kürdistan'daki köy yakmaları protesto etmek amacıyla bir gösteri yapıldı.

Yaklaşık 50 kişiden oluşan Devrimci Halk Güçleri, yüzleri DHKC amblemi mendillerle kapalı şekilde düzenli bir kortej oluşturarak Topkapı'da minibüs duvarlarının bulunduğu caddede üzerinde toplanarak yürüyüşe geçtiler. "Kurtuluşun Yolu DHKP-C'dir" yazılı bir de pankart açan Devrimci Halk Güçleri düzenledikleri gösteri sırasında "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş", "Yolumuz Çayan-

ların Yoludur", "Umudun Adı DHKP-C" sloganları attılar. Ote yandan aynı anda Topkapı'daki üst geçitte üzerinde "Devrimci Sol Artık DHKP-C'dir", "Parti-Cephe ile Devime Yürüelim" yazılı bomba süsü verilmiş pankartları asıldı. Üst geçide Kadar sloganları atarak yürüten Devrimci Halk Güçleri molotof kokteylleri ile caddeye ateşe vererek trafike kapadıkları sonra, dağılarak eylemi sona erdirdiler.

Polisin ve sivil faşistlerin saldırılarına ihtimaline karşı sopalı ekiplerle koruma önlemi almış olan Devrimci Halk Güçlerinin bu eylemini çevrede bulunan polisler seyretmekle yetinirken, üst geçidin üzerinde tezgahları bulunan sivil faşistler ise tezgahlarını toplayarak kaçtılar. Yağlı bir kadın Devrimci Halk Güçlerinin bu eylemini alkışlarken, gösteriyi izleyen pek çok insan da "Böyle düzen olursa, böyle adalet olur" sözleriyle sempati-

lerini dile getiriyordu.

"Dursun Karataş'a Özgürlük" Kampanyası ve Parti-Cephe Selamlamaları Sürüyor

Devrimci Halk Güçlerinin DHKP-C'yi selamlama ve "Dursun Karataş'a Özgürlük" kampanyası çerçevesinde gerçekleştirdikleri eylemler, yazılama, pankart, gösteri vb. biçimlerde sürüyor.

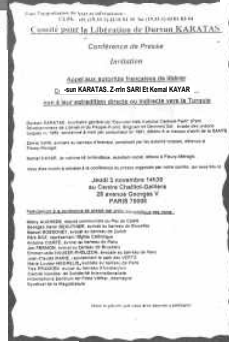
İZMİR

Pek çok yerde yazılama ve pankart asma eylemleri yapan DHKC Devrimci Halk Güçleri 16 Kasım günü gerçekleştirildikleri pankart asma eylemleriyle DHKP-C'yi ve Dursun Karataş'ı selamladılar, halkı DHKP-C saflarına çağırdılar.

Mucadele gazetesi İzmir bürosunu 16 Kasım günü arayan bir kişi İzmir Bayraklı'da üzerinde "Önderimize, Partimize ve Şehitlerimize Selam Olsun" yazılı bomba süsü verilmiş bir pankart astıklarını ve eylemi Devrimci Halk Güçleri adına üstlendiklerini söyledi. Bombova'da ise yine bomba süsü verilmiş, üzerinde "İşçiler, Emekçiler DHKP-C Saflarına Savaşalım Kazanalım" yazılı bir pankart asılmıştı. Aynı gün gelen bir başka telefonda ise Atatürk Mahallesi'nde "İşçiler, Emekçiler DHKP-C Saflarına Birleşelim" yazılı bir pankart asıldığını söylenirken, eylem Devrimci Halk Güçleri adına üstleniliyordu.

ANTAKYA

DHKP Genel sekreteri Dursun Karataş'ın tutulduğunu protesto eden ve DHKP-C'yi selamlayan Devrimci Halk Güçleri Antakya Kuzeytepe'de 18 Kasım günü yazılama yapıldı. Antakya mücadele bürosunu 18 Kasım günü telefonla arayan bir kişi "Dursun Karataş'ın tutulduğunu protesto etmek ve Harti-Cepheyi selamlamak için Kuzeytepe'de, 'Gözaltılar Bizleri Yıldıramaz', 'Yaşasın DHKP-C', 'Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş' yazılamlarını yaptık" diyor ve eylemleri Devrimci Halk Güçleri adına üstleniyordu...

Dursun Karataş'ın tutulduğu ve Kürdistan'daki köy yakmaları protesto edildi

AVUSTURYA'DA DURSUN KARATAŞ'A ÖZGÜRLÜK YÜRÜYÜŞÜ

Avusturya'nın Graz şehrinde Devrimci Halk Güçleri tarafından "DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'a Özgürlük" kampanyası çerçevesinde ve Kürdistan'daki köy yakmaları protesto etmek amacıyla 12 Kasım günü bir yürüyüş düzenlendi. "Öndere Selam Savaş Devam", "Yaşasın Devrimci Halk Kurtuluş Partisi", "Öndere Özgürlük", "Dün Vietnam Bugün Kürdistan" gibi sloganların atıldığı yürüyüşte şehir merkezindeki alana giren Devrimci Halk Güçleri, burada Dursun Karataş'ın tutulduğunu ve Kürdistan'daki köy yakmaları protesto eden Türkçe ve Almanca bildiriler okudular. Çevrede bulunan in-sanların ilgisini çeken yürüyüşe Avusturyalılar da katılarak Devrimci Halk Güçlerini desteklediler.

Dursun Karataş Serbest Bırakılmalıdır

DHKP-C (Acilce) Genel Sekreteri Mihraç Ural, 18 Ekim günü basın açıklaması yaparak, Dursun Karataş'ın derhal serbest bırakılmasını istedi. "Zindanlar hiçbir devrimcinin özgürlüğünü kısıtlayacak kadar yüksek duvarlara sahip değildir." denilen açıklamada özet olarak şunlar belirtildi:

DURSUN KARATAŞ SERBEST BIRAKILMALIDIR.

(...) Victor Hugo'nun "Her türlü düşüncenin anayurdu" diye övündüğü Paris, gerçekte her türlü düşünce komploculuğunun anayurdu. Fransız ilericileri bu onursuzluğun lekeleri altında, dünyanın düşünsel ilerleyiş karşısında gerilemekten sıyrılmamaktadırlar. Bunu ülkelerinin yöneticilerine, devrimlere karşı sürdürülen saldırılara sessiz kalmakla da göstermektedirler. (...) Kendi ulusal değerlerini kiletmekte sakınca görmeyenlerin Türkiye halklarına zulüm eden yöneticilerle el ele vererek siyasi önderlerin özgürlüklerini kısıtlama uğraşını aynı batakta üremektedir. Ancak bunun hiçbir şeye çözüm olmadığı açıktır. Zira zindanlar hiçbir devrimcinin özgürlüğünü kısıtlayacak kadar yüksek duvarlara sahip değildir. (...)

(...) Dursun Karataş'a yönelik tutuklama, görevlerimizi bilince ve pratiğe geçirmenin bir fırsatı olarak görülüp, değerlendirilmesi, toplumsal sorumluluklarımız karşındaki tutarlılığımızın da ölçüsü olacaktır. Buradan tüm devrimci örgüt militanlarına ve özel olarak ilerilerine, Dursun Karataş'ın özgürlüğü için elinin bir çaba sarfetmeye ve Dursun Karataş'a dayanışmaya davet ediyoruz. Buradan ayrıca, Fransız emperyalistlerinin Dursun Karataş'a yönelik tutuklama ve zindana atma girişimlerinde dile gelen kırı eller operasyonlarını şiddetle lanetliyorum.

phe saflarına

Ölkemizdeki baskı, terör ve zorbalığa karşı sessiz kalmayarak, DHKP-C'yle zaferi ulaşıcağıız. Bu savaşta önderimizle birlikte, onunla el ele.

FRANSA'DAKİ DURSUN KABATAŞ'A ÖZGÜRLÜK KOMİTESİ BASIN TOPLANTISI YAPTI

Fransa'daki Dursun Karataş'a Özgürlük Komitesi (Comité pour la Libération de Dursun Karataş) inisiyatifinde 3 Kasım günü Paris Centre Chailot Galliera'da bir basın toplantısı yapıldı. Basın toplantısına Brüksel, İstanbul, Paris ve Amsterdam barolarından ve Cologne Özgür Halklar Bilgi Merkezi'nden temsilciler katıldılar. Dursun Karataş, Zerrin Sarı ve Kemal Kaya'nın avukatlarının, basın tutanaklarının durumu hakkında bilgilendirdiği toplantıda, Fransa ve diğer Avrupa ülkelerindeki pek çok parti ve örgütten destek mesajları da iletildi.

Müvekkillerinin "Yasadışı örgüt üyesi olmak ve örgütü olarak terörist faaliyette bulunmak", "Fransa'ya yasadışı yollarla girmek", "Sahte belge kullan-

mak", "Terörist örgüte bağlı olarak yasalara karşı gelmek" gerekçeleriyle suçlandığını belirten avukatlar toplantıda özet olarak şunları söylediler:

"Terörist faaliyetlerde bulunmaya ilişkin hiçbir unsur suç dosyasında bulunmuyor. Aynı arabada bulunmak suç işleme niyetini meydana getirmez. Ayrıca dosyada Türk hükümetinin iade talebi de bulunmuyor..."

Dursun Karataş'ın sahte belge kullanmasının meşru olduğunun belirtildiği toplantıda Türkiye Cumhuriyeti devletinin katliamcı olduğu, henüz bir hafta önce yeni infazlar gerçekleştirdiği, Dursun Karataş, Zerrin Sarı ve Kemal Kaya'nın Türkiye'ye gönderilmesinin de onları katletmek anlamına geleceği vurgulandı. Toplantıya katılanlar ayrıca Fransız makamlarının TC hükümetinin kriterlerini kabul etme ve hukuk davasını ceza davasına çevirme eğilimlerine karşı çıktılar...

Selam Olsun Onderimiz Dursun Karataş'a! Selam Olsun DHKP-C'ye!

Halkımızın kurtuluş mücadelesini engelleyecek hiçbir gücü tanımıyoruz. Umudumuz, gücümüzdür. Gücümüz, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm kavgamızda, kanla yazılmış tarihimizde, DHKP-C'dir. Fransız emperyalizminin önderimiz Dursun Karataş'ın tutsak etmesi, oligarşi ve emperyalizmin sevinç naraları atması boşunadır.

Onların bu sevinç naraları, onurlu tarihimizin korkularını gizleyememektedir.

Önderliğimizle bütünleşmiş DHKP-C ile bayrağımızı daha da yükselteceğiz.

YAŞASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ!
ÖNDERE SELAM
SAVAŞA DEVAM!
UMUDUN ADI DHKP-C!

Edirne DEV-GENÇ

Dursun Karataş'a Seslenişler

Fransa emperyalizmi tarafından tutuklanan Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Genel Sekreteri Dursun Karataş'a ülkemizden ve yurtdışından binlerce mektup gönderildi. Bu mektuplardan bir bölümü dergimize de ulaştı. Ayrıca dergimize gönderilen mektuplar da var. Bunlardan sadece birkaç tanesini kısaltarak yayınıyoruz...

Denizli'den bir işçi şunları belirtiyor:

Türkiye halkının değerli önderine, Çok değerli önderim. (...) Tutsak düşüğünü öğrendiğimde büyük bir öfkeye kapıldım. (...) Biraz oturup düşündüm ki, Fransız emperyalizmi ve karantık güder bir önder, bir komutanı, değerli bir öğretmeni tutsak alamaz. Bedenlerimizi tutsak alsalar da, düşüncelerimizi, karantılığımızı, inançımızı hapsedemezler. Türkiye'nin burjuva basını önderimizin tutsaklığını ballandıra ballandıra anlatırsa, biz büyük ve yıkılmaz bir aleyiz. Önderimiz tutsak düşse de davamıza olan inancımız asla sarsılmadı ve sarsılmayacak. (...)

Değerli komutanım (...) İçimden ne geldiyse öyle yazdım. Asla yalnız olmadığımı, faşist güder de bilsin istedim. Bizi tüketemezler. Bizler ülkemizin ve dünyanın dört bir yanında açan karantilleriz, onlar kopardıkça biz çoğalırız. Sabahat yoldaş dediği gibi, bu faşist güçlerin anaları Marukyan, babaları Bush'tur. Hepsi birer lağım faresidir...

İzmir'den gönderilen bir mektupta ise şunlar belirtiliyor:

Günler geçtikçe sizin bizimle olacağın günler, özgürlüğüne kavuşacağın günler yaklaşıyor. Ve biz seninle kavuşacağımız o günlerin coşkusunu ve mutluluğunu taşıyoruz. (...)

Sen şu anda Fransız zindanlarında otabilirsin ama düşünceni asla hapsedemezler, halkla bütünleşmiş bir önderliği hapsedemeye dünyadaki hiçbir güç yetmez. (...) Sen Adana'da pamuk işçileriyle, Zonguldak'ta maden işçileriyle ve Ege'de tütün işçileriyle. Düşüncen geleceği kendi elleriyle yaratacak. (...)

Biz seni gerçekten çok seviyoruz. Ve sana söz veriyoruz: asla mücadeleyi bırakmayacağız...

Amasya, Mezifon ve Gümüşhacıköy'den devrimci mücadele içerisinde yer alan genç insanlar ise dergimize gönderdikleri mektupları şunları söylüyorlar:

Önderliğimize ve partimize selam olsun. Emperyalizm, kökleri Türkiye halkları içerisinde olan Devrimci Sol önderliğini yargılamaya Zindanlar ve tutsaklık, devrimci hareketimizin önderliğini hiçbir zaman teslim alamamıştır ve alamayacaktır. (...) Emperyalizmin, önderimiz Dursun Karataş'ı yargılamaya kalkması bizlere, Türkiye halklarına saldırdır. (...)

Partimizin önderi bizlere ve örgütüne bağlılığını "Devrimci Sol benim çocuğum, annem, öğretilerim, özgürlüğüm, her şeyimdir" diyerek ortaya koymuştur. Önderimiz de bizim her şeyimizdir.

16 yıllık Devrimci Sol, 25 yıllık DEV-GENÇ geçmişimize sahip çıkacağımız dost ve düşman tarafından bilinmelidir.

YAŞASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ!
YAŞASIN PARTİMİZ DHKP-C!

Sağmalcılar Cezaevi'nden 159 imzalı dilekçe

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın Fransa emperyalizmi tarafından tutsak alınmasının protesto edilmesi basın açıklamaları ve Fransız Büyükelçiliğine gönderilen dilekçelerle devam ediyor.

DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın Fransa'daki tutsaklığına derhal son verilmesi için İstanbul Sağmalcılar Cezaevi'ndeki Devrimci Sol davasından yargılanan tutsaklar tarafından bir dilekçe hazırlanarak 17 Kasım 1994 tarihinde Fransız Büyükelçiliğine gönderildi. Toplam 159 imzalı dilekçede şunlar belirtildi:

Sayın Konsolos

Hükümetinize bağlı güçler tarafından gözaltına alınıp tutuklanan Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Genel Sekreteri Dursun Karataş'ı elinizde tutarak hiçbir delili bulunmasın rağmen hala serbest bırakmadınız. Dursun Karataş'ı serbest bırakmayıp, özgürlüğünü engellemiz, onun nezdinde Türkiye halklarına ve halkımızın umudu Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'ne yönelik bir saldırdır.

Hükümetiniz bu ağır saldırının sorumluluğundan bir an önce vazgeçmeli, Dursun Karataş'ı derhal serbest bırakmalıdır.

Dursun Karataş'ın hukuki durumu ve sağlık durumu hakkında bize bilgi vermenizi istiyoruz.

DURSUN KARATAŞ KOŞULSUZ DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR!

DURSUN KARATAŞ'A ÖZGÜRLÜK

"DHKPC'nin yolu şehitle

Halil İbrahim EKİCİBİL
(Vehbi)

Müfreze komutanı
Dersim'deki çatışmalarda Ekim ayı içinde meydana gelen gerilla kayıplarının 13 olduğu öğrenildi. Konuya ilişkin olarak DHKC Dersim İbrahim Erdoğan Kır SPB'leri Komutanlığı tarafından dergimize gönderilen yazılı açıklama şöyle:

"9 Ekim 1994 tarihinde Ovacık Emirgan deresi mevkiinde çıkan çatışmada, 9 yoldaşımız şehit olmuş, 4 yoldaşımız da birliklerinden koparak kaybolmuşlardır. Yapılan araştırma-

Murat ER
(Mustafa)
Müfreze Komutanı

lar sonucunda, yoldaşlarımızın cesetleri bulunmuş, böylece aynı çatışmada kayıp sayısı 13'e yükselmiştir. Şehit düşen yoldaşlarımız şunlardır:

1-(Vehbi) Halil İbrahim EKİCİBİL (Müfreze komutanı): 1972 Adana doğumludur. Çok küçük yaşta babasını kaybettikten sonra, aile sorumluluğunu yüklenmiştir. Sorumluluk anlayışı devrimci mücadele içerisinde de gelişmiş, her şeyyle mükemmel bir komutan ve devrimci kişiliğe sahip olarak şehit düşmüştür. Arap milliyetindendir.;

Ali ÇELİK
(İbrahim)
Savaşçı

2-(Mustafa) Murat ER (Müfreze komutanı): 1973 Hozat doğumludur. Kısa sürede kendini geliştirmiş ve i komutan olmuştur. Mütevazı kişiliğiyle sevilen bir yoldaşımızdır. Kürt milliyetindendir.

3-(İbrahim) Ali ÇELİK (Savaşçı): 1970 Ovacık doğumludur. Dersim'de gerilla faaliyeti başladıktan kısa süre sonra gerillaya katılmıştır. Bugüne kadar çatışmalarda birçok kahramanlık sergilemiş ve 19 Mart çatışmasında ayağından aldığı yara so-

Tuncay KARAMAN
(Arif)
Savaşçı

nucu hafif sakat kalmasına rağmen, bu ona engel olmamış ve yine kahramanca savaşarak şehit düşmüştür. Kürt milliyetindendir.

4-(Arif) Tuncay KARAMAN (Savaşçı): 1976 Amasya (Gümüşhacıköy) doğumludur. Çok kısa sürede gerilla safalarında savaşmaktadır. Yeni bir insan olmasına rağmen, kısa sürede gerilla yaşamına adapte olmuş ve yoldaşları arasında sessizliği, sakinliğiyle yer etmiştir. Türk milliyetindendir."

DHKP-C Savaşçıları Zeynep ve Ahmet

Ahmet ÖZTÜRK

Zeynep GÜLTEKİN

Zeynep Gültekinin yoldaşları anlatıyor

"Daha çok kin öfkeyle doldum ve evden ayrıldım. Hareketim için vazgeçmeyeceğim hiçbir şey yok..." Böyle ifade edilebilirdi ancak devrime olan inancı... Yalın, kararlı ve özlem doluydu sözleri.

Yoldaşımız Türk ulusundan emekçi bir ailenin çocuğuydu. 1991 ve 92'de hareketini aramış, ancak 1993'te istediği ilişkiye girebilmişti. Hareketle bağlantı kurar kurmaz, hiç tereddüt etmeden ailesini ve çocukluğundan beri var olan temiz duygusal ilişkisini koparıp, her şeyini büyük ailesine, hareketine sunmuştu.

Mücadele içerisinde kısa bir geçmişi olmasına rağmen, hızlı gelişmiş, soğukkanlılığı, insanlar için büyük bir emek sarf etmesi ve bilmeyen bir enerjiyle çalışması hareketine olan özleminin ve inancının en güzel göstergeleri olmuştur. Daha önce büyük bir sabırla hareketi arayıp bulması gibi, ilişkisi koptuğunda da bir dava insanı gibi hareketini sahiplenmiş, en olumsuz süreçlerde bile yeni ilişkiler yaratarak hareketine sunabilmiştir. Paramız mı bitmiş, hemen bulurdu, kalacak yerimiz mi yok, o bunu da hallederdi. Zor bir anda onun yaratıcılığını görmek mümkündür. Yine böyle bir dönemde, bir okulun yanındaki bayanlarla hemen ilişki kurmuş, sohbetlerine katılmış ve yer temin etmişti. Girişkenliği ve cesareti devrime olan inancıydı. İnancı ve devrime bağlılığı, bayanlara "...kızım bizde boş bir oda var, senden para da istemiyoruz, gel bizde kal..." dedirtecek kadardı. Bu inanç ve coşkuyla

PARTY'yi karşılama planları düşünür, düşünürken de yüzünden coşkusu okunurdu.

Operasyon ve darbeler yediğimiz dönemlerde inancını, kararlılığını ve soğukkanlılığını her zaman korumuştur, bu dönemlerde yoldaşlarının inikamını almak için yapıp tutuşurdu. Onderine ve hareketine bağlılığı tamdı. Yapılan bir eylemi gazetelere bildirirken, gazetecinin "... yerinde bir eylem olmuş 'Yaşasın Onderimiz Dursun Karataş' dermiş, bu konuda ne diyorsunuz?" sorusuna karşılık "Yaşasın Onderimiz Dursun Karataş" sloganını cevap olarak haykırırmıştı.

İnsanlarla olan ilişkilerindeki sıcaklığı birçok ömikle anlatılabilir. Kadın-erkek, yaşlı-çocuk demeden sabır ve ınatla her türlü ilişkili hareket için değerlendirmeye çalışır, yolculuklarda bile insan kazanmaya çalışırdı. O hep Karadeniz'de gerilla olmak isterdi. Ancak Tark yoldaşının şehit düşmesiyle beraber, Toros şahinlerinin hesabını sormak için Toroslar'a sevdalanmıştı.

Bekli Toroslar'a çıkmadı ama, en son saldırısında düşman ıssı sarırdı anda yoldaşlarına ve partisine yakışır bir şekilde Ahmet yoldaşıyla beraber iki buçuk saat çatışıp, Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçısı olarak şehit düşmüştür.

Ona söz veriyoruz ki, bu vatan topraklarında hiçbir katil ve halk düşmanı kalmayana kadar, yükselttiği bayrağı yere düşürmeyeceğiz... Her birimiz dağlarda şehit düşecek binlerce Sabo, Sinan, Tank, Esma, Ahmet ve Zeynep'ler olacağız...

YAŞASIN DEVRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ!

YAŞASIN 28 EKİM DİRENİŞİMİZİ YOLDAŞLARIMIZ ÖLMEDİ!

Zeynep'i 1991 yılında Mersin'de tanıdım. Mersin Meslek Yüksekokulunda okuyordu. Sıcak bir kişiliği vardı. İnsanlarla çok çabuk tanışır ve ilişki kurardı. Yüzünü asık görmek hemen hemen imkansızdı. Atılganlığı ve çalışkanlığıyla kendisini her zaman gösterirdi. 17 Nisan katliamının ardından onunla birlikte hazırlayıp astığımız "Devrimci Sol Savaşçıları Ölümüşüzdür" pankartı, onun kararlılığının bir göstergesiydi. O her zaman daha fazlasını yapmayı isteyen, mücadeleyi sahiplenen bir coşkuya sahipti. Her zaman mücadelenin farklı alanlarında görev almayı beklerdi. Onu son gördüğümde, mücadelenin farklı alanlarında, kavgaanın tam orta yerinde görev almak istiyordum demişti.

Açıkta, eksiklerini ortaya koyar, çözümün yollarını arardı. Şehitlerimize bağlılığını, onları sahiplenmesini, "Dökülen bir damla kan boşa gitmez" sözleriyle her zaman dile getirirdi. Ve şehitlerimize verdiği sözü onlara layık olarak yerine getirdi. Sen bize ve şehitlerimize verdiğin sözü tutun. Mücadelemizi yükseltiyor. Vatan toprağına dökülen kanını yerde bırakmayacağız.

Grup Yorum üyesi Kemal Sahir Gürel Ahmet Öztürk'ü anlatıyor
Ahmet yoldaşımızı Mücadele gazetesinin Adana temsilciliğini yürüttüğü sıralar, konser vermek için geldikimiz Adana-

rimizin yoludur"

Yoldaşları Adnan'ı ve Halil'i anlatıyor!

SDB'den bir yoldaş:
"Cesareti ve atılğanlığıyla
örnekti"

Adnan'la gerçek tanışmamız '90 atılımında oluşturulan SDB'ler içeri-
sinde oldu. Her ikimiz de Ferit'in ko-
muta ettiği aynı birlikte savaşıydık.

DMO'da patlayan bombayla Ferit
ve Hamdi yoldaşlar şehit düştükle-
rinde, Adnan "Onları almadan çık-
mayalım" diyordu. Yıkılan depoda
yanan arabaların arasında dakika-
larca yoldaşlarımızın şehit bedenle-
rini aradık. Çaresiz ayrılmak zorun-
da kaldık. Ancak Adnan'ın gözü hala
geride yükselen alevlerin içerisinde-
ydi. Gelen polis ekiplerine rağ-
men, "Geri dönelim, tekrar arayalım. Belki bir yer-
lerde sıkışmışlardır" diyordu. Dönmemizin koşulu
yoktu. Bunu biliyordu, ama yine de komutanını
orada bırakmayı içine sindiremiyordu.

Hareketin, birliğin her kalan üyelerini diğer bir-
liklere dağıtma önerisine ısrarla karşı çıktı. So-
nunda şehitlerimizden boşalan yerler birliğe yeni
katılan yoldaşlarımızda tamamlandı ve Ferit'in gö-
revini Adnan üstlendi. Çoğusıyla, enerjisiyle bir-
liğimizi kısa sürede yeniden savaşa hazır hale ge-
tirdi.

Hareketin hiçbir eylem önerisine "bu yapıla-
maz" demedi. Aksine, "Hareket öneriyorsa, de-
mek ki, yapılabilir" diyordu. Cesareti ve atılğanlı-

Adnan BERBER

gıyla her geçen gün biraz daha
öne çıkıyordu. Tıpkı yaprağın dahi
kıpırdamadığı yıllarda, yer aldığı
üniversite mücadelesinde
dinmek bilmeyen enerjisiyle devri-
min emektarı olmayı bildiği gibi,
devrimci hareketin atılım yılların-
da da emegini, alın terini esirge-
memiştir. Eylemlerde eksikliğini
gördüğü her yer onun görev yeri
olmuştur. Gerekliğinde silahını
kullanmaktan çekinmemiş, onlar-
ca kişinin arasına tek başına da-
larak eylem yerinde sıkışan yol-
daşlarına silahıyla yol açmış, düş-
manı birçok defa eylem bölgesin-
de yere yatırmayı bilmiştir.

Eylemlerde, daha çok eyleme katılan yoldaşla-
rının güvenliğini üstlenmiştir. Dış güvenlikte Ad-
nan varsa, eylem yerinin ne kadar tehlikeli ya da
kolay olduğuna bakılmazdı. Çünkü güvenlikte Ad-
nan vardır ve herkes kendinden emindir.

Cesetlerini yakmışlar, işkence etmişler. Öyle
duyduk. Unutma can yoldaşın, unutma can dostu-
nu, kardeşini, o kalleşlerin, aşağılık it sürülerinin;
ahıksızlığını, namussuzluğun kol gezdiği adl
dü-
zenleri yıkılacak, ellerimizle yıkacağız kalelerini.
Senin ve yoldaşlarının vücuduna saplanan her
kurşunun hesabı tek tek sorulacak. Bu bizim na-
mus borcumuzdur...

Kardeşi Ali, Halil Ekicibil'i anlatıyor:
"Halkının sevdalisiydi"

Onu iyi tanımama fazla zaman olmadı. Çünkü
aramızda yedi yaş vardı. O üniversiteye giderken,
ben daha ilköğüldaydım. O çevresindeki dostları-
na o kadar ilgi gösterirdi ki, herkesin sorununa or-
tak olur ve çözmeye çalışırdı. O kadar inatçıydı ki,
hakkı olduğu şeyi ne pahasına olursa olsun savu-
nurdu. O meslek lisesini bitirdi ve daha ilk yılda
Elazığ Tıp Fakültesi'ni kazandı. Tıpta okurken, bize
yılda iki defa gelirdi. O zaman daha yeni mü-
cadeleyle tanışmıştı. Bana her geldiğinde 'Yo-
rum'un kasetini getirirdi. Bana dünyadaki zulmü,
üniversite hayatını, oradaki zorlukları, insanların
sorunlarını anlatırdı ve artık benim de bilinçlenip
mücadeleye girmem gerektiğini söylüyordu.

Onu zaman geçtikçe daha iyi tanıyordum. O
mücadelesiyle, kişiliğiyle herkese örnek oluyordu.
Bir gün geldi, onun artık halkı için mücadele ettiğini
anladım. Ona karşı saygım ve sevgim her geçen
gün daha da arttı. Çünkü o ölümlü güler
karşılayanlardandı. Halkının sevdalisiydi. Çünkü
o dağlarda şehit düştü, bahar için.

Devrimci Halk Güçlerinin
katilimci protesto eden
eylemleri sürüyor

Adana'nın Gülbahçe Mahallesi'nde 12 Kasım
günü "Ahmetler, Halil İbrahimler Ölümsüzdür, "Ya-
şasın DHKP-C, "DHKP-C Savaşçılar ölümsüzdür"
yazılı Devrimci Halk Güçleri imzalı bir pankart asıldı.

7 Kasım günü Devrimci Halk Güçleri tarafından
Adana'nın Baraj yolu civarındaki İş Bankası molotof-
larıarak tahrip edildi. Bununun telefonla arayan bir kişi
ayrımı "Killedilen Ahmet ve Zeynep yoldaşla-
rızın hesabını soracağız" diyerek Devrimci Halk
Güçleri adına üstlendi.

Köln'de ırz düşmanı darbeci kontra çetesi
tarafından alçakça katledilen Çetin Genç-
doğan yoldaşımızla ilgili olarak 14.11.1994
tarihli Avrupa Devrimci Halk Güçleri/DHKC
imzalı bir açıklamayı yayınlıyoruz.

Kamuyuuna Çetin Gençdoğan

isimli yoldaşımız 6.11.1994 günü
darbeci kontralar tarafından Köln'de
uğradığı bir saldırı sonucunda alçakça
katledildi.

Çetin yoldaş, 1965 yılında
Dersim'in Hozat ilçesi Tavuk kö-
yünde yoksul bir Kü ailesinin çocuğu
ola rak dünyaya geldi. Yoksul Kürt
köylülerinin karşılaştığı baskılara,
ezilmişliğe, acılara büyüyen
yoldaşımız; çevresinde haksızlıklara
karşı çıkan, yardımsever, gözünü
budaktan sakınmayan, cesur biri
olarak tanındı. Genç yaşından
itibaren ailesine katkıda bulunabilmek
amacıyla çeşitli işlerde çalıştı. İşinde bulunduğu
yaşam kavgası sonucu, yabancı olmadıği eşitsiz-
li, adaletsizliği, baskını, sömürüyü daha yakından
tanıyan yoldaşımız, bunlara karşı devrimci hareketin
verdiği mücadeleye her zaman sempatiyle baktı.

Devrimci hareketle buluşması ise 1992 yılında
geldiği Almanya'da olmuştur. Küçük-büyük iş aynını
yapmadan verilen her görevi yerine getiren yoldaş-
ımız, darbecilik ihanetinin yaşandığı günlerde "hare-
kete ve önderliğe" sonuna kadar sahip çıkmış, bu
uğurda elinden gelen her şeyi yapmıştır. İhanetin alt
edilmesinde üzerine fazlasıyla yerine getiren
yoldaşımız, kontra çocukları tarafından sürekli hedef
gösterilip ölüme tehdit edilmiştir. Bütün bunlara rağ-
men, hareketimize, kimliğimize, adaletimize sahip
çıkma görevini sonuna kadar yerine getirmiştir.
6.11.1994 günü ise, darbeci kontralar tarafından sı-
lahlı saldırıyla uğramış, yerde yaralı yataktan, na-
mussuz haniler tarafından üzerine kurşun boşaltıla-
rak katledilmiştir.

Tüm yoldaşlarımız gibi hareketimizi savunan
sehit düşen yoldaşımızın hesabını er geç soracağ-
ımız bilinmelidir. Geçmişimiz bunun en güzel kanıtı-
dır. Hiçbir suç cezasız bırakmadık ve bırakmaye-
cağız.

Darbecilğin nasıl bir pislik olduğu, kime hizmet et-
tiği bütün herkes tarafından açıkça görülmektedir.
Ortaya çıktıği zaman söyledikimiz "Bu pisliği mutlak
temizleyeceğiz" sözümüz hala geçerlidir. Her geçen
gün işledikleri suçlara yeni suçlar ekleyen, suçla or-
taya çıkıp, suçla ayakta kalmaya çalışan devrim ve
halk düşmanı bu kontra çetesi ni mutlak ama mutla-
ka meza ra göreceğiz.
Bu bizim sözümsüzdür.

"Taraflsızlık", "Devrimci kanı dokulsun istemiyo-
nuz", "İki taraf, "Siddete karşıyız" gibi sözlerle bugüne
kadar devrimci harekete art niyetlerini pratikte
sergileyen bazı "sol" kesimler yeni bir cinayetin so-
rumluluğu ile karşı karşıyadır. "Sorumluluğumuz yok"
diyemeyiz. Bu pisliği kim destekledi, kim yürütüle-
rine kattı, dergilerini dağıttı, dergi bürolarını bekledi?
Saldırmaları için kim cesaretlendirdi bu ırz düşman-
larını? Tekrar hatırlatıyoruz. kontra faaliyeti sürdüren
bu halk düşmanı hırsız çetesi ni desteklemekle ne
kazandınız? Hiçbir şey... Ama kaybettğiniz şeyler
çok devrimci değer, ahlak, kültür, gelenekler, ilke-
ler... Evet, bu son saldırıda sübjektif, art niyetli, dar
grupçu, devrimci değerlerle, ahlaka uzaktan yakın-
dan ilişkisi kalmamış sol kesimlerin de payı vardır.
Ve onlar da sorumludurlar.

Yeni bir suçla karşımıza çıkan bu hırsız ırz düş-
manı petyeyi kim ne derse desin, kim sahip çıkarsa
çıkırsın, kim desteklersen desteklesin, mutlak yok
edeceğiz. Sola tavsiyemiz, devrimci adaletimizin
önüne geçmeye kalkışmasınlar. Aksi halde sorumlu-
luk bize atılmayacaktır.

**HIÇBİR DARBECİ KONTRA CEZASIZ
KALMADI, KALMA YACAK!
DEVİRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR**

Çetin GENÇOĞAN

Ölümsüzdür

da tanımıştım. Geçen yıl, bu zamanlarda düşünü-
nü yapmıştık Adana'da. Ahmet yoldaş o gün ha-
layda kol kola olmanın duyduğu heyecanı, bu-
gün kavga nın en kızgın yerinde de kol kola sür-
dümlerin onurunu yaşadı ve kavgaya bayrağını biz-
lere devrederek şehit düştü, yoldaşıyla beraber.
Onları saygı ile anıyoruz.

Oligarşi yüzlerce polisiyle, halkına bağlı ve
kendilerini devrim mücadelesine adanmış yoldaş-
larımızı alacalece katletti. Artık yoldaşlarımızı rast-
ladıkları, gördükleri her yerde katledebilmenin te-
leşti içindeler. Öyle uzun hesaplar yapmıyor, sab-
redemiyorlar. Sınırlı oldukları içindeler. Yakınla-
şan sonunu gören oligarşi, devrimci hareketin
sarsılmazlığını, savaşıma ve ictidara yönelme ka-
rarlılığını kavradıkça daha da telaşlanıp saldırı-
yor.

Önceiler de evlerde, sokaklarda uyguluyorlardı
infazları. Daha sonra iş merkezlerine, hatta kafeye-
re yöneltiler bu pervasızlıklarını sürdürerek. Ale-
nen ve vahşetlerini savunarak katlediyorlar. Şimdi
de iki yoldaşımızı benzer şekilde katlettiler.

Nedir bu telaşınız?

Hani bitirmiş, kökünü kazırmıştınız?

Ölüm kusma deni yolunmayan silahlarınızla ne-
yi, nereye kadar devam ettirebileceksiniz? Katil-
anılarınızda engellemeye çalıştığınız sonunuzu,
daha ne kadar uzatabileceğinizi sanıyorsunuz?

Ne halkı teslim alabileceğinizi, ne de onun önder
gücünü durdurabileceksiniz! Ne önderimize yöne-
lik kompiolar size bir kâr sağlayacak, ne de Halk
Kurtuluş Savaşçılarına karşı ağızınıza sürdüğü-
nüz imha politikanız.

Asıl siz bilits halindesiniz! Bu bitisi yaşarken,
emekçi halklara ve onların yitit evlatlarına çekir-
diklerinizin karşılığını fazlasıyla geri alacaksınız.

Bitmemiş tüneli açarak sahtekarlıklarını sergilediler

Oligarşi GAP'ın altında kaldı

Henüz inşaatı bile tamamlanmamış bir tüneli, seçim öncesi alelacele bitmiş gibi göstererek, üstelik 14.5 milyar lira harcayarak şaşaalı bir açılış töreni düzenleyenler, GAP'ı sahtekarlıkları için kullandıkları bir tiyatro dekoru haline getirdiler. Ne zaman biteceği meçhul olun GAP - in yirmi yıldır sadece yüzde 20 si gerçekleştirilebildi.

GAP'ın gerçekleştirme süresi yavaş değil hızlı olsa bile, bu durum toprakların yüzde 80'inin ağaların elinde olduğu Harran ovasında, topraksız Kürt köylüsünün yaşamında hiçbir değişiklik yaratmayacak. Bugün Çukurova'ya gidenler, yarın Harran ovasında ırgat olacaklar.

GAP artık bir diz hidroelektrik santral, sulama barajları ve su kanalları projesi olmaktan çıktı, şov yapmak için sahtekarca kullanılan büyük bir tiyatroya dekoru haline geldi. Halka karşı baskı ve terör uygulamaktan başka bir politikası olmayan oligarşi, bir taraftan da en iyizönce yalanları ile halkın gönlünü boyamak için milyarlarca liralık şovlar düzenliyor. Yakılıp yıkılmadık köyü kalmayan Hakkaride halka futbol stadyumu vaat eden, evleri yakıldığı için küş öncesi halin açık ve soğuk ile yüz yüze olduğu Dersim'de teknik üniversite kuracağını söyleyen oligarşinin sözçüleri, bu kez de Urfa Tüneli'ni açmak bahanesi ile yeni vaatlerle sahtekarlıklarını sürdürdüler.

Öteden beri GAP, Kürt sorununun "gözümünde" önemli köşe taşlarından biri olarak pazarlanmaya çalışılmıştı. GAP tamamlanmıştı, Fırat'ın suları Harran Ovası'nın kurak topraklarına can verecek ve gelişen tarım ekonomisi bölge halkının işsizlik ve yoksulluğuna çare olacaktı.

Bunların hepsi tabii ki yalandı. Tıpkı 9 Kasım günü Urfa Tüneli "açılışı" töreninde söylenenler gibi.

Bitmemiş Tünel "Hizmetine Sunuldu"
Atatürk Barajı'nın açılışı sırasında 10 milyar lira tören masrafı yapılmıştı. Urfa Tüneli'nin sözde açılışı için harcanan para ise 14.5 milyar lira oldu. Cumhurbaşkanı'dan Başbakan'a, onun yardımcısına, Meclis Başkanı'ndan valilere, polis şeflerine ve komutanlara kadar tüm kalburüstü devlet "ricalı"nın hazır bulunduğu tören, yüze yakın basın mensubu ile kamuoyuna yansıtılmaya çalışılan bir kasa-ba panayırından farksızdı. 20 yıla yakın süredir yapımı devam eden, buna rağmen henüz yatırımları yüzde 20'lik bölümü gerçekleştirilen ve ne zaman biteceği de artık belli olmayan GAP'ın bölge halkının yaşamında hiçbir değişiklik yaratmadığı ortadaydı. Bu nedenle tören sırasında her şey, sönmeye yüz tutmuş umutları yeniden canlandırmak üzerine kuruldu. Vaatler yinelendi. Balonlar uçuruldu. Seçim arifesine sıkıştırılan açılış töreni, devlet adına halkı kandırmanın oyununa haline getirildi.

Oynanan oyunda ilk sahtekarlık, aslında bitmeyen Urfa Tüneli'nin bitmiş gibi gösterilerek açılışını yapılmıştı. Urfa Tüneli'nin inşaatı tamamlanmadığı gibi, Harran Ovası'na yapılacak kanal ve kanalları inşaatı da büyük oranda eksik

durumdaydı. Tünel su verilebilmesi için normal projenin dışında bazı ek bütçeler döşendi. Harran Ovası'na henüz yeni yağmur yağdığı için, Urfa Tüneli'nden alelacele su verilmesinin nedeni olarak bitmemiş "kanal ve kanalları inşaatı" gerekçesi ileri sürüldü.

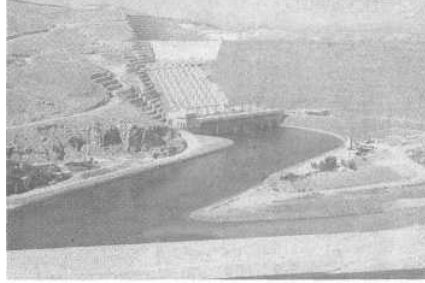
Tünel inşaatı henüz bitmediği için, devlet ricalı'nın şovundan sonra tünelle su veritö?asi işlemleri durduruldu. Böylece "bin yıllık düşü gerçeğe dönüştüren tarihi buluşma" diyerek şişirilen balon, ertesi günü patladı. "Temsilî su bırakma töreninden 48 saat sonra, müteahhit firmaların tüneli inşaatında çalışan 168 işçinin işine son vererek, şantiyesinin kapısına kilit vurduğu duyuldu. Devletin parasını alamadığı için işi durduran firma yetkililerini ikna için Bayındırlık Bakanı Çulhaçoğlu görüşmelere başlarken, bitmemiş tüneli açanlar, bu sahtekarlığa arkalarını döndü. Ankara'nın yolunu tuttular.

GAP'ın Gerçekleşmesi Hangi Aşamada?

Fırat'ın suyunu Harran'a taşıyacak iki tüneli inşaatı Akpınar firması yetkilileri konuya ilişkin olarak "Daha 50 milyon dolarlık iş var. Para olsa bu iş bir yılda bitir. Ancak hükümet önümüzdeki yıl tüneli için 7-8 milyon dolar ayırdı. Bu hızla tüneller ancak 7 yılda tamamlanır," diyecek durumu özetlediler. Üstelik 7 yıl daha süreceği söylenen sadece iki tüneli inşaatıydı. Tünel ile taşınacak suyun ovası dağıtılması için gerekli kanal ve kanalları ve diğer sulama sistemlerinin ne zaman biteceği ise belli değil.

Yapılan istatistikî değerlendirmelere göre, GAP çerçevesinde sulanmış alanın sadece %4'ünü ifade eden 70 bin 49 hektar toprak suları hale gelmiş durumda. Toprakların %14'ünü ifade eden 225 bin 306 hektarlık alan için sulama inşaatları sürerken, geriye kalan %81'lik alanı ifade eden 1 milyon 291 bin 70 hektarlık toprak için henüz tek bir metre kanal bile yapılmış değil. Yani sulama projesinin büyük bölümüne henüz başlanılmış bile değil.

Elektrik enerjisi elde etmeye yönelik öngörülen yatırımları ise %40'ünün bitirilebildiği açıklanıyor. Bu rakam Karakaya ve Atatürk barajlarının yapılmış olması nedeniyle kısmen yüksek görünüyor. Geride yine fazlasıyla bir şey yok. GAP'ın bütünsel olarak öngörülen yatırımları içinde yer alan altyapısı ise tümeyle unutulmuş durumda. Örneğin böl-

Toprağa, suya, ulusal kimliğine hasret Kürt köylüleri oligarşinin sözçülerinin sahtekarlıklarına ve boş vaatlerine kanmadı.

genin ulaşım sistemini, sağlık ve eğitim kurumlarını geliştirmeye yönelik hiçbir yatırım girişi yok. Yarın toprak sularına başlansa, köylü ne ekceceğini, nasıl ekceceğini, ürünü kaldırdığında bunu pazarlara nasıl ulaştıracağını bilmiyor. Bu ve benzer konularda hiçbir toplumsal iyileşme adımı yok.

Sov yapmaya şaşı gelince, milyarlarca liralık törenlerde bol keseden vaat savuran oligarşinin sözçüleri, yıllardır yaşanan sorunların çözümü için en küçük bir adım bile atmadılar. Örneğin, GAP bölgesindeki yerleşim alanlarının yansından fazlasının ne içme suyu ne de kanalizasyon sorunu çözülmedi.

Harran Ovası Ağaların Elinde

Bölge halkını yakından ilgilendiren konuların başında toprak mülkiyeti sorunu geliyor. Harran Ovası topraklarının %70'ten fazlası toprak ağalarına ait. Gerçi 2000 dekaradan büyük toprak mülkiyetini yasaklayan bir yasa çıkarılmış. 1984 yılında çıkarılan 3063 sayılı "Sulama alanlarında arazi düzenlemelerine dair tarım reform kanunu"ndaki düzenlemeye göre, bir kişi en fazla 600 dekar sulu, 2 bin dekar kuru arazi sahibi olabilir. Bu yasa çıktıktan sonra ağalar topraklarını bölerek akraba ve çocukları arasında paylaştırarak küçültmüşler. Yani kimse 2000 dekaradan büyük toprağı kağıt üstünde görünmüyor. Ancak fiilen 17 bin dekarlık toprağı sahip ağalar var. Öte yandan toprak ağalığının fiilen varlığını sürdürmesi, nüfusun büyük bir bölümünün topraksız köylülerden oluşması anlamına geliyor. Bir başka ifade ile Harran'ın suya kavuşması yoksul ve topraksız köylüler için hiçbir şey ifade etmeyecek. Bugün Çukurova'ya çalışmaya giden topraksız köylüler, yarın Harran sulandığı vakit, kendi köylerinde ağa topraklarında yine ırgat olarak çalışacak, ucuз işçülüğüne inhiyaca cevap verecekler.

Harran'ın suya kavuşması Kürt yoksul köylüsünün durumunda bir iyileşme yaratmazken, toprak ağalarının statüsünü daha da güçlendirecek.

Özcesi, şaşaalı açılış törenleri düzen-

leyerek propaganda aracı olarak kullanılan GAP, yıllar sonra bile bile, söylendiği gibi halkın "makus talihini" değiştirme sonucu yaratmayacaktır.

Projeler Neden Gecikiyor?

Hiç şüphesiz bunun en başta gelen nedeni silahlanma bütçesi için ayrılan paranın her geçen gün daha da artmasıdır.

GAP'ın yatırımlarını finanse etmek için oluşturulan kaynaklardan Kamu Ortaklığı idaresi ile Toplu Konut İdaresinin aktarması gereken para miktarı sürekli öngörülerin altında olmaktadır. Çünkü devlet kendi varlığını koruyabilmek için öncelikle yeni silah alımına, asker, özel tim ve korucu sayısını artırmaya ihtiyaç duymaktadır. F-16 uçakları ve Skorsky helikopterleri için trilyonlarca lira harcanabilmektedir. 1994 yılı bütçesinin yarısı askeri harcamalara giderken, eğitim, sağlık gibi kamu harcamaları kısılmış, bu arada GAP için ayrılmış öngörülen ödenekler de sürekli kırılmıştır.

Yasaların ekonomik kriz GAP'ın gerçekleştirme süresinin sürekli uzamasına yol açarken, bu durum maliyetleri de sürekli artırmakta ve tersten bir ekonomik yük doğurmaktadır.

Oligarşi GAP'ın altında kalmıştır. GAP'ın gerçekleştirilmesi böylesine yavaş değil de hızlı sürse bile, bu durum Kürt yoksul köylüsünün düzenle çelişkisini hafifletme yönünde en küçük bir etki yapmayacaktır. Çünkü ağalığın egemen olduğu toprakların bir kısmının suya kavuşması, toprak ağalarını daha da zenginleştirerek, böylece topraksız köylü ile toprak ağaları arasındaki sınıf farkını azaltmayıp, daha da arttıracaktır. Öte yandan inkar edilen ulusal kimliğine sahip çıkan Kürt halkının ulusal talepleri GAP nedeniyle karşılanmış olacak değildir.

Bu nedenlerden dolayı, sahte açılış törenleri düzenleyerek, GAP sayesinde yoksul köylüye zenginlik vaat edilen, Kürt sorununun çözümüne katkı sağlayacağını ileri sürüldüğü sözler sadece yalan ve köyüzlülüğün ifadesidir.

İnceleme heyetinin engellenen gezisi üzerine

Bedel ödenmeden yol alınmaz

Dersim ve Sivasta yakılan köyleri ve göçe zorlanan halkı yerinde görmek için 8 Kasım'da yola çıkan "İnceleme-araştırma heyeti"nin Dersim sınırından geri çevildikten sonra mola vermek için durulan Elazığ çıkışındaki dinlenme tesislerinde içiç bir değerlendirme sohbeti olmuştur.

Kimilerine göre sınıra kadar gitmiş olmak ve içeri sokulmamak, devletin gözlemeye çalıştığı suçunun bir kanıtıydı. Dolayısıyla heyet Ankara'ya doğru yola çıkmalı ve kamuoyuna bu durumu açıklatmalıydı. Gezi amacına ulaşmıştı.

Kimileri ise tersi görüşleliydi. Gezinin tek amacı Dersim'de yaşananları anlatmak değildi. Ki, bunlar zaten biliniyordu. Dersimli muhtarlar bedel ödemeyi de göze alarak olan-bitenleri çok açık biçimde kamuoyuna aktararak devletin Kürdistan'daki vahşetini de sergilemişlerdi. Bu noktada, inceleme gezisinin, yaşananların boyutlarını incelemek kadar, "Dersim halkının yalnız olmadığının" imajını vermek gibi bir amacı da vardı.

Böyle düşünenler, devlet güçlerinin koyduğu yasakları delmek için, meşru zeminde ısrarı olunmasını dile getiriler. Köyleri yakan devlet, heyetin incelemesini engelleyerek, kendi meşru olmayan yasaklarına sınında heyeti tutmakla, ya daha zor durumda kalacak, ya da yasak çalınacak.

Gezinin amacına ulaştığı düşüncesinde olanlardan bir kişi, tam da bu tartışmalar sırasında şöyle dedi: "Biz gözüaltına alınma durumuna yol açacak bir davranış içine girmek istemiyoruz." Bu söz hiç olmazsa "Gezi amacına ulaştı mı, ulaşmadı mı?" tartışmasını gereksiz yere uzamasını engelledi. Evet asıl sorun bir "bedel" ödemeye hazır olup olmamaktı.

• • •

Cezaevlerinde ağır saldırıların yaşandığı 1984 yılında kısa bir dönem Çanakkale Cezaev'i'nde yatıp çıkan bir öğretmenin şöyle demişti: "Beni direniş tavnı koymayanların, yani bağımsızların koğuşuna verdikleri zaman hiç ses çıkarmamış ama bunu da içime sindirememiştim. Sonra kondorlardan insanların koysuya dövdüğü sesler geldi. Ağlık grevi yapan tutsaklara saldımışlardı. Yine hiç ses çıkaramadım. Çop seslerini duymamak için kafamı yastığımın altına soktuğum anları unutuyorum. Belki de orada ben de çop yeseydim bu kadar kötü hissetmezdim kendimi. Korktum. Ve kendimden çok şey yitirdim."

Benzer bir travla geçtiğimiz günlerde Yaşar Kemal'in ağzından duyduk. Yaşar Kemal de tüm ülkede yaşananlar karşısında kafasını yastığının altına sokmanın rahatsızlığı içinde "Kendimi suçlu hissediyorum, namuslu bir aydın olmanın gereklerini yerine getiremedim." diyordu.

Yaşanan sürecin özelliği işte budur.

Bedel ödenmeden uzak durayım derken, onurlu, namuslu bir yaşam özgisinden verilen tavizler, belki de daha ağır bir bedel olarak çıkıyor insanın karşısına.

• • •

Yanın kalan gezide "Dersim halkının yalnız olmadığı yetirince gösterilebildi mi?" sorusuna cevap verilmeli.

Ya da bu soruyu şöyle tekrarlamak gerekir: "Ağır koşullarda yaşayan Dersim halkının acılarını paylaşmak, yanında olduğumuzu göstermek için ödenecek bir bedelin göze alınması gerekmez miydi?"

Bu soruya Elazığ'daki dinlenme tesisinde "Biz gözüaltına alınmak istemiyoruz." diyenler "hayır" cevabı vermiş oldu. Bedel ödenmeden uzak duran bir yaklaşımın sonucunda geri dönerken heyette yer alan herkeste "olması gerekeni yapmamamın" az ya da çok ezikliği yok muydu?

Dersim halkının acılarını biraz olsun içinde hisseden hiç kimse bu soruya "yoktu" diyemedi. Açıkça görüldü ki, olması gerekeni yapabilmek, dahası namuslu ve onurlu kalabilmek için, biraz cesaret ve biraz da fedakarlığın şart olduğu bir bedel ödemeye her zaman hazır olmak gerektir.

Bu tavrı, heyette yer alan kimi "aydınların söylediği gibi bir "aşrnlık" değil bir zorunluluk. Düzen kurumlarının kendi yasalanna bile saygı göstermediği, yasal haklarını kullanmalarının keyfi biçimde engellendiği bugünkü koşullarda bu "zorunluluğun farkına varmışlar", yarı istediği bir gazeteye bile okuyamaz, istediği bir müzik parçasını bile dinleyemez hale geldiklerinde çok geç kalmış olacaklar.

Dersim'i susturamazsınız

Ankara'ya gelen Ovacık ve Hozatlı muhtarların çoğu gözaltına alınıp işkenceden geçirildi. Bir kısmı tutuklandı. Müslüm Kavut'un ise cesedi bulundu. Gözüaltına alınan kimi köylülerin de cesetleri bulundu. Devlet, bulunduğu zayıf konumu nedeni ile en küçük karşı sese bile tahammül edemiyor. Susturmaya çalıştıkça daha çok kaybediyor. Devletin meşruiyeti bitmiş durumda.

Devlet güçleri tarafından yapılan Kürt halkını sindirme-ye yönelik operasyonlar sürüyor. Kontrolgiriya yöntemleriyle köylerin yakıllık boşaltılması sürerken, bu kadarla yetinmeyen devlet güçleri, halk üzerinde de korku ve suskunluk yaratmak için her yola başvuruyor.

Düzen partileri, medya araçları, stadyumları ve vasatlarla dolu nutukları ile Kürt halkını kandıramayan, halkı kendine bağlayıp, kontrol altına alamayan devlet, artık tümüyle denetimsiz katiller sürüsü gibi dolaşan özel timleri ile halkı sindirmeyi hedefliyor. Savcılarının bile haberi olmadan gözüaltına alma, işkence yapma ve kimisini öldürüp bir kenara atma gibi uygulamalar, halk içinde korku yaratmak için sistemlice uygulanan günlük olaylar haline geldi.

Bu operasyonlar özellikle son aylarda Dersim'de yoğunlaştı.

Muhtarlar Susturma Harekati

Geçtiğimiz ay Ankara'ya gelen Hozat ve Ovacık köylerinin muhtarları, çeşitli siyasetçilerle ve basın kuruluşları ile görüşerek, köylerine yapılan devlet operasyonlarını, ev yakma ve göçe zorlama uygulamalarını anlatmışlar ve oldukça etkili bir ses olmuşlardı. Muhtarların sayesinde Dersim'de yapılan insanlık dışı uygulamalar kamuoyunda yaygın olarak duyulmuş ve tepkilere yol açmıştı.

Şimdi devlet bu gelişmelere yol açan muhtarları hedef alarak, adeta intikam alıyor. Muhtarların şahsında duyulan sesi tümüyle susturmaya çalışıyor.

Dersimli muhtarlar Ankara'ya geldiler, gerçekleri kamuoyuna duyurdular. Şimdi tek tek gözüaltına alınıyor, işkence görüyor ve tutuklanıyorlar.

Birçok muhtar gözüaltına alındı, kimisi tutuklandı, bazı- larının ise cesedi araziye atılmış olarak bulundu

Hozata bağlı Mixsor (Bilekli) köyü muhtarı Müslüm Kavut 13 Ekim'de devlet güçleri tarafından gözüaltına alındıktan sonra 4 Kasım'da Ovacık kırsal alanında cesedi bulundu.

Devlet güçleri tarafından 18 Ekim'de gözüaltına alınan Pülümür'e bağlı Kırdım köyü muhtarı Hüseyin Ulucan ile Pertek Dere nahiyesine bağlı Dargüz köyü muhtarı Hidir Öztürk'ten henüz hiçbir haber alınmadı. Aynı tarihte gözüaltına alınan Mazgirt Darikent nahiyesine bağlı Komikıraç köyü muhtarı Ali Gür, Hozat'ın Karaca köyü muhtarı Baba Yalçınoğlu, Tunceli merkeze bağlı Müşkürük (Eğriyamaç) köyü muhtarı Hasan Cınar ve Hacı (Dikenli) köyü muhtarı Kasım Karaca 30 Ekim'de tutuklandılar. Ovacık'a bağlı Çakmaklı köyü muhtarı Hüseyin Yeşil ise aynı köyden Zeynel Erbaş ile birlikte 12 Kasım'da gözüaltına alındı.

Kısa bir zaman dilimi içinde özellikle muhtarları hedef alan işkence ve tutuklama operasyonu elbette tesadüf değildi. Muhtarların sadece yaşadıklarını anlatması bile, meşruiyetini yitirmiş devlet güçlerini çileden çıkarmaya yetmişti. Kaybettikçe korkusu artan, korkusu arttıkça daha da pervasızlaşan ve kaybeden oligarşi, kırsal alanda sağlam köy bırakmadığı gibi, görevi başında muhtar da bırakmadı.

Devlet Güçleri Yasa-Kural Dinlemiyor

Devlet güçleri tarafından gözüaltına alınan ve operasyonlarda zorla kılavuzluk yap-

tırlan bazı köylüler, daha sonra katledilmiş ve cesetleri araziye atılmış olarak bulunuyor.

Hozat'ın şamaşı (Beytaş) köyüne bağlı Derekö mezarından Hasan Çiçek, diğer köylülerle birlikte gözüaltına alınmış ve Alay Komutanlığı yetkilileri de kendilerine başvuran ailesine, Hasan Çiçek'in gözüaltında olduğunu söylemişti. Hasan Çiçek 12 Kasım günü öldürülmüş olarak bulundu.

Daha önce de açıkça ve herkesin gözü önünde devlet güçleri tarafından gözüaltına alındığı halde, bir süre sonra cesedi bulunmayan olmuştu. Mazgirt'in Xiran (bimahmut) köyünden Ali Karaca gözüaltına alındıktan üç gün sonra 13 Ekim'de kaldırıldığı Elazığ Devlet Hastanesi'nde yaşamını yitirdi. Hozat'a bağlı Beytaş köyünden Hasan Gündoğdu gözüaltına alındıktan bir süre sonra 30 Ekim'de Kızılmeza ra yakınlarında ölü olarak bulundu. Ovacık'a bağlı Karaoğlan nahiyesinden Aslan Yıldız 13 Ekim'de gözüaltına alındı, 4 Kasım'da ölü olarak bulundu. Aynı gün Hozat'ın Bilekli Köyü muhtarı Müslüm Kavut'un da cesedi bulunmuştu.

Ve en son Hasan Çiçek aynı şekilde ölü olarak bulundu. Gözüaltına alındıktan sonra ölü olarak bulunanların ailelerinin Cumhuriyet Savcılığı'na başvurması üzerine, Savcı kırsal arazide operasyon yapan devlet güçlerinin bağımsız hareket ettiklerini ve kendilerinin bir müdahale imkanı olmadığını söyledi.

Savcının sözleri kısmen doğru olmakla birlikte eksikti. Çünkü artık yasa-kural tanımayan devlet güçlerine, ne savcılar, ne de hakimlerin il merkezinde de müdahale etme imkanı bulunmuyordu.

Sivil faşist çetelere karşı: örgütlü mücadele

Bugünlerde devlet destekli sivil faşistlere karşı alınacak tavrı ve izlenecek politikalar konusunda üniversitelerde, liselerde, bölgelerde tartışmalar yaşanıp, birlikte tavırlar alınmaya çalışılıyor. Çünkü sivil faşistlere karşı alınacak tavrı, yalnızca belirli siyasal grupların değil, faşizmi tanyan herkesin sorunu olarak önümüzdeki süreçte gündemin önemli bir parçası olacaktır. Bu nedenle izlenmesi gereken anti-faşist mücadele çizgisi, bugünden yarma kitlelere kavratılmalı, ülkemiz solunun yüz aklı diyebileceğimiz mücadele tarihimizin zengin deneyimlerinden dersler çıkarılmalıdır.

Faşizme Karşı Mücadele Herkesin Görevidir

Sindilik 80 öncesinde olduğu kadar genel bir saldırıya geçmiş olmasalar da, Siyasal yaratılar gerektiğinde 80 öncesinin katliamlarını düzenlemek kaçınılmaz olduklarını da gösteriyorlar. Attıkları her adımda, kendilerine yol açmaya çalışan polisle omuz omuza, iç içe mevzilerini genişletmeye, yaygınlaştırmaya çalışıyorlar. Ülkemizde sivil faşistlere devlet güçleri bir elmannı ki yarısı gibi birbirlerini tamamlayan parçalarıdır. Sadece bu nedenle bile sivil faşistlere karşı mücadele etlememesi gereken bir görevdir. Kendisine insanım diyen, insanlık onurunu korumakta kararlı herkes, her devrimci, demokrat, yurtsever için halk düşmanlarına karşı mücadele etmek bir görevdir, sorumluluktur. Sivil faşistlerin yüklediği misyon düşünüldüğünde, mücadelenin gelişmesinin önündeki bu engel onların anladığı dile konuşarak yok edilmelidir. Ancak bu kararlıkla yaklaşıldığında, sivil faşistlerin gelişimi engellenebilir, besledikleri kaynak yok edilebilir. Sivil faşistlere karşı mücadele ederken, her an dikkatli olmak, bir görev titizliğiyle yaklaşmak önemlidir. Halk düşmanlarına karşı

gösterilecek duyarsızlık onların palazlanmasından başka bir şey yapamaz...

Faşistlere Karşı Tavrı Alırken Mesruluğumuzun Gücünü Hissetmeliyiz

Sivil faşistlerin misyonları ve oligarşinin onlara yüklediği kanlı görev bilindiği halde, faşistler saldırmadan karşı karşıya gelmek için özel gayret gösterilip tersi bir durumu ortaya çıkarılabilecek her çalışma "provokasyona gelmeyelim" gerekçesiyle mahkum edilmeye çalışılıyor. Bu mantık bugün de geleneksel soldaki yerini koruyor... "Provokasyon edebiyatı" yapanlar, dün halka saldırıan eli kanlı faşistlerin karşısına çıkarak mücadele etmek yerine, kelimenin tam anlamıyla "bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın" tavrını sergilemekten öteye geçemeyenlerdir. Oysa faşistlerin karşısında sessiz kalan her gün ülkenin, şehrin sokak sokak faşistler tarafından işgaline göz yummak başka bir anlama gelmez. Tıpkı 80 öncesinde olduğu gibi...

Sivil faşistler karşısında sessiz kalanlar, tavrı alp hedef olmak istemeyenler, aynı zamanda nesnel olarak mücadele etmek yerine sıranın kendisinde gelmesini bekleyenlerdir. Sokağında, apartmanında eli kanlı halk düşmanlarının boy göstermesine sessiz kalmayı kendine yedirenlere diyebileceğimiz facia bir şey yok. Savunma psikolojisiyle tavrı kalıp, sivil faşistlere karşı tavrı alacak başka "kahramandan bekleyenler" ise, ancak sınıf mücadelesinin gerçeklerinden habersiz olanlardır. Sivil faşistlere karşı genel tavrı olduğu sürece her gün, sivil faşistlerin kazanç hanesine yazılmış demektir. Çünkü faşist örgütlenmeye tavrı almak yerine savunma psikolojisi bekleyenler, ya da sıranın kendisine gelmemesi için dua edenler, zaten kendilerini güçlü göstermeye çalışan sivil faşist-

lerin ekmeğine yağ sürüyorlar demektir. Oysa yapılması gereken şey, üzerinde tartışılmayacak kadar açıktır: Halk düşmanları, eli kanlı kitleler karşısında devrimci her zaman meşruluklarından adıkları güçle karşı durmalıdır. Sivil faşistlerin gerçek yüzlerini kitlelere teşhir etmeli, yalnızlaştırmalı ve örgütlenme çabalarını engelleyerek faşist odakları dağıtmalıdır. Faşizme karşı tavrı almak için meşruluğumuzdan aldığımız güçü güvenmek yeterlidir. Sorun bu gücü ve sorumluluğu hissedebilmektir. Bunun bilincinde olmak, sivil faşistlere karşı alınan tavrı da doğal olarak yansıyacaktır. Sivil faşist hareketin saldırılarına karşı yalnızca savunma çizgisinde kalmak ve mücadeleyi savunma çizgisiyle sınırlamak gibi geri bir eğilim de ancak bu bencilce adım atıldığında terk edilebilir. Sorun sivil faşist çeteye tavrı alabilmek kararlığının gösterilip gösterilmemesindedir. Sorun, sınıf mücadelesinin gereklilikleri ve sorumluluklarını yerine getirip getiremededir.

Sivil Faşistlere Karşı Mücadele Bireysel Tepkilerin Değil, Örgütlü Bir Çalışmanın Ürünü Olmalıdır

Meşruluğun verdiği güçten, tavrı almak-tan söz ederken, kuşkusuz kendiliğinden patlayan öfkelerden söz etmiyoruz. Her konuda olduğu gibi bu konuda da mücadelenin kalıcı sonuçları elde etmesi ve sivil faşistlere karşı etkili olabilmesi, iradi olarak belirlenen politikaları organize olarak hayata geçirmesiyle mümkün olacaktır. Nasıl bir örgütlülük faşizme karşı mücadelede etkili olacaktır? Partinin yıl gösteriliğindeki tüm anti-faşist tepkileri bir potada toplayacak, sivil faşist örgütlenmenin üzerine oturduğu her türlü işçinin başlığı, istisbaratını bünyesinde toplayacak ve faşist örgütlenmeye izin vermeden, yuvalandıkları her yer devrimci şiddetle dağıtacak bir örgütlenme... işte böyle bir örgütlenmeyi bugünden yarına oluşturmak ve zaman kaybetmeden faşist odaklara yönelmek gerekir.

Yalnızca bireysel tepkilerin yönlendirildiği olduğu anti-faşist tavrı uzun erimli olmaktan çok, saman alevi gibi parlayıp sonen günübirlik tepkilerdir. Oysa anti-faşist mücadele sivil faşistlerin, devlette olan ilişkisi de göz önüne alındığında, sabırla, adım adım örülen bir çalışmadır ve halkla bütünleşmiş devrimci şiddet sivil faşist ör-

gütlenmenin en büyük düşmanıdır. Bugün Parti-Cephe ile daha güçlü adamlar atmaya hazırlandığımız süreçte sivil faşistlere karşı verdiğimiz mücadelede bu amaca uygun örgütlülük yaratmak ve bölgeler düzeyinde anti-faşist tüm insanların da içinde yer alacağı dar ve geniş komiteler oluşturmak, atılması gereken adımlar arasında sayılabilir. Bugün bazı bölgelerde bunun ilk adımlarının atılması ve sivil faşistlere karşı tepkinin tam anlamıyla olmasa da bu komiteler aracılığıyla örgütlenip doğru hedeflere yönelmesi örgütlü mücadelenin önemini kavrandığını gösterebilir.

Anti-Faşist Mücadele Tarihimizin Güç Alıyoruz

Anti-faşist mücadele konusunda ülkemiz solunun genel alanında sınıfta kaldığı 80 öncesinde, Devrimci Sol onlarca şehit vererek, anti-faşist mücadelenin gözdü edilmeyecek güncel bir görev olduğunu dost-düşmana gösterdi. İnsanların faşist saldırılar karşısında yaşamı kavgası verdikleri her ortamda, faşistlere karşı durmanın ve bedeli ne olursa olsun faşist odakları dağıtıp faşist terörü susturmanın ertelenemez bir görev olduğunu bilincile hareket eden devrimci hareketin mücadele tarihi, bu konuda yaratılmış zengin deneylerle doludur. Mücadele tarihimiz bu konuda gerek bize, gerekse tüm sola yatacak kadar zengin deneyimleri "Halkla Bütünleşmiş Devrimci Şiddet Yenilmez-Faşist Odakları Devrimci Şiddetle Dağıtacağız" şıarlarıyla hareket ederek yaratmıştır.

Bugün de THKP-C'den Devrimci So'fa, Devrimci Sol'dan DHKP-C'ye uzanan bir tarihin ve yarının sahipleri olarak, özel timlerinden Ülkü Ocaklarına kadar resmi-sivil her türlü kurumda yuvаланan ve emperyalizm eliyle beslenen bu sürüye karşı, onların anlayacağı dile cevap vereceğiz. Devrimci şiddet faşist yuvaları dağıtacak en geçerli yöntemdir. Bu dün de böyleydi, bugün de böyle... Kuşkusuz sivil faşistler karşısında tavrı almaktansa sineye çekip, faşist tezgahların önünden boynu bükük geçmeler, haklı şiddetimiz karşısında yine "provokasyon edebiyatına" başlayabilirler. Ama ne yapsalar boşuna! Bize mücadele tarihimiz ve faşist sürüler karşısında insan olmanın onurunu korumak için yola çıkmış olmak güç veriyor.

Herkesle anladığı dilden konuşmak gerekir Faşist çetelere karşı, devrimci şiddet

Izmir'deki faşist çeteler, bir yandan yeni almaya çalıştıkları ihalelerle yuvalanacakları yerler elde etmeye çalışırken, bir yandan da ne kadar ahaksız ve namussuz olduklarını gösteriyorlar.

Izmir Büyükşehir Belediyesi'nin açtığı Çankaya Katlı Otopark ihalesini zorla almaya kalkan sivil faşistler, ihaleyi girenleri karşı terör estirdiler. 15 Kasım'da yapılan ihaleyi zorla da olsa alarak hem kârı bir yatırma el koy-mayı, hem de saldırılarını sürdürcekleri bir faşist odacı daha yaratmayı hedeflediler. Sivil faşistler ihaleye girenleri tehdit etmekte de yetinmeyip, üzerlerine saldırdılar. Faşistlerin saldırısını görüntüleyen gazetecileri de tehdit eden faşistler, Encümen Başkanı Talat Şimdi'nin ihaleyi iptal etmesiyle istediklerini elde edemediler.

Faşistlerin bir kısmı ihalelerle güç kazanmak için uğraşıyorlar, bazıları da polis desteğinde evli kadınlara tecavüze kalkıyorlar... Küçükçiftözü polislerin korumadığını yaptığı evli bir sivil faşist bir bayana tecavüze kalkınca, mahallenin devrimcilerinden da-

yağı yedi. Aynı bölgede sivil faşist örgütlenme yapmaya çalışan bir kahvehane sahibi de diğer namussuz faşist gibi devrimcilerin öfkesinden kurtulamadı ve dövülerek cezalandırıldı.

Polisin korumasında Küçükçiftözü'de yuvalanmaya çalışan sivil faşistlerin karşısına dikilen devrimciler, bir yandan devrimci şiddetle diğer yandan teşhiri iy kullanarak polis-sivil faşist gün-hurun karşısına Küçükçiftözü halkıyla birlikte çıkıyorlar.

Bu arada sivil faşist örgütlenmeye karşı bir tepki de Devrimci Halk Güçle-rinden geldi. 16 Kasım günü Mene-men Asarlık beldesinde MHP binası Devrimci Halk Güçleri tarafından no-lotoflanarak tahrip edildi. Tahrip edilen faşist parti binasına ayrıca "Faşist Yu-vaları Devrimci Şiddetimizle Yıkık Yıkacağız... Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş, Yaşasın DHKP-C yazan bir de pankart asıldı.

Devrimci Halk Güçleri eylemi üstle-nirken, eylemin amacının köy yakma-ları, infazları, katliamları ve faşist ör-gütlenmeyi protesto etmek olduğunu söylediler.

Beyazıt'ta kitaplara saldırı

Yıllardır Beyazıt Meydanı'nda kitap satışı yapılan tezgahlar, 14 Kasım'da Büyükşehir Belediyesi ne bağlı zabıtalı ve polisler tarafından yağmalanarak kaldırıldı. Gerekece olarak İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile Eminönü Belediyesi arasında anlaşmazlık olduğu söylense de, tezgahları yağmalanan esnaf öyle düşünüyor. Çünkü gerillerin ve faşistlerin tezgahları bulunduktan yordan kaldırılıp caminin öbür tarafına konurken, geriye kalan ve büyük çoğunluğunu demokrat insanların oluşturduğu tüm tezgahlar kepeçlerle kırıltı yağmalandı... Gerici ve faşistlere yer açmak için yapılan bu pis numaraya karşı Beyazıt kitapçıları sessiz kalmamalıdır.

Sınıf savaşında hakemlik yapılmaz, taraf olunur

"Somutluğumuz", yaşanan gerçeklik" vb. değişik çokça tekrarlanan ve kullanılan herkesin "tek gerçeklik" olarak kabul edilmesini istediği kavramlardır. Bu sihirli sözler kullanıldığında, üzerinden fazla tartışılması istenmez, yorum yapılmasına ise hiç gerek yoktur. Oysa somut durum ya da gerçeklik diye adlandırılan şey, her zaman herkes için aynı olmaz. Aynı anda aynı şeye tank olanlar için bile değişebilir bu gerçeklik. Çünkü herkesin gördüğü ya da algıladığı şey, kendi bakış açısının ifadesi olur. Bu durum günlük yaşamda da böyledir, siyasette de... Ama özellikle siyasal bakış açılarının, "gerçeklik" diye adlandırıldığımız durumların tanımlanmasında bire bir belirleyiciliği vardır. Çünkü gerçekliğin anlamı ortada yaşanan olguya karşı alınan tavırdır, bakış açılarıdır.

Örneğin köy yerindeki bir tarla, kentten gelişmiş bir küçük burjuva için yalnızca küçük bir yeşillikken, bir ziraat mühendisi için sadece etkil olan bir biki türüdür. Oysa aynı tarla, onu ekip biçen, alin teri döken köylü içinse umuttur, gelecek yılların güvencesidir. Ve bunun bilinciyle sarılır köylü tarlasına. Basit bir tarlanın karşısında bile üç ayrı değerlendirme, üç ayrı gerçek olabilmektedir. Sorun burılardan hangisinin öne çıktığıdır, sorun aynı tarlaya bakanların taraf olup olmamasıdır. Çünkü taraf olmak, saf tutmaktır. Olaylara ve dünyaya saf bulunduğunuz sınıfların gözüyle bakabilmek. Böyle olunca da, tarlada alin teri dökmeyen küçük burjuva için bir yıllık emek yeşillikten başlı bir şey olmaz, olmaz.

Son süreçte Bağcılar'da, Adana'da, Dersim'de ya da ülkemizin bir başka yerinde yaşanan direnişleri ele alalım. Nedir bu direnişlerin gerçekliği? Bir devrimcinin, bir savaş örgütünün insanının bu direnişlerde görmesi gereken nedir? İş-

Taraf olmak, Bağcılar'da, Adana'da, Dersim'de ya da ülkenin bir başka yerinde çatışarak şehit düşen Halk Kurtuluş Savaşçıları için "Teslim ol çağrısı yaptılar/yapmadılar" ya da "İstenseydi canlı yakalayabilirlerdi" tartışmalarının ardından, Menzir'in katil sürüsünü kınamak, protesto etmek ve bununla yetinmek değildi... Taraf olmak, düşmana sıkılan kurşunun bir parçası olduğumuzun bilincini cüretle haykırabilmektir. Taraf olmak, duvarlara kanla yazılan umudu büyütmek için şehitlerin yerini doldurabilmek için yapıp tutuşmaktır. Ve biz tarafız... Sınıf savaşında taraf olmanın meşruiyeti ile haykırıyoruz görüşlerimizi.

te tüm bu soruların yanıtı "gerçek"i ortaya koyacaktır.

Örneğin, İstanbul Bağcılar'da üç devrimcinin kaldığı ev polis tarafından tespit edilir, ardından ev kuşatılır. Saatler süren kuşatma ve çalışmaların ardından, evdeki devrimciler şehit düşer. Polisler tarafından katledilmişlerdir. İşte Bağcılar'da yaşananlar, en kaba haliyle budur. Diğer direnişlerde de yaşananlar budur, ama herkes aynı "gerçek" görmez, aynı sonuçları çıkarmaz. Kafalardaki korkuyu büyüten için bu direnişler yalnızca devlet terörünün bir kez daha tekrarlanmasıdır. Infaz timleri yine "gencecik insanların canına kıymışlardır. Hemen ardından burjuva hümanizmi içinde yapılan "infaz" açıklamaları ve kınamalar gelir. İnsan hakları savunuculuğunu tribünden mac seyretmek gibi ele alanların ise pek sevdikleri bir tartışma vardır: "Polis istese sağ yakalayamaz mıydı?" Uluslararası anlaşmalar, yaşam hakkı tartışmaları sürer gider.

Halkımızın güzel bir deyişi vardır, hanı derler ya "Devrişin fikri neyse zikri de odur"... çalışmayı, düşmana karşı can bedeli vermemeyi, ölümü tillilerle karşılayıp asla teslim olmayı düşünmeyi aklına bile getirmeyen, ülkede süren savaş gerçekliğini yalnızca izleyen "demokratlar" ya da "muhalifler" için direnen, yaşanan devrimci, Halk Kurtuluş Savaşçıları değil, "gencecik insanlar" vardır. Çünkü "demokratlar" ve "muhalifler" için savaş gerçekliği, iktidar mücadelesi yalnızca nutukların süsüdür, o da dost muhabbetinde atılan nutukların... Onlar karşılarında savaşan Halk Kurtuluş Savaşçılarını görmek istemezler, onlar saatler süren kuşatma boyunca marşlarla, türkülerle yaratılan direniş destanını görmektense, dinlemekten, katliamın ardından gözyaşı dökmeyi isterler. Çünkü devrimlikten, iktidar olma hirsından uzaktırlar. Bu nedenle saatler süren çalışmaya, Halk Kurtuluş Savaşçılarının kahramanca tavrına, direnişine rağmen sadece kafalardaki gerçeğe uysun diye "infaz" demekten öteye gilmeler.

Oysa ülkemizin herhangi bir yerinde şehit düşenler son ana kadar silahlarını ellerinden bırakmayan Halk Kurtuluş Savaşçılarıdır. Özgür vatan için, parti için, devrim için son ana kadar savaşı sürdürmüşlerdir. Partide, devrime, yoldaşlara olan bağlılıktır onları savaşın duyuğu, bu bilinçle inançlarını kanla duvarlara işlerler. Ve asla tereddüt göstermeden, halaylarla, tillilerle şehit olurlar. Bir devrimcinin, savaş örgütünün bir üyesinin, parti-cepheinin bakış açısı budur. Bu direnişlerin öne çıkan ve geleceğe taşınması gereken yanı bunlar olmalıdır. Yoksa bundan ötesi, yani polis senaryolarıyla desteklenen yorumlar, istenmesi halinde sağ yakalanıp yakalanamayacakları vb. işin magazin yanını oluşturan ki, o da fazla bir anlam ifade etmez. İktidar için mücadele, yani sınıflar savaşını gözardı ederek her şey, her mevzi savaşına yalnızca "basit bir insan hakları ihlali yapılıyor" mantığıyla yaklaşıldığında, ülkemizdeki savaş gerçekğinden uzaklaşılması kaçınılmazdır. Bu yaklaşım, sınıflar savaşının bir tarafı olmaktan çok, yani kavganın aşıktan savunucusu olmaktan çok, "mazmunu yanında olmak" ya da devletin yaptıklarını "eleştirmek", "yapılanlara muhalif ol-

mak" olarak kendini gösterir. Önceleri devlet karşıtı gibi görünse de, bir süre sonra "her iki taraf arasında hakemliğe kadar gider bu mantığın sonu. Böylece bir mantık, iktidar perspektifini taşımadığı gibi, düzen içi muhalefet yapmakla da kendini sınırlar. Bu ise devrimci değil, "muhaliftir".

Sınıf Savaşı Tarafsızlığı Reddeder

Demokratik mücadele dendiğinde, esas olarak anlaşılması gereken şey, Devrimci Halk İktidarının kurulması için düzenin olanaklarının değerlendirilmesidir. Bu mücadele ise kendini sadece düzenin yasallığıyla sınırlamaz. Gücünü, gerekçesini ve çalışma tarzını kendi meşruiyetinden alır. Bu genel doğru çok iyi bilindiği halde, ülkemizde demokratik mücadele denince, nedense hep burjuva yasallığın çerçevesini çizdiği ve burjuva demokratik hakların kullanılabilmesi mücadelesi anlaşılabilir. Sorunun bu şekilde kavranması, demokratik mücadele veren kurumların çalışma tarzından, olaylara yaklaşımına kadar her şey doğrudan yanlışlamakta da geçimiyor kuşkusuz.

Nasıl bir anlayışla çalışıyor demokratik kurumlarda? Neden bir kısırdöngü içinde kendilerini tekrarlamaktan öteye geçemiyorlar? Bu soruların yanıtının bugüne kadar defalarca tartışılmış, her seferinde de nedenleri üzerinde çokça şey söylenmiştir. Ama sorun çok şey söylenmesi ya da tartışılması değil, kafalarda var olan ve "demokratik faaliyet" denilen çalışmaların sorgulanmasıdır. Çalışmanın biçimi ve mantığı radikal bir tarzda sorgulanmadık, yapılan tespitler havada kalacaktır.

Demokratik mücadele denildiğinde, burjuva yasallığın belirlediği bir çalışma tarzı objektif ya da sübjektif olarak peşinen kabullenildiğinde, böyle bir çalışma tarzı, bir süre sonra yalnızca çalışma tarzı olarak kalmaz, egemen olan anlayış haline gelir ki, bugün asıl tehlike de buradadır. Örneğin, yaşanan bir polis saldırısında ya da herhangi bir hak gaspında tek tek ya da toplu basın açıklamaları yapan ve kınayan, ancak bunun ötesine geçecek hiçbir adım atmayan demokratik kitle örgütlerinin durumu budur. Kürdistan'da yaşanan savaş ve devrimcilere-yurtseverlere yönelen saldırılar karşısında alınan "tavirlardak" rutinlik de, bu mantığın egemenliğinin dışında düşünülemez.

Özellikle İHD, ÇHD benzeri kuruluşlarda kendini tarafsız olarak görme ve savaşın tüm taraflara çağrılar yapma gibi bir eğilim son yıllarda güçlendi. "Akan kanın durdurulması" ya da infazların engellenmesi adına yapılan bu tür çağrılarda, açıklamalarda devletin kendi kurallarına uyması, imzaladığı sözleşmelere uygun davranması istenirken, zımnı olarak burjuva yasallıkla çalışmaların ve hepsinden önemlisi de kafa yapılarının sınırları belirlenir oldu. Örneğin, sınıftarüstü insan hakları kavramını geliştirdi, "insan haklarında çift standart olmaz" diye sınıflar mücadelesinin her iki tarafını da koruyup kollayacak bir mantık geliştirildi... Hızını alamayanlar ise, devrimlerin karşısına dikilip hainleri, ajanları savunur oldu. Tüm bu şekillenmenin özünde, kendini sınıftarüstü görmek ve sınıf savaşımında hakemlik

yapmaya kalkma mantığı yatıyor. Oysa sınıf savaşında hakem olunmaz, bugüne kadar da kimse hakem olduğu görülmemiştir. Sınıf savaşında hakem olmaya kalkılanlar, sınıftarüstü insan hakları iddiasında bulunanlar, emekçilerin kavgasında saf olamazlar. Çünkü taraf olmak, emekçilerin çıkarlarını savunmak, kendini burjuva yasallıkla sınırlamak değil, bu sınırların ötesine geçilme yüküklüğünü göstermek demektir. Taraf olmak, sınıf savaşında emekçilerden yana saf tutmaktense hakemliğe soyunmanın ve "lericilik", "devrimcilik" adına bunun teorisini yapanlar kendi meşruluklarının bilincinde değildir.

Ancak önemli olan hakemlik mantığının su ya da bu boyutuyla genelle yapılmasına çalışılması ve yalnızca devletin yanlıslarına muhalif olmanın devrimcilik olarak gösterilmesidir. Karşı çıkılması ve yıkılması gereken anlayış budur.

Muhalefet Olmak İçin Değil, İktidar İçin Mücadele

Olgaşının karşısında, üstelik onun yasalarının belirlediği platformlarda yer alıp da, sadece muhalif olarak kalmamak için, taraf olmanın bilincine ve devrimci mücadelenin meşruluğuna inanç gerekir. Verdiği mücadelenin meşruluğuna inanmayanların yapacağı tek şey düzen içi muhalefetler, kınama açıklamalarıdır... Sorun taraf olmaktır demisiktir, nedir taraf olmak? Taraf olmak, Bağcılar'da, Adana'da, Dersim'de ya da ülkenin bir başka yerinde çatışarak şehit düşen Halk Kurtuluş Savaşçıları için Teslim ol çağrısı yaptılar/yapmadılar ya da "İstenseydi canlı yakalayabilirlerdi" tartışmalarının ardından, Menzir'in katil sürüsünü kınamak, protesto etmek ve bununla yetinmek değildir... Taraf olmak, düşmana sıkılan kurşunun bir parçası olduğumuzun bilinciyle cüretle haykırabilmektir. Taraf olmak, duvarlara kanla yazılan umudu büyütmek için şehitlerin yerini doldurabilmek için yapıp tutuşmaktır. Ve biz tarafız... Sınıf savaşında taraf olmanın meşruiyeti ile haykırıyoruz görüşlerimizi.

Meşruluğunu devrimin ve partinin çıkarlarından alan, kendini hiçbir zaman burjuva yasallık ile sınırlamayan bir kafa yapıyla, ruh haliyle demokratik mücadele verildiğinde, çalışma tarzının da, ufkumuzun da ne kadar genişleyeceğini görebilmek mümkün olacaktır.

Demokratik mücadele denildiğinde, olgaşının yasal sınırlarının sonuna kadar zorlandığı, ama atılan her adım devrime ve partiye hizmet edeceği bir mücadeleyle anılmak, bunun gereklerini yerine getirmek gerekir. Bunun için atılacak ilk adım, kafalarda var olan muhalefet psikolojisinin yerle bir edilmesi olacaktır. Çünkü mücadelenin amacının muhalefet yapmak değil, sömürü düzenini topyekün yıkmak ve Devrimci Halk İktidarını kurmak olduğu unutulmamalıdır. Muhalif olduğunda, olgaşının gündemine tabi olmak beki yeterli görülebilir, ama Devrimci Halk İktidarını için mücadelede programı ve disiplin çalışma esastır. Muhalefet psikolojisinin terk edilmesiyle birlikte, demokratik çalışmada atılan adımlar daha güçlenerek iktidarı selamlayacaktır. Türkiye halklarının Devrimci Halk İktidarını kuracak insanlara ihtiyacı var. Mücadeleniz DHKP-C ile daha güçlü ve iktidar içindir...

savaşımız halk kitlelerini örgütle

Atık ülkemizde savaş gerçeği kimsenin gözardı edemeyeceği bir noktaya geldi. Savaş bütün sıcaklığıyla ülkemizin kırlarında ve şehirlerinde kendisini hissettiriyor. Savaşın içindir. Kendisini adalet ve özgürlük aramaya adanmış, vatanını, halkını seven herkes savaşın bir tarafında yer alıyor. Yeraltı ve yerüstü kaynaklarımız yağma ve talan eden, halkların özgürlüğünü gasp ederek adaletsizlikler üzerinde oturanlar ise, savaşın diğer tarafını oluşturuyor. Devrimci hareket bir tarafta giderek daha güçlü bir biçimde parti ve cephe silahıyla savaşı geliştirirken, oligarşi de partilerle, parlamenterosuyla, MGK'sı ve kongreleriyle haksız savaşı büyütüyor. Ülkemizde giderek büyüyen ve halka yayılan bir savaş yaşanıyor. Bu savaş aynı zamanda ne kadar dışarda kalımlıya çalışılırsa çalışılırsa, ülkemiz topraklarında yaşayan insanları da safıya taşıyor, safıların yerini belirlemeye zorluyor.

Böyle bir kesitte, savaş gerçeğini

Oligarşi savaşı dayatıyor. Silahlı mücadeleyi yok etmek için, haksız savaşın her türlü yöntemine başvurmadan geri durmuyor. Böyle bir savaşta savaşı örgütlemeyen, bunun gereklerini yerine getirmeyen hiçbir gücün, yaşama şansı yoktur. Oligarşinin savaş davetiyesinin, onun anladığı dilden cevaplanması bir zorunluluktur. Çünkü direnen, savaşan ve haklı olan kazanacaktır. Halkı her şeyi göze alarak savaşan ve ona layıkıyla önderlik edenler örgütleyecek ve savaşacaktır. Bunu başarmanın, iktidarı elden etmenin tek yolu ise, silahlı mücadeledir.

hisseden, tanıyan, bilen herkesin de kendini bu savaşa göre hazırlayarak, savaş içinde yerini alması gerektiği tartışılmaz bir gerçektir.

Devrime gebe bir ülkeden söz ediyor, devrim için yola çıkan particephenin içinde yer alıp bu uğurda yaşamımız da dahil, her şeyimizi ortaya koyuyor, amacımıza ve hedeflerimize mutlak bir kesinlikle ulaşmak istiyorsak, nasıl bir savaş içinde olduğumuz, nasıl bir düşmanla savaştığımız, düşmanın nasıl bir savaş yürüttüğü, savaşımızın genel özellikleri ve partili süreçte üzerimize düşen görev ve sorumluluklar konusunda kendimize net cevaplar verebilmeliyiz.

Karşımızdaki düşman, emperyalizm ve işbirlikçi oligarşidir. Bugün bu düşmanlarımız, içte siyasal ve ekonomik açmazları itibarıyla alabildiğine güçsüz olmasına karşın, emperyalizmden aldıkları güçle ülkemiz halklarına sadır, kıldıklarını kan dökecek ayakta tutmaktadır. Ülkemizde egemen olan yeni sömürgecilik ilişkileri, emperyalizmin çarpıklığını her yönüyle yansıtırken, ekonomik, siyasal, sosyal, kültürel tüm alanlarda kriz ve istikrarsızlıklara yol açmakta, devletin faşist karakterini, baskı ve katliamların sürekliliğini, oligarşi içi didişmeleri, hükümet bunalımlarını, meşruiyet sıkıntılarını hep bu gerçeklik belirlemektedir. İşte bu yüzden, gökteki yıldızları yere indirmekten başka vaat etmedikleri hiçbir şey kalmayan düzen partileri de, çok kısa sürele yıpranıp halk nezdinde meşruluklarını yitirirken, halk hiçbir düzen partisine güven duymamakta, halkın düzen dışı alternatif arayış potansiyeli hızla yoğunlaşmaktadır. Oligarşinin yaşadığı kriz, süren savaşa birlikte iyice derinleşmekte, halkın memnuniyetsizliği öfkeye dönüşmektedir.

Oligarşi, ekonomik-siyasal kriz, devrimci savaş ve halkın düzenden kopuş sürecini yaşamadığından dolayı, aradığını bir türlü bulamamakta, gelişen mücadeleye karşısında bütün afera tıfırasına rağmen çaresiz kalmakta ve bunu da pakolojik-militarist savaş yöntemleriyle gizlemeye çalışmaktadır. Halkı doğruya karşılamış ve açığatan çatışmaya girmiş hiçbir düzenin uzun süre ayakta kalamayacağı, böyle bir rotaya girildiği noktada, hiçbir militarist çözümün enekçi halkın yürüyüşünü durduramayacağı açıktır. Nitekim, yaşanan süreçte bakıldığında, bunun ipuçlarını görmek hiç de zor değildir.

Bütün bu yaşananlara karşın, oligarşi çözümsüzdür. Savaşa, halkın öfkesine terörle müdahale etmekten başka yol bulamamaktadır. Buna karşı, yeni süreçte parti-cephe silahına kavuşan devrimci hareket, devrimci iç savaşı derinleştirerek politikaları ertelemek güçtedir. 16 yılın mücadelesi birikimi, deney ve tecrübeleri şimdi DHKP-C ile daha güçlü ve oligarşi için daha tehlikeli bir hale gelmiştir.

Yaşanılan Sürece Devrimci Koşulların Varlığı Damgasını Vuruyor

Devrim çok uzamızıda değil. Bugün ülkemizde yaşanan sürecin özelliklerine baktığımızda, ekonomik, siyasal ve sosyal olarak devrimci koşulların olgunlaştığı bir dönem yaşadığımızı görmekte mümkündür. 12 Eylül öncesi yaşanan devrimci durumun şartları bugün de vardır. Bu, kongre raporunda da belirtilerek, şöyle denmiştir:

"Türkiye devrimci hareketi ekonomik, politik, sosyal olarak devrimci koşulların bu kadar olgunlaştığı iki süreç yaşamıştır. Birincisi, 12 Eylül cuntası öncesidir. Bu süreçte devrimci potansiyel Türkiye'nin dört bir yanında gelişmiş ve halk kitleleri hızla devrim safılarına yer almaya hazır bir potansiyel taşıyordu. Burjuva hükümetleri bugünkü gibi yönetemiyordu ve çaresiz durumdaydılar. Bu süreci devrimci örgütler güçleriyle doldurup, halka öncülük edemediklerinden, 12 Eylül'ün baskı ve terörü karşısında halk kitleleri sindirildi, potansiyel geri çekildi. Bugün gerek halk kitlelerinin devrimci potansiyeli, gerekse iktidarın durumu açısından 12 Eylül önces' benzetmesi yapmak yanlış olmaz."

Bugün faşizmin durumu hiç de "iç açıcı" değildir. Buna karşılık, parti-cephe silahıyla donanmış devrimci daha güçlü ve halkın memnuniyetsizliği daha derindir. Sadece terörle halkın yıldırılıp sindiremeyeceği ya da ülkemiz koşullarında demokrasizmin oyununun ömrünü öyle çok uzun olamayacağı bugün açıkça görülmüştür. Bütün bunlar halk kitlelerinin devrimci potansiyetini, dinamiklerini geliştirip güçlendiren faktörlerdir. Oligarşinin gündeme getirdiği taktiklerin kısa sürede işe yaramaz hale gelmesi de bu durumun göstergelerinden. Çünkü kayıplar, infazları, Kürdistan'daki katliamlarla, yağma ve talanlarıyla düzen partilerinin ne halkın karşısına çıkacak yüzü, ne de görüntüyü kurtaracak halleri kalmıştır. Terörü alabildiğine tırmadığı, binlerce insanın topa tutulup sürgün edildiği bir ülkede, bunun aksinden söz etmek de mümkün değildir.

Bu noktada oligarşinin halka açtığı savaşta uyguladığı bütün yöntemleri tersyüz etmek, terörünü geri teptirmek bizim elimizdedir. Ülkemiz koşullarında bunu başarabilmek ise, ancak ve ancak silahlı savaşın hakkını vererek olur. DHKP-C'nin öncülüğündeki savaşı güçlendirip yükselterek başlanabilir. Bu yapılmadığı durumda, oligarşinin halk kitlelerini sindirerek devrimci potansiyeli geriye çekmesi, devrimci dinamikleri törpüleyerek etkisiz hale getirmesi her zaman gündemde olan bir tehliktir.

"Halk kitlelerine öncülük etme görevimizi yerine getiremezsek, bu öncülükte gerekli cüreti, doğru devrimci taktikleri ve yönetim sanatını gösteremezsek, şu veya bu biçimde oligarşi doğan bu potansiyel tekrar geri çekebilecektir. Oligarşi artan tehlikenin farkında olup şehirde ve kırdaki

sürdürdüğü katliamlarla, baskılarla elindeki tüm olanakları kullanarak kitle pasifikasyonunu sağlamaya çalışmaktadır. Kitle pasifikasyonunun önüne geçecek, önüne geçmekte de kalmayıp kitle potansiyelini devrime yönlendirecek temel güç gerillardır. Şehirde ve kırdaki özgürlüğün sahibi, kurtuluşun sesi, zulme ve zulme adalet uygulayan olmalıdır. Şehir ve kır gerillaları büyümeyen, faşizmin güçlerine onun anlayacağı dilden darbe üstüne darbe vurmada ve tüm baskılara rağmen oligarşinin bizi yenemediğini göstermede geniş halk kitleleri bize hep tereddütlü bakacak ve ihtiyatlı olacaktır."

Savaşın Öncüsü DHKP-C, Temel Güç Gerilladır

Oligarşi savaşı dayatıyor. Silahlı mücadeleyi yok etmek için, haksız savaşın her türlü yöntemine başvurmadan geri durmuyor. Böyle bir savaşta savaşı örgütlemeyen, bunun gereklerini yerine getirmeyen hiçbir gücün yaşama şansı

yoktur. Oligarşinin savaş davetiyesinin, onun anladığı dilden cevaplanması bir zorunluluktur. Çünkü direnen, savaşan ve haklı olan kazanacaktır. Halkı, her şeyi göze alarak savaşan ve ona layıkıyla önderlik edenler örgütleyecek ve savaşacaktır. Bunu başarmanın, iktidarı elde etmenin tek yolu ise, silahlı mücadeledir. Çalışmalarımız buna hizmet ettiği ölçüde savaş büyütülerek devrimci halk iktidarı yakınlaştırılabilir.

Faşizmin şiddetine karşı duracak güçte örgütlenmeler yaratmanın sadece halkta sempati ve güven yaratarak çekim alanı haline gelmekle kalmayıp, solu da etkileyerek kendilerini tartışarak güçte sonuçlar ortaya çıkarması silahlı mücadelelerin bilinen sonuçlarındandır. Sahip olduğumuz büyük devrimci potansiyelin, faşist düzeni yıkmaya doğrultusunda kanaliz edilmesi ancak gerilla savaşıyla olacaktır. Halka yönelen faşizmin şiddetine karşı çıkabilecek silahlı savaşı ikti-

bilmeli ve DHKP-C saflarına katmalıdır

dar perspektifli yürütebilecek örgütlenmeler yaratarak, halkın örgütlenmesini ve mücadelesinin önündeki engelleri kaldıramayanlar, mevcut güçlerini de hızla kaybetmeye mahkumdurlar.

Silahî savaşın gereklerinin yerine getirdiği, gerillanın vurduğu, ülkenizin şehirlerinde ve kırlarında, alan, bölge ya da mahallelerinde aynı zamanda halk sırtını dayayacağı silahlı bir güç bulmanın rahatlığını duyacaktır. Faşist terörün halkta yaratmayı hedeflediği korku ve panik ortamı, pasifikasyon, silahlı savaş örgütleyen ve yöneten DHKP-C karşısında fazla bir şansa sahip değildir. Bu örgütlenmenin ortaya koyacağı silahlı propaganda, yaratacağı siyasi sonuçlarla, psikolojik ve maddi üstünlüğü kazanmada önemli bir silah olacaktır. İnsanlar silahlı propagandanın nasıl yaratıcı ve ilerletici olduğunu bizzat yaşayarak görecektir. Devrimci örgütlenmenin gücü ve dönüştürücülüğü, o zaman tartışılan soyut bir konu olarak değil, giderek daha fazla umut bağlanan somut bir güç olarak ortaya çıkacaktır. Silahlı propaganda

somut açık hedeflere vurduğu ölçüde, ülkenin her karşı topağında önemli bir politik bilinç ve ruh hal de ortaya çıkaracaktır. Bu mücadeleyle dinimizi kazanmamın, halktaki sempatiyi, devrimci dinamikleri **parti-cepheye** kanalizetmenin yanında, devrimci adaleti olan inancı da pekiştirecektir. Devrimci adalet güvenin oluşması ise, halkın örgütlenmesinde atılabilecek en önemli adımlar arasındadır.

Faşizmin, halkın devrimcilerin yanında yer almasını engellemek için yapacağı şey yoktur. Çünkü halkın **cephenin** saflarına akmaya başladığı günler, kendi sonunun geldiğini haber veren bir elçidir. Bunun için devrimcilerin oluşturacağı politikalar, oligarşinin yöntem ve araçlarını ortadan kaldırarak ve etkisizleştirerek doğrultuda olmalıdır. Bu politikanın yerleştirilemediği ve benimsenmediği her alan ve bölgede örgütlenmelerin geliştirilmesi, kitlelerin örgütlenmesi ve mücadeleyle çekilmesi mümkün

değildir. Politika sindirildiği ve yaratıcı bir tarzda pratiğe uygulandığı, gerillanın gücünü büyüttüğü noktada, faşizmin kullandığı tüm araç ve yöntemlerin anında tespit edip etkisiz duruma getirilmesi hiç de sorun olmayacaktır.

Gerilla, faşizmin baskı, terör ve gözdağına karşı, o alandaki halkın öfkesini izlediği mücadele çizgisiyle gösterdiği gibi, faşizmin ahlaksızlığını, her türlü hile ve aldatmaca yöntemlerine karşı onuru, namusu, vatan ve halk sevgisini temsil ettiğini de ortaya koyacaktır.

"Ülkemiz çok büyük devrimci dinamikleri barındırıyor olup, dağlarında ve şehirlerinde gerillanın silah seslerinin duyulmadığı bir günü dahi yaşamak büyük kayıptır. Oligarşi binlerce insanı katledebilir, on binlerce-sini tutuklayabilir, milyonlarcasını göç ettirebilir. Geçici olarak sindirebilir. Ama dağlarda ve şehirlerde yaşayan gerilla, o halkın umudu olarak oligarşiye darbeler vurarak, zulme uğrayan halkın intikamını alarak, zulüm odaklarını yerle bir ederek, oligarşiyi her gün biraz daha çaresiz duruma sokup pasifize edilen, sindirilen halk kitlelerini yeniden ayağa kaldırarak, halk kitlelerinin gerillaya akmasını sağlar. Gerilla, küçük hareketli birliklerden gerilla ordusuna, gerilla ordusundan halk ordusuna doğru gelişir ve devrimi hızlandırır. Oligarşinin karşı devrimci şiddeti, ancak devrimci şiddetle karşılaştığında etkisini kaybeder ve giderek kendini vuran silaha döner. Karşı-devrimci şiddeti etkisiz kılmanın yolu devrimci şiddettir. Bu yasadır, tartışılmaz. Ama karşı-devrimci şiddeti etkisiz kılmak yetmez. Devrimin temel gücü halk kitleleri ise, devrimci şiddetimiz halk kitlelerini örgütleyebilme ve savaşta katmanlar bir devrimci şiddet de er geç yorulmaya ve nihayet yenilmeye mahkumdur. Halk kitlelerini örgütleyebilme ve devrimci şiddeti uygulayabilme yeteneğini gösterebilmeliyiz."

Silahî Savaş, Halkın Örgütlü Gücüne Birleşip Bütünleşmelidir

Ülkemiz emekçi halkları, Türkiyeli, Kürdöyle, Lazlıyla, Arabıyla, Çerkezyle, Gürcüyle... faşizmin zulüm ve zorbalık düzenine karşı, aslında silahlı bir gücün ve silahlı savaşın gerekli olduğu anlayışına sahiptir. Çünkü emekçi halkları karşı karşıya kaldığı haksızlıklara, zulme, zorbalığa, teröre, yağma ve talana, el emeğinin, göz nurunun, alın terinin faşizm tarafından gasp edilmesine, adaletsizliklere karşı koruyabilecek hiçbir güç yoktur. Bütün bunlara karşı halk, korunmazsı olduğunu, devletin militarist gücüne karşı "çıplak elle" bir şey yapamayacağını farkındadır. İşte bu noktada, halkı koruyup kollayacak, karşı karşıya kaldığı haksızlıkların hesabını soracak tek güç, devrimcilerdir. Devrimcilerin silahlı güçleridir. "Üğranılan haksızlıkta, zulümde, adaletsizlikte, sömürde her an halkın yanı başında olan gerilla, halkın silahlı gücü olarak

büyüyecek ve gelişecektir. Halkın adaleti olan silahlı bir güç olmalıyız."

Oligarşi hızla gelişen savaşa göre örgütlenip devrimci mücadelenin kaynaklarını kurutmak için şiddetini yaygınlaştırmak, biz de silahlı güçlerimizi bir an önce geliştirip güçlendirmek ve bu örgütlenmelerle savaş kırlarda ve şehirlerde yaygınlaştırmak, silahlı güçleri halkın saflarına yerleştirip kaynaştırmak zorundayız.

Devrimci çalışmayı yürütmek ve kitlelere gidebilmek için, oligarşinin bütün yollar elinden geldiği kadar hızla tıkamaya çalıştığı bu süreçte başka türlü hareket etmek de mümkün değildir. Emperyalizme ve oligarşiye karşı olan, çıkartan devrimden yana, devrimci halk iktidarından yana olan, örgütlenmemiz gereken bütün halk sınıf ve tabakaları içerisinde çıkararak onların sorunlarına eğilerek, mücadelenin bütün araç ve yöntemlerini kullanan bir propaganda ve ajitasyon faaliyetinde yoğunlaşmalı, bu faaliyet içinde de asıl olarak gerilla savaşının gücünün artırılması ve buna yönelik, propaganda temel alınmalıdır. Çünkü her türlü çalışmanın esas amacı, silahlı savaş için kitleleri örgütlemektir. Bunun için eldeki bütün olanakları doğru ve güçlü bir biçimde değerlendirilmesi gerekir.

Faşizm ve onun eseri olan karşı-devrimci örgütlenmeler, devrimcilerle birlikte direnen halkı da hedef aldığından, oluşturulacak politikalar oligarşinin bu yöntemlerini etkisizleştirerek, kullandığı araçları imha edecek doğrultuda olmalıdır. Kitleleri örgütleyebilmek, devrimci potansiyelin önünü açabilmek için, bu engellerin yok edilmesi bir zorunluluktur. Gerilla, halkın örgütlü gücünü yaratarak, emekçilerle bütünleşen ve halk düşmanlarına, vatan hainlerine, halka karşı şiddet ve baskı uygulayanlara yönelik bir eylem gücüdür, halkın örgütlü gücüdür. Bunu söylerken, elbette sadece tek başına silahlı eylemlerin ya da gerillanın kitleleri örgütlemeye yeteceği ni söylemiyoruz. Bu avantajımız ancak kitleleri iyi tanıyarak, onlara emek vererek, kitle çalışmasını, bu çalışmanın propaganda araç ve yöntemlerini doğru kullanarak bütünleşmeliyiz. Bunun için de, stratejik hedefimiz doğrultusunda temel ve tali mücadele biçimlerini, yöntemlerini yerinde ve doğru bir biçimde kullanabilecek beceri gösterebilmeliyiz. Silahlı savaşın halkın savaşı haline gelmesi ancak böyle sağlanabilir.

Halk kesiminin daha geniş örgütlenbilmesi ve mücadeleye çekilebilmesi için dar bakışlardan, yaşanan süreçte tek başına cevap vermeyen klasik çalışma kısırlığından kurtulmak gerekir. Yaşanan koşullar, halkın ruh hal, buna etki eden iç ve dış gelişmeler, faşist terör ve karşı-devrimci ceterlerin saldırıları göz önüne alındığında, halkın sadece klasik anlamda ajitasyon-propaganda, eğitim çalışmaları, miting, gösteri vb. eylemlerle mücadele içine çekilemeye-

ceği, örgütlenmelerin gelişti-
rilmeyeceği ve mücadelenin daha kitlesel bir karakter kazanamayacağı açıktır. Elbette, klasik anlamda propaganda ve ajitasyon çalışması da ihmal edilmemeli ve küçümsememelidir. Ancak iki çalışma biçimi birbirini tamamladığı noktada ilerleme sağlanabilir. Bu tür klasik çalışmalar daha da zenginleştirilerek ve yaratıcı yöntemlerle dönüştürülerek uygulanmalı, temel ve tali mücadele biçimleri mi? yaratıcı bir tarzda iç içe geçirilmelidir. Bu anlayışla gerçekleştirilecek bir çalışma kitleselleşmenin yolunu açacağı gibi, politikada zenginleşmeyi de beraberinde getirecek ve DHKP-C'yi daha da güçlendirecektir. Bu aynı zamanda kitlelerin moral ve coşkusunu da artıracığı gibi, saflarımıza katılma sürecini de hızlandıracaktır.

Ulusal onurumuzun ayaklar altına alınmasını istemiyorsak, daha fazla sömürülmek, ezilmek, horlanmak istemiyorsak, özgür vatan diyorsak, faşizmin terörüne boyun eğmeyecek, onurumuzla ve insanca yaşayacaksa, silahlı savaşa daha sıkı sarılmak, gerillay halkın mücadelesi üzerine daha fazla yaymak zorundayız. Bunu yaptığımızda, DHKP-C ile zafere yürüyeceğimizi kesindir. Tıpkı Devrimci Halk İktidarı'na kuracağımız gibi.

Oligarşi hızla gelişen savaşa göre örgütlenip devrimci mücadelenin kaynaklarını kurutmak için şiddetini yaygınlaştırmak, biz de silahlı güçlerimizi bir an önce geliştirip güçlendirmek ve bu örgütlenmelerle savaş kırlarda ve şehirlerde yaygınlaştırmak, silahlı güçleri halkın saflarına yerleştirip kaynaştırmak zorundayız. Devrimci çalışmayı yürütmek ve kitlelere gidebilmek için, oligarşinin bütün yolları elinden geldiği kadar hızla tıkamaya çalıştığı bu süreçte başka türlü hareket etmek de mümkün değildir.

Bir psikopatın hezeyanları

Sosyalizm efendilerin ve usakların olmadığı bir düzendir. Ve sosyalizm adına yola çıkanlar ne efendi, ne de usak ararlar. Ancak sığınacak bir kapı, yani efendi arayaları ise kaçınılmaz olarak usaklığı kabul etmişlerdir. Ve usak, içinde bulunduğu alçalma ve aşağılanma duygusuyla sağa sol kûfür eder, bilgilik taslar. Ama bunu görünürde efendisi adına yapar. Bilir ki, böyle yaparsa arkasında efendisinin güvencesi olacaktır. Ve zavallı usak, efendisi kendini daha fazla korusun diye her geçen gün biraz daha kûfre bulur.

Bu yüzden, usaklık insanın alçalmasında ve soysızlaşmasında önemli bir adımdır. Usaklıkta olulduğu hızlı yol alan Yalçın Küçük bunlardan birisidir. Yalçın Küçük, Ali Fırat 28 Ekim ve 1 Kasım tarihli Özgür Ülke gazetesinde "Özel savasın sol devşirmeleri" başlığıyla ayırt etmezsiniz tüm solu devşiren yanında olmakla suçlayınca, rastlantı bu ya, çok değil üzerinden iki gün bile geçmeden başladı köşesinde küfür etmeye.

Türkiye'de dostun da, düşmanın da bağışlamadığı ile bildiği direnç destanları ile tanıdığı Devrimci Sofu Sarp Kuray ile aynı kefiye koyabilen, "İtirafçı üreten bir maden" olarak göstermeye çalışan ve pespaye kontrolgenil propagandaşını tekrarlayarak "işkenencilik" ile suçlayabilen Yalçın Küçük, çürümüş kişiliklerini incelerken değer bir örneğidir.

Yalçın Küçük, Özgür Ülke'de 3 Kasım günü çıkan "Maden" başlıklı yazısında "Eylülün ahlak cephesinde en büyük tahribatı itirafçıydı" dedikten ve bilincine "Eski solcuydu..." diye usaca vurğu yaptıktan sonra, aynen şunları söylemektedir: "Peş çok hareketten böylesi gibi ve Devrimci Sol'dan daha çok çıktılar."

Peki, Bay Küçük'tün "eski solcuydu" vurgusuyla itirafçıları sadece Türkiye soluna mal ederek 14 yıl sonra "en çok itirafçı kimden çıktı" sorusunu ortaya atmasının ve kendi sorusunu gerçekleri tahfif ederek "Devrimi Sol" diye yanıtlamasının sebebi nedir?

Ya da Bay Küçük neden bu kadar küçümlemektedir?

Açıktr, Bay Küçük kaplandığı kapının önünü süpürmekte, pisliği başkalarının üzerine atmaktadır.

Doğrusunu söylemek gerekirse, Yalçın Küçük bu "is" için biçmiş kaftandır. Onun karier tutkusunu okşayıp her hafta Paris'ten "akıl" faksılayacağı köşe vererek, ona "entelektüel şiddet" ile yapılabilecek her işi yaptırmak mümkündür.

"Namus" gibi, "vefa" gibi, "dürüstlük" gibi değerleri oaktan geride bıraktığı gibi, "örgütlü olmak" gibi bir yük altında olmadığı için, en sıvri işleri yapabilir, en olmadık yerde takla atabilir.

Yine bugün kendini öyle ahım şahım sevyere değil, bir çift left edeceği bir köşeye, kendini sahiplenerek bir kapıya ve Nazım'ın deyişyle "Sıcak bir döşeye ve üç kurusıkı rahata" satan Yalçın Küçük, devrimcilerin hafızaları zayıftır sanıyorsa yanılır. Bugün gazete köşelerinden yalanın bini bir para deyip atıp tutan bu zavallı, devrimci tutsaklar 12 Eylül zulmüne karşı direnirken, cezaevine girdiğinde kaçakçılar koğuşunda kaldığının, devrimcilerin zorlamasıyla siyasi koğuşa geçirilip unutulduğunu sanmamalıdır. Yalçın Küçük 12 Eylül

sonrasında devrimcilerle birlikte tavrı aldığı ve gerçek rüzgarlarına karşı durduğu için sahiplenilmiş, devrimcilerin değer vermesiyle kendine güven duymaya başlamış, hatta okumadığını söylediği yazıları, izemediğini söylediği TV programlarını bile eleştirebilecek kadar "açılmış", "Tezler"inde her şeyin "ilkini keşfedecek kadar ileri girmişir. Devrimci hareketin kırdırmaya başlamasıyla, gençlik eylemlerinde, panellerde, gecelerde boynundaki kızıl flunu ve Lenin'e benzetmek için bıraktığı sakalıyla beraber boy göstermiş, içinde bolca "devrimci" geçen konuşmalar yapıp coşmaya ve için ucu mu kapır görünüşünü gerçeklerle karıştırmaya başlamıştır. Adını bile değiştirmiş, uzun süre Rusça "Stalin Lenin" anlamına gelen Çelik Bilgin mahlısını kullanmıştır. O Lenin'dir, eksik olan ise akla ihtiyacı olan bir RSDİP'dir.

Bu nedenle önceleri Devrimci Sol'a yönelerek "Leninlik" taslamaya çalışmış, ancak "Her RSDİP kendi Lenin'i çıkarır" gerçeğiyle hareket eden devrimcilerden yüz bulamamıştır.

Ezen ve ezilen ulus devrimcilerini tek bir siyasi harekette toplamak ve "ortaklaşa tek devrim" şiarını hayata geçirmek" iddiasıyla çıkan Toplumsal Kurtuluş 87'den 91'e kadar dört yıl boyunca bir entelektüel gevezelik merkezi olarak tutma başarısını göstermiştir. Zaten 91'de de bu gerçekliği kimsenin takmadığını görünce, bu işe son vermiştir.

Ancak "akıl verme" huyundan vazgeçmemiş, sonunda Kürt milliyetçi hareketine kapılanarak şerhsüz mücadeleden kaçışın teorisi olan "entelektüel şiddet" ile önüne gelene çatmaya, "dikine" sütunlarda kılıç şakırdatarak kesip biçmeye başlamıştır. Sık sık aşka gelerek Deniz'li, Mahir'li yazılar yazarak, geçmişte "goşis" diye küfür ettiği devrimci önderlerin gölgesine sığınmış, hatta "bizim yolumuz kurtuluşa kadar savaş yoludur" gibi dudak uçuklatacak küçüklüğe demagogiler döşenmiştir. DPT anılarına da bolca yer verdiği yazıları gider devrimcilerin aşağılandı, buna karşılık "Apo kardeşimin dalkavukça övüldüğü bir hal almaya başlamıştır. Ancak

bu dalkavukluğa rağmen, Küçük, her zaman megalomanlığının sınırlarını zorlarken, alçakgönüllü başkalarına sataşırken, hesapsız derecede küstah olmayı başarmıştır.

Ertuğrul Özkök'e seslenerek "Rica ediyorum, bu işe bir son verelim, bunlar sizi de bizi de götürcek. Demirel beni dıymıyor," diye yalvarmasına rağmen, "güvercinler"den ses gelmeyince, "sahinlerin" baskın çıktığını tespit eden Bay Küçük, o andan itibaren bunun gereğini yerine getirip "Kürt devriminin Türk entelektüel kumayı" olarak büyük bir taneyleyi açıkladığı "Devrimin merkezi Türkiye'den dünyaya leoni sunmak" hikayesiyle Fransa'ya kapağı atmıştır. Bay Küçük artık yalvarmayı bırakıp gariban yazı işleri müdürlerinin omuzlarına basarak bol keseden atabilir, gazete kabinleri üzerinde kaplan kesilip "oralardan (Yaniş anlaşılmışın, Botan ya da Der-sim değil, Paris) "Ülkeye" fetva çıkarp "herkes makine başına" diye naralar patlatabilir.

Bütün bunları hiç utanmaksızın yapabilen Bay Küçük'ün son yazılarıyla solun bittiğini, ülkedekiği ısrarla tekrarlama ve "Deniz-Mahir kolu da bitmiştir" diye genel olarak Türkiye solunu ve özel olarak Devrimci Sofu karalamaya çalışması yeni bir yönelimin ifadesidir. Bugüne kadar düşmanın yaptığı "Beli kırıldı, çoktu, bittir" edebiyatı, bu kez Küçük tarafından tekrarlanmaktadır. Bay Küçük'ün kişiliği elbette bunu da kaldıracabilir. Ancak sorun Bay Küçük'ün küçüklüğü değil, Bay Küçük ile kaplandığı kapı arasındaki ilişkinin niteliği ve neye hizmet ettiğidir.

Bay Küçük'ün kendisini bağladığı kapı tarafından daha birkaç yıl önce "devrimci birlik" içerisinde davet ve dahil edilen bir yapının başındaki "eski solcu yeni hain" Sarp Kuray'ı bugün Devrimci Sol ile aynı kefiye koymaya çalışması da bu "kapılanma" ilişkisinin bir ürünüdür. Toplumsal Kurtuluş sürecinde namı diğer Çelik Bilgin'in "İkeli ve pazarlıksız" bir tutum aldıklarını söyleyerek övüldüğü eski "yoldaşlarının söylediklerine kulak verilerek değerlendirilse, bu "kapılanma" ilişkisi daha iyi anlaşılacaktır.'

"Devrimci hareketin geleceği örgütlü mücadele karşı aydınların kurtuluşuna bağlıdır biraz da. Bunun yolu aydınları kullanmak, aydınların örgütleri kullanmasına izin vermemektir. (Toplumsal Kurtuluş'ta Yol Ayrımı) Bu satırlardan hemen sonraki 10 sayılı dipnotta "PKK'nın mücadelesini yükseltmesiyle aydınları kendi doğrultusunda kullanması iyi bir örnektir" denilmiş, bugün ilginç bir kehanet olarak değerlendirilebilir.

"Örgüt diyerek Küçük'tü terk edenlerin "örgütlü mücadeleyle karşı aydın-lardan kastedikleri Yalçın Küçük ve benzerleridir. Devrimci güçlerin bu tür aydınlardan kurtulması gerektiği düşüncesi tamamen doğrudur. Aydınlardan yararlanmak, onların devrime katkı sunabilmesini sağlayacak kanallar yaratmak gerektiğinde doğrudur.

Ancak bugün yapıldığı gibi, bu aydınları başkalarının üzerine salmak da da kendi kişisel zaafatın, hastalıkların nedeniyle başkalarına saldıran bu tiplere alan sunmak hiç doğru değildir. Özgür Ülke'deki köşesinde her fırsat devrimcileri aşağılayan, saldıran Bay Küçük eğer bilinçli olarak kullanılmıyorsa, daha da kötüleşiyor. Bay Küçük kişisel tatmini için milliyetçi hareketi, kullanıyor demektir.

Her nasıl olursa olsun, kim kimi kullanırsa kullansın, şu bilimimizdir: Devrimciler yıllardır kan her içinde savaşarak yarattıkları değerleri, adaletini ve güvenin alçakça yalanlarla yerle bir edilmesine, şehit kanlarıyla hakın belleğine kazınan Devrimci Sol adının hainlerle aynı kefiye konmasına asla izin veremeyecektir. Bu yüzden gerçeklerin böylesine üstünden atlayan, devrimci hareketin yarattığı bunca güzelliği karalamak için beyninde ürettiği tüm pisliği etrafına saçan bu zatın yaptığının adı namussuzluk ve şerefsizlikten başka bir şey değildir. Bay Küçük ya da başkaları ne kendilerine ne de cesaret aldıkları kim, se onlara güvenerek ağızlarına geleni söyleyemeyceklerini bilmedilerdir. Dostlarımızla dostluğumuz kazanmalarını öneririz. Düşmanlığımızı ise bırakın düşmanlarımız kazansınlar.

"Yalçın Küçük bir soyтары ve dalkavuktur"

Yalçın Küçük'ün 3 Kasım tarihli Özgür Ülke gazetesinde yayınlanan "Maden" başlıklı yazısına ilişkin İngiltere Devrimci Halk Güçlerinin Özgür Ülke gazetesine yayımlanan için gönderdikleri yazıyı yayınlıyoruz:

Sayın Özgür Ülke yetkilileri, bu yazıyı yazmamızın nedeni, 3 Kasım tarihli gazetenizin "Ülkeye" köşesinde yazan ve devrimcilere küfür etmeyi sanat haline getiren Yalçın Küçük soytarısının yazısı ile ilgilidir.

Yurtsever, devrimci sınıfta taşıyan bir yayın organında devrimcilere yönelik bu tür safatalarının yayınlanması bir talihsizliktir. Aynı zamanda Devrimci Sol düşmanlığının ne kadar uç noktaya sıradığının işaretidir. Yalçın Küçük türündede yaratılır kuramla da gerçekleştiren sayıların kullanarak devrimci hareketi karşı saldırı kampanyası açmaktadırlar. Yalçın Küçük "dalkavuk"un "Maden" yazısını büyük bir talihsizlik

örneği olarak okuduk. Bu düşmüş, aşağılık "kışkık" devrimci hareketi Sarp Kuray gibi hainlerle aynı kefiye koymaktadır. Ayrıca kontrgerillanın ağız ile konuşarak, devrimcileri işkenencilikle suçlamaktadır. Bunlar yenilir yutulur şeyler değildir. Bu "dalkavuk" saray soyтары" nerede görmüşü Devrimci Solcuların işkenec yaptığını? Bunun kanıtını kamuoyuna açıklamak zorundadır. Açıklamazsa, namussuz ve şerefsizdir.

Devrime ve şehitlerimize düşman olan ve son yıllarda iyi bir PKK ve DEP dalkavuktu olan Yalçın Küçük, Paris'ten bol keseden atarak, adeta süptürs bir bunak misali Devrimci Sol'un şanlı geçmişine ve kahraman şehitlerine küfür etmektedir. Bunu yaparken, kullandığı yer de sizin yayın organınız olmaktadır. Devrimci Hareketi büyük bir terbiyesizlik örneği sergileyerek kanseere benzetmektedir. Bu alçaklıktır, bu aşağılık bir yaratığın iddialarıdır. Evet, şu anda temizlenmesi gereken mikroplar bunlar gibi yaratılır-

dır. Kendisi Paris barlarında kadeh tokuştururken, DHKP-C savasçılar kahrmanca savaşarak şehit olmaktadır. Bunlar Y Küçük türü soytarılar hiç ilgilendirmemektedir.

Sayın yetkililer, Bu tür yaratıklar daha ne kadar sayılarınızı kullanarak düşmanlık yapacaklar? Bu sizin yayın politikanız olarak mı devam edecek? O çokça bahsettiğiniz dostluk, dayanışma ve devimcilik sayılarınımızda devrimci hareketle küfür ettirmek midir?

Şu unutulmamalıdır ki, Devrimci Halk Kurtuluş Savaşımız, Y Küçük türü soytarılar sırında taşıyamayacaktır. Er vey geç bu soytarılar bütün çöplüğüne atılacaktır. Hiç kimsenin şehitlerine ve mücadelemize küfür etme özgürlüğü yoktur. Mücadelemiz ve tarih bu saray soytarılardan hesap soracaktır. Devrimimizin asallaklara ihtiyacı yoktur.

Yayın sayımızda basanlar dileriz. Devrimci Halk Güçleri-İngiltere

Burjuvazinin dini imanı yoktur

Ülkemizde her 10 Kasım, resmi törenlerle Atatürk'ün ölüm yıldönümü olarak anılır. Kendilerine "Lâik", "Atatürkçü" görüntüsü vermeye çalışan "devlet erkânı" da her 10 Kasım'da Anıtkabir'e gider ve burada "saygı duruşunda" bulunurlar.

Geçtiğimiz 10 Kasım'da da benzer bir görüntü vardı Anıtkabir'de. Ancak bu se-neki anlamda bugüne kadar yaşanmamış bir olaya tanık oldu insanlar. Mahmut Kaçar adı şahıs, anna sırasında elindeki Kuran'ın din birtakım propagandalar yaptı. Ve bir anda gündemin odağına oturdu.

Kuşkusuz bu şahsın kim olup olmadığı henüz kamuoyu nezdinde net değil. Ancak açık olan bir durum varsa, o da bu olayın, dinci kesime yönelik bir yük-lenmenin, bir saldırı dalgası fırsatı olarak değerlendirilmesidir. Dikkat! ediliirse, medya, bu olayın hemen ardından marşetten verdi haberini. Ve laiklik, Atatürkçülük maskesini kullanarak, radikal İslam-ı ve genel olarak islamcı kesime karşı yoğun bir anti-propaganda böylece başlamış oldu.

Evet, düzenin sadık temsilcisi ve sözcülerinden olan medya, egemen gücünün istediği doğrultusunda, dinci kesime yö-nelik yoğun bir saldırı kampanyası baş-lattı durumda. Kuşkusuz bu saldırı kampanyası, oligarşinin aqmazlarından, çözüm-süzleştiklerinden ve yaşadığı korku-dan ayrı düşünülemez.

Oligarşinin aqmazları bugün kendini sistemin her noktasında gösteriyor. Bu aqmazlardan biri de din... Geçmişte halk muhalefeti farklı kanallara aktırmak için dini kullanan oligarşi, bugün sanki bunu yapan kendisi değilmiş gibi, bas bas ba-gırmaktadır.

Bu bağırtilar içinde düzenin tüm bu psikileri de görülmekte ve devletin üst düzeylerine kadar çeşitli kesimlerin ya-sadığı korku ve panik ortaya çıkmaktadı-r. Başta Demirel olmak üzere bütün "devlet erkânı"nın bu olay sonrasında be-tellerinin-benzetlerinin atması, Demirel'in korumalarının daha da artırılması, bu-nunla da yetinilmeyip eski arabasının ye-ni bir "Zirihli Cadillacla" değiştirilmesi, ko-rumalarının "kim yakaladı" komedisi, DGM'yle Asliye Ceza Mahkemelerinin "biz yarğlayacağız" kavgası, Nusret De-mirah'nın daha da leri giderik "163. madde yeniden düzenlensin ve biz yarğlayalım" demesi vb. işte devletin içinde bu-lundugu acz, panik ve çaresizlik.

Tüm bunlar bir yana, oligarşiyi esas olarak tedirgin eden şey, kendi çıkarları için kullandığı dinin ve dinci kesimin yer yer kontrol dışına çıkmasıdır.

Egemenler bu tedirginliği yaşasa da, iküydüce dini kullanmaya çalışacaktır. Kuşkusuz yeni de değildir bu politika. Ü-kemenizin yakın dönemini bunu çok açık bir şekilde gösteriyor.

Oligarşi Dini

Geçmişten Beri Kullanılmaktadır

Din, özellikle bizim gibi bir ülkede, etki gücüne kıtadılarca ve düzen partilerine toplumun çeşitli kesimlerinden destek bulmak için, çokça kullanan bir ideolojik kaynak olmuştur. Bu yönüyle de doğru-dan politikanın unsuru olarak kıtadılarca kullanan bir araçtır.

Bu bakış açısıyla hareket eden ülke-miz oligarşisi de, dini sürekli olarak istis-mar etmiş ve onu halkın muhalefetiini kendisi için tehlikesiz yerlere kanalize et-mede kullanmıştır.

Özellikle 12 Eylül sürecinde yoğunla-şan dinin istisman, 12 Eylül öncesi de ik-tidarlarca kullanılmamıştır. Ancak 12 Eylül öncesi halk muhalefetiini daha çok sivil faşist hareketi örgütleyerek engelle-meye çalışan oligarşi, 12 Eylül sonrası politikaları gereği olarak, halk muhalefe-tinin önüne geçmek için dini de kulan-masını bilmiştir.

Emperyalizmin bölgesel politikalarıyla da çalışan bu politika, cunta şefleri tara-fından maskelenerek hayata geçirilmiştir.

Bu anlamda bir komedyeni andırarak Atatürk'ü taklit etmeye çalışan cunta şefi, bir yandan "laiklik" şampiyonluğunu kim-seye bırakmazken, diğer yandan o dö-nem gittiği her mitingde Kuran'dan ayetler okumuş, her konuşmasında da bunu tekrarlamıştır.

Aynı politikayı devamı olarak, çeşitli tarikatlara daha da palazlandırılmış ve aynı zamanda düzen partilerinin destek-leyicileri arasında yer alan bu tarikat üyeleri devletin çeşitli kademelerine geti-rilmiş ve gerici faşist bir örgütlenme belli oranlarda oturtulmuştur. Devlet dairele-ğinde takunya seslerinin birbirine karşı-tığı bu dönem, okuldan çok Kuran kurs-larının açıldığı dönemdir de. Kendilerine "laik" diyen cunta şefleri, 60 bin olan Ku-ran kursu sayısını 180 bine çıkararak, ne kadar iküydü olduklarını da göstermiş-lerdir. Yine ülkenin çeşitli yerinde imam hatip liseleri açılarak, sayıları sürekli ola-

rak artırılmıştır. Bununla da kalmamış, din dersleri yasalarla zorunlu hale getiri-lmiştir.

Dinin bu şekilde kullanılması iktidara gelen çeşitli partilerce de sürdürülmüş-tür. Öyle ki, tarikatlara, şeyhleri kendile-ri-ne oy deposu olarak gören düzen parti-leri, bunlarla ilişkilerini daha da yoğun-laştırmıştır. Dönemin Başbakanı Özal, Nakşibendi tarikatına olan yakınlığı ile bilinmektedir. A.Kadir Aksu gibi "takun-yacılar" da bu sürecin öne çıkmış tipte-ri-rindendir.

Bunlarla birlikte, egemenler "Türk-İs-lam sentezi" adı altında uydurma teoriler yaratmış ve "ırkçı-ümmeç" bileşimi ola-rak formüle edilen bu "sentezle, geçmi-şin sivil faşistleriyle, tarikatların gücünü birleştirmeye çalışmışlardır.

Bugün de kıtadılar partileri dini kesim üzerine oynamaktadır. Özellikle Kürdis-tan'da düzen partilerinin önemli daya-naklarından birini oluşturan şeyh-şih ta-kımı, bunun önemli göstergelerindendir.

Kuşkusuz din üzerine oynanan tüm bu oyunları örnekledirerek çoğaltmak mümkün, ama gerekmiyor. Yukarıdaki tablo bile devletin iküydüzlüğünü gözde-rünle semektedir.

Bu Tabloyu Yaratın Oligarşi

Kendi Yarattığı "Öcü"den Korkmaktadır

Evet, bu tabloyu oligarşi yaratmıştır.

DGM'lerde halk düşmanlığı ve kara mizah bir arada

15 Kasım günü karara bağlanan bir davada iki tutsak, Devrimci Sol üyesi oldukları ve patlayıcı madde bulundur-dukları gerekçesiyle toplam 45 yıl ha-pis cezasına çarptırıldılar. Savcının, örgüt üyeliğinden yarğılanan tutsaklar-dan biri hakkında, örgüt üyeliği yerine, örgüte yardım etmekten cezalandırıl-ması ve patlayıcı madde bulundurmak-tan beraat talebinde bulunmasına rağ-men, İstanbul 2 No'lu DGM heyeti ta-mamen keyfi bir şekilde, hem örgüt üyeliğinden hem de patlayıcı madde bulundurmaktan toplam 22.5 yıl ceza verdi. Bu tavırta, halktan insanlara dehi onlarca yıl ceza vererek, mücadelele katılma eğilimi gösterenler üzerinde tehdit unsuru olmaya çalışan DGM'le-rin gerçek yüzü bir kez daha açığa çıktı. Savcının talebi doğrultusunda karar verilmiş olsaydı, kararın tahliliye yönünde olması gerekecekti. Burada, savcılığa heyet arasındaki danışıklı dövüş bir yana, asıl anlaşılması gereken, MGK'dan gelen "elinizi çabuk tutun" emrine DGM'lerin hem mütalaayı hem savunmayı, hem de kararın aynı otu-rma siddiyle uymasıdır.

Cezayı "Kahrolsun Kontregerilla Hu-kuku" ve "Yaşasın Halkın Adalet" slo-ganlarıyla karşılayan tutsaklar, halktan insanlara bu kadar pervasız cezalar vermekten kaçınmayanların kendi ce-zalarına da hazırlıklı olmaları gerektiğini hatırlatıyorlar.

Bu hukuksuzluğun bir gün sonrasın-da da 3 No'lu DGM'de, İstanbul SDB davasına devam edildi.

Mağdur sıfatıyla dinlenen döviz bu-rosu sahibi Mahmut Erdem, heyet emek-

lerinin "Seni kanı tanıyor musun?" so-rusuna, "... soygunu gerçekleştirenleri tam hatırlıyorum ama bunların tipi müsait, yani bu yaşlardaydılar" gibi bir yanıt verdikten sonra, anlatımlarını çe-şitli yalanlarla sürdürdü. "Erdemim, olay tarihindeki gelişmeleri tam hatırlamıyo-rum, ama başta oturan şahıs daha sonra polislerle birlikte dükkanına ge-lererek soygunu nasıl gerçekleştirdiğini anlattı, bu yüzden ben de soygunu onun gerçekleştirdiğine hükmediyor-um(!)"

Oysa işaret ettiği tutsak, polislerle birlikte edilen dükkana hiç girme-diği gibi, o eylemden de yarğlanmıyo-rdu... Tutsakların bu trajik-komik durum-la ilgili yaptıkları konuşmanın ardından "Mahmut Erdem haddini bilmelidir. Aksi takdirde birileri ona haddini bildirir..." dediler.

Düşükleri durum karşısında ne ya-pacağını şaşırın heyet başkanı, tut-sakların sözlerini yarım yamalak tuta-nağa geçirirken, rengi atan tanık da korkuyla yerine oturdu ve duruşma so-nuna dek kafasını kaldırmadı.

İETT gerisinde gerçekleşen kamu-laştırma eylemiyle ilgili tanıkların din-lenmesinden sonra söz alan tutsaklar, "...bu eylem örgütümüz tarafından üst-lenilmiş bir eylem değildir. Ancak bu, halkımızdan devletçe gasp edilen pa-ralara, halkın savaşında kullanılmak üzere, el koyulduğumuz anlamına gelmiyor. Ayrıca bu tür eylemler 'dev-rimciler için-sin-memurun masına el koyuyor, göz dikiyor gibi bir demago-jikle yansıtılmaktadır kamuoyuna. İETT emekçileri bilmelirdir ki, bizler emek-

Ve bugün iküydüdü sanki dinin bu nok-taya gelmesinin nedeni kendi değişmiş-çesine, "laiklik" görüntüsü altında din ko-nusundaki demagojisine devam edebil-mektedir.

Kuşkusuz bu, oligarşinin dini istismar ederek bunu kullanmakla vazgeçeceği anlamına gelmiyor. Mektim RP bu işevi yerine getirmeye çalışmaktadır. Belli bir oy potansiyeline ulaşınca, ABD'ye rüşü-nü ıspatlamaya giden Erbakan, gerçekte düzenin karşısında değil, düzenin devamından yanadır. RP'nin düzen sınırları-nın içinde kalabilmesinin en büyük nede-ni de emperyalizme gösterdiği bu bağlı-lıktır.

Dini halkın afyonu olarak kullanmak için Kuran kursları ile, imam hatiplerle, tarikatlara 12 Eylül sonrası атада ge-çen cunta şefleri, Özallar, Demireller bugün kendi yarattığı tiplerden korkar hale gelmişlerdir. Bu da ülkemizdeki sosyo-ekonomik durumun, egemen si-nifların içinde bulunduğu kriz sonucunu olarak ortaya çıkmaktadır. İslamiye öne çıkarak kaderçiliği ve mahkum etme-ye çalıştıkları dünya nimetlerini bir ke-nara bırakıp "obur tarafl" için hazırlan-mayı bilinglere kazımayla, "hu-hu" sesleri ile kendilerinden geçerek uçuruma çalıştıkları emekçi halkımızı büyük bir utanmazlıkla bugün de "Müslüman-lıklarına tam ters bir fuhuş futbol ve yozlaşmaya kendilerinden geçirmek ve yozlaşmayı, çürümeyi daha ekili kılmak istiyorlar. Oysa çürüyen sadece kendi-lerdir. Çürüyüp yok olacakları günler ise çok uzak değildir.

çilerin çıkarlarına zarar verecek hiçbir şey yapmadık, yapmayız. İETT emek-çilerinin halen sürmekte olan hak alma mücadelelerinin en kararlı savunucu-ları olduk, olmaya da devam edeceğiz" dediler.

Duruşmanın sonunda bir kez daha söz alan tutsaklar, özette şunları söy-lediler:

"Salonda kamera bulundugu süre-ce, bugünkü gibi komik duruşmalar de-vam edecektir. Diğer uçunda işkence-lerin bulundugu bir kameranın altında duruşma yönetmek hukuku kimliğiyle bağdaşmaz. (...)

"Sık sık duruşmalarda bizi usule uy-maya davet ediyorsunuz. Siz bu uyarı-ları yaparken, iki yanınızda bulunan heyet üyelerinden biri önündeki kağıda iğisiz notlar alıyor, bir şeyler çiziktiri-yor, diğeri de alenen uyuyor. Burada uyuyan hakim, heyet başkanlığına ve-kalet ettiği dönemde ise aslan kesilip bizi dışarı atma ciddiyetini (!) göste-rebilmiştir... (...)

"Geçen oturma günü, başka bir da-vadan yarğılanan arkadaşlarımız ölü-rseye dövdürürken, bizler de duruşma-ya keyfi biçimde alınmadık. Sizler olup bitene seyirce kalmakla yetinmeyip, durumu protesto eden avukatımızı du-ruşmaya almama cezası verdiniz. Biz-le-re olan düşmanlığınızı ve hukukdış-lığınızı bir kez daha sergilediniz..."

Not: 15.11.1994 tarihinde 22.5 yıl ceza alan Devrimci Sol davası tutsak-ları Hüseyin Avcı ve M. Hani fi De-niz'dir. Ayrıca aynı davada Kemal Tan-ıverdi'ye 3 yıl 9 ay ceza verilmiştir.

Direnış bir kez daha kazandı

Cezaevindeki siyasi tutsaklara karşı her fırsatta faşist yüzünü gösteren siyasi iktidarı hak gaspı ve keyfi uygulamalarına son zamanlarda polis, özel tim, asker ve gardiyanların silahlı, kalası, otlı saldırıları da eklendi.

Hemen her fırsatta cezaevi idareleri aracılığıyla gerçekleştirilen bu vahşet saldırıları, tutsakların bedenleriyle ördüğü direniş barikatına çarptı. Tutsaklar, geleceklerini çığnıtmayacaklarını, direniş bayrağını hep yükseklerde dalgalandıracaklarını bir kez daha gösterdiler.

Cezaevlerinde tutsaklara yönelik girişilen hak gasplarına, saldırılara karşı tutsakların başlattığı direnişler bir kez daha kazandı.

Diyarbakır-Antep Direniş Zafere Ulaştı

Erzurum ve Malatya cezaevlerindeki saldırılardan sonra, 5 Ekim'de Diyarbakır Cezaevi'nde bulunan siyasi tutsaklara silahlı-kalası saldırıda bulunan özel tim, jandarma ve gardiyanlar, 250 tutsağı ağır şekilde yaralarken, Ramazan Öziak

adlı bir tutsağı da katlettiler. Diyarbakır Cezaevi'nde tutsaklara karşı girişilen bu saldırılar, tutsakların Antep Cezaevi'ne sevk edilmesiyle de devam etti. Ağır yaralı tutsakların sağlık koşulları göz önünde bulundurularak sevkî gerçekleştirilirken, tutsaklara burada da tecrit ve iltirafçılık dayatılarak çeşitli saldırılarda bulunuldu. Tutsakların bu saldırılara protesto etmek ve hak gasplarına karşı 5 Ekim'de başlattığı süresiz açlık grevi kazanımla bitirdi. Tutsakların başlattıkları direnişler birlikte, cezaevi yönetimi tutsaklar üzerinde saldırılarını artırarak tutsakların direnişini kırabilmek için hemen her yolu denedi. Tutsakların kararlı tavı karşısında geri adımlar atan cezaevi yönetimi, direnişin 30. gününde tutsakların bütün taleplerini kabul etmek zorunda kaldı.

Konya Cezaevi de Kazandı

Cezaevi yönetiminin bedeller ödenecek kazanılan hakları keyfi gerekçelerle geri alma girişimi, tutsakların direnişleriyle karşılaştı. Konya Cezaevi'nde bulunan DHKP-C tutsaklarının 5 Ekim'de başlattıkları süresiz açlık grevi, 8 Ekim'de PKK ve TKP/MLK TKKK tutsakların katliamıyla genişledi. Direnişin 32. gününde cezaevi yönetimi DHKP-C tutsaklarıyla bir görüşme yaparak, koşullar arası görüşme dışında bütün taleplerinin kabul edildiğini açıklayarak direnişin bitirilmesini istedi. Direnişte bulunan 270 tutsak bedellerle kazanılan haklarından taviz vermeyeceklerini açıklıyarak, bütün taleplerinde direndiler. Tutsakların kararlı direniş karşısında geri adım atan cezaevi yönetimi, direnişin 44. gününde bütün talepleri kabul ettiğini açıkladı. Bunun üzerine tutsaklar açlık grevine son verdiler.

Erzurum Cezaevi'nde Tutsaklara Yönelik Tecrit Politikası Saldırılarıyla Devam Ediyor

Yaklaşık bir buçuk ay önce tutsakların haklarını gasp eden idare, tutsaklar üzerinde baskıcı politikasını artırmaya başladı. Erzurum Cezaevi içerisindeki özel tip hücrelerine tek tek yerleştirilen tutsakların birbirleriyle görüşmeleri engelleniyor. Bu baskılara karşı 31 Ekim'de süresiz açlık grevine başlayacaklarını açıklayan tutsaklara yönelik saldırılar daha da yoğunlaştı. Direnişin başlamaıyla birlikte tek tek hücrelerde bulunan tutsaklar, gardiyanlar ve polisler tarafından dışarıya çıkarılarak işkence yapıldı direniş bırakmaları konusunda ölüme tehdit edildiler. Tutsakların direnişine başlamasıyla birlikte şeker, su ve tuz veremeyen kesen cezaevi idaresi, siyasi polis işbirliği yaparak tutsaklar üzerinde katliam provaları yapmaya başladı. PKK tutsağı ve koğuş temsilcisi olan Mustafa Demir, siyasi polis tarafından cezaevi dışına çıkarılarak infazla tehdit edildi. Direnişin 8. gün kırıldığı Erzurum

Cezaevi'nde tutsaklar hala tek tek hücrelerde tutularak tecrit politikaları uygulanması sürdürülmektedir. Tutsaklara yönelik girişilen hak gasplarının başında ziyaret görüşünün 15 dakikaya sınırlı tutulması, gazete ve dergilerin verilmesi, aynı davadan tutsakların avukat görüşünün sadece iki kişi ile sınırlandırılması gibi uygulamalar keyfi bir şekilde devam etmektedir. Cezaevindeki tutsaklara yönelik girişilecek saldırılardan ve katliamlardan birinci dereceden cezaevi yönetimi, Adalet Bakanlığı ve iktidarı ilgili bütün kurum ve kişileri sorumlu olacaktır.

Kütahya Cezaevi'nde Süresiz Açlık Grevi

Kütahya E tipi cezaevinde bulunan devrimci ve yurtsever tutsaklar üzerinde-

Ankara Kapalı Cezaevi'nde DHKP-C tutsaklarına karşı yeni bir saldırı teşahhulmaya çalışılıyor. Bu saldırıya karşı duyarlı olalım, izin vermeyelim.

ki baskılar her geçen gün keyfi bir şekilde artıyor. Cezaevindeki tutsaklar tarafından yapılan açıklamada, saldırıların baş sorumlusunun cezaevi birinci müdürü "kontra celdat" lakaplı Ethem Çelik olduğu bildiriliyor. Sendar ve Gürsel Erdoğan'ın yaptığı yazılı açıklamada "Cezaevinde devrimci değerlerimize ve şahsımıza fiili saldırılarda bulunmaktadır. Sık sık komünizm propagandası yaptığımızı sürülerek Birinci Müdür Ethem Çelik gözetiminde işkenceye maruz kaldıktan sonra, hücrelere atılmakta ve buralardan çıkartılmaktadır. Cezaevindeki tutsaklara karşı girişilmiş olan bu şiddet ve sindirme politikasını protesto ediyor, 31 Ekim'de süresiz açlık grevine başlıyoruz" denildi.

Ankara Kapalı Cezaevi'nde DHKP-C Tutsaklarına Saldırı

14 Kasım'da Ankara Kapalı Cezaevi'nde 4. koğuşta bulunan DHKP-C tutsaklarına ve bayanlar koğuşuna tünel arama gerekçesiyle saldırı düzenlenmek istendi. Tutsaklar bu saldırı girişimini önceden fark edip kapılara barikatlar kurarak direnişe başladılar. Cezaevi yönetimi çok sayıda polisi ve özel timi içeri sokarak her an saldırıya hazır halde tutuyor. 15 Kasım'da Ankara Halkın Hukuk Bürosu avukatlarının da içinde bulunduğu bir

grup avukat cezaevi önüne giderek müvekkilleriyle görüşmek istediler. Cezaevi yönetimi "olağanüstü durum" gerekçesiyle avukattan içeriye almayarak avukatları müvekkilleriyle görüştirmeydi. Avukatlar, tutsakların kapılara kurduğu barikatlara direnişin sürdüğünü, cezaevi yönetiminin her an tutsaklara saldırabileceğini açıklıyarak, tutsakların yalnız bırakılmaması gerektiğini belirttiler.

Malatya Cezaevi'nde Bulunan DHKP-C Tutsakları, Kürt hakları üzerindeki baskıları, anti-demokratik uygulamaları ve cezaevlerindeki saldırılara protesto etmek, öğrenci gençliğin ve öğretimi üyelerinin 7 Kasım eylemlerini desteklemek için 7 Kasım tarihinden itibaren 3 günlük bir açlık grevi yaptılar. DHKP-C tutsakları yaptıkları açıklamada, Diyarbakır Cezaevi'nde Ramazan Öziak'ın katliamına sine kadar tırmandırılan saldırılardan başta DYP-SHP koalisyonu olmak üzere, Adalet Bakanı Mehmet Moğultay, İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı Azmet Köylüoğlu, İçişleri Bakanı Naht Mentese, Ceza ve Tevkiî Evi Genel Müdürü Zeki Güngör olmak üzere, bu politikaların uygulanmasını sağlayan faşist cezaevi yöneticileri ve ilgililerin sorumluluğunu, bunun hesabını vermek zorunda kalacaklarını belirttiler.

Perpa katliamına göstermelik dava

"İstanbul Perpa'da 13 Ağustos günü Nebi Akyürek, Selma Çitlak ve Sabri Atılmış ile Devrimci Sol Halk Milislerinden Mehmet Salgın ve Hakan Kasay katleden polis sürüşünü temsil eden "birkaz" polise Şişli Cumhuriyet Savcılığı tarafından "Görevin ifası sırasında birden ziyade kişinin faili belli olmayacak şekilde ölümüne neden olmak" gerekçesiyle dava

"Açılma gerekçesinin dahi "Bu dava beraatten başka sonuçlanmaz" dediği bu göstermelik davada, Ömer Kaplan, Ayhan Çarkın, Ayhan Özkan, Hüseyin Doğrul, Selim Kostik, Kadir Uçar, Ercüment Yılmaz, Hasan Erdoğan ve Ali Çetkin adlı polisler, Ağır Ceza Mahkemesi tarafından "yargılanacaklar.

Bugüne kadar binlerce devrimci, demokrat, ilerici insanı katleden, on binlercesini işkenceye geçiren katiller sürüşünü sözde "yargılayan" mahkemeleri kamuoyu artık yakından tanıyor. Polisler aleyhine pek çok katliamda dava açmaya dahi gerek duyulmaması, açılan davalarda da "Kendini koruduğu için...", "Teslim ol çağrısına ateşle karşılık verilmesi üzerine..." şeklindeki gerekçelerle başlayıp, "beraatine..." diye sona ermesi oligarşinin "adaletin ne olduğunu göstermeye yetiyor. Halkla alay edencesine açılan sözde davalarla

devleti "tarafsız", "sınıflar üstü" göstermeye çalışan oligarşi, artık hiç kimseyi inandırıyor. Faşist devletin kendi elleriyle büyüttüğü katillerini yargılayamayacağını artık bilmeyen kalmadı. Bu nedenle Perpa katliamı için devletin açtığı dava halkımız için hiçbir şey ifade etmiyor. Katiller sürüşü için halkımızın açtığı dava başlayıp devrimci adalet hükümünü vereli çok uzun zaman geçti. Bu nedenle oligarşinin verdiği, vereceği "beraat" kararlarının hiçbir hükmü bulunmuyor...

Faşistler dövülerek cezalandırıldı

İstanbul Abdi İpekçi Erkek öğrenci Yurdu'nda 9 Kasım günü faşist Azeri öğrencilerin gürültü çıkarması üzerine müdahale eden iki devrimci-demokrat öğrenci faşistlerin saldırısına maruz kaldılar. Faşistlerin hakaretleri olaya müdahale eden idare görevlileri önünde de sürdü. 12 Kasım Cumartesi günü yurtta kalan öğrencilerin az olmasından yararlanarak Türk Azeri faşistler devrimci-demokrat öğrencilerin kaldığı bir odaya basarak 4 öğrenciyi saldırdılar.

Daha sonra odaya gelen üç faşist şef, olayın Azerilerle devrimciler arasında olduğunu söyleyerek saptırmaya çalıştılar. Ve öğrencilere tehditler savurdular. Faşist şefler devrimci-demokrat öğrenciler tarafından "Bizim Azerilerle bir sorunumuz yok. Saldırı faşist bir saldırdır. Hesabı sorulacaktır." dersifenden Ergün adı bir kişi daha sonra İTU Fen-Edebiyat Fakültesinde İYO-DER'li ve bir grup

ından dövülerek cezalandırıldı.

Faşist saldırıları teşhir etmek amacıyla 15 Ekim günü İTU Ayazağa Kampüsü Fen-Edebiyat Fakültesi kantinine anti-faşist öğrenciler imzalı afiş asılarak aynı içerikte bildiriler dağıttı. Maden Fakültesi kantininde bir faşistin dağıtılan bildirileri buruşturması üzerine yapılan bir formül orada bulunan faşistler ve saldırgan tutumları teşhir edildi. Daha sonra bu faşistten özür dilemesi istendi. Faşistin özür dilemek yerine tehditler savurması

üzerine çevrede bulunan diğer faşistlerle birlikte dövülerek cezalandırıldı.

Ertesi gün Maden Fakültesi kantininde faşistlerin toplanması üzerine İYO-DER'li öğrenciler kantine giden devrimci-demokrat öğrenciler "Faşistlere Propaganda Yaptırmayacağız" İYO-DER imzalı bir pankart açarak forum düzenlediler.

"Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz", "Öğrenciyiz Haklıyız", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganlarıyla yürüyüşe geçen kitle diğer öğrencilerin de katılımıyla 200 kişiye ulaştı.

Fen-Edebiyat Fakültesi Kantininde de yapılan forumdan sonra eylem sona erdi. Fakültenin ikinci katına asılan "Faşistleri Döktüğü Kanda Bogacağız" DEV-GENÇ imzalı pankartta da faşist saldırıların hesabının sorulacağı bir kez daha tekrarlandı.

Eskişehir Anadolu Üniversitesinde forum infazlar, gözaltılar, kayıplar ve köy yakmalar protesto edildi

Eskişehir Anadolu Üniversitesi İdari Bilimler Fakültesinde 11 Kasım günü düzenlenen forumda katliamlar, gözaltılar, kayıplar ve Kürdistan'da yaşanan köy yakmalar protesto edildi. Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başlayan forumda okunan açıklamada, son süreçte demokrasi kitle örgütleri ve sosyalist basın üzerinde baskıların arttığı ve en son Lütfiye Karar ve Kenan Bilgin'in gözaltında kaybedilmek istendiği ve Dersim'de köylerin askerler tarafından yakılarak köylülerin göçe zorlandığı belirtildi.

Eskişehir'de gözaltılarının yoğunlaştığı belirtilerek "Eskişehir'in çeşitli semtlerinde 37 insan, siyasi şubeye işkeneye götürüldü. Neden alındıkları ise hala açıklanmıyor. Gözaltında yoğun işkeneye gören bu kişilerden altısı şu anda hastanede tedavi görüyor.

Mücadele okuru Zeynel Danacıya ise Terörle Mücadele'nin işkenecileri tarafından Sancakaya'daki ormanlık araziye götürülerek işkeneye yapılmasının ve infazla

tehdit edilmesinin üzerinden daha iki gün geçti.

Bizler kimin ne zaman işkeneye ya da infazlarla katledileceği belli olmayan, insan onurunun ve haklarının ayaklar altında ezildiği, yalanın, dolanın, rüşvetin geçer akçe olduğu bir ülke istemiyoruz" denildi ve kendine insanın diyen herkesi bu anti-demokratik uygulamalara karşı tepkilerini yükseltmeye çağırdılar.

Forum sırasında öğrencilere müdahale etmeyen polis, eylemi izleyen muhabirimizin önünü keserek forum sırasında çektiği fotoğraflara el koymak istedi. Polislere böyle bir hakları olmadığını söyleyen muhabirimiz, büro-muza geri döndü. Aynı gün büroyu basan sivil polisler arama yapmak istedikler. Çalımlarımız tarafından arama izinleri sorulduğunda bunun uzun sürecini ve arama izni olmadan da büroyu arayabileceklerini söyleyen polisler, forum sırasında çekilen fotoğrafları aradıklarını söylediler. Makinelerin içlerine bakan ve arama yapan polisler, tutanak tutarak büroyu terk ettiler.

YÖK hastaneleri doktorlara kapattı

YÖK'ün son aldığı kararlara göre, 15 Kasım'dan itibaren Tıp Fakültesi öğrencilerinden aileleri herhangi bir sağlık kuruluşuna bağlı olanlar okumaları okumamaları hastanesinde muayene ve tedavi olamayacaklar.

Bu karar tıbbi eğitime saygısızlık olarak niteleyen 9 Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencileri ve öğretim üyeleri uygulamanın kaldırılması için 800 imza toplayarak 9 Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanlığı önünde basın açıklaması yaptılar. 20 öğretim üyesi de imzaları ile öğrencilere destek verdi.

Dekanlığın önünde alkışlarla, protesto gösterilerine başlayan öğrenciler basın açıklamasını okuduktan sonra "Ücretsiz Mediko istiyoruz" sloganları atarak hataylar çektiler. Paha sonra toplandıktan imzaları Dekan İlhan Erdemara verdiler. Dekan'ın da onaylamadığı ve «YÖK'ün yanlış bir kararı» diye nitelediği son karar doktor olarak hizmet verdikleri hastaneleri öğrencilere kapatıyor.

YÖK'ün giderlerini azaltmak için böyle bir karar aldığını söyleyen öğrenciler, "Her yıl ödediğimiz hara'aların içinde sağlık giderleri payı da bulunmaktadır.. Bizler bozuk ekonomik düzeni yamamış olmak istemiyoruz," dediler.

Gençlikten kısa... kısa...

Kastamonu'da Keyfi Gözaltı

Kastamonu terminalinde 30 Ekim günü otobüs bekleyen TÖDEFLİ öğrenci Nafiz Baykal ve arkadaşları İmran Gürbüz'e kimlik sorma bahanesiyle satılan polislerin bu keyfi uygulamalarına tavır alan öğrenciler gözaltına alındılar. Keyfi gözaltı tutumlarını sürdüren Kastamonu polisi aynı akşam 5 öğrenciyi daha evlerini basarak gözaltına aldı. 5 öğrenci aynı akşam serbest bırakılırken, Nafiz Baykal ve İmran Gürbüz ertesi gün çıkarıldıkları savcılık tarafından serbest bırakıldılar.

Manisa Demirci'de "Umudun Adı" Şenliği

Manisa'nın Demirci ilçesinde Eğitim Fakültesi öğrencilerinin çabaları ile bir şenlik düzenlendi. Şehir sinemasında 5 Kasım günü saat 19.00'da başlayan etkinliğe Grup Güneşçi gündeğerleri mesajlarıyla katıldılar. Demirci Sanat Grubu'nun verdiği şiir dinletisinden sonra şenlik türkülerle sona erdi.

Ceyhan'da 9 Öğrenci Gözaltına Alındı

Adana'ya bağlı Ceyhan ilçesinde Namık Kemal Mahallesi'nde bir eve Ceyhan polisi 28 Ekim günü baskın düzenlediler. Baskın sırasında evde bulunan Ceyhan Meslek Yüksek Okulu öğrencilerinden İsmail Horoz, Ahmet Akca, İdris Ertuş ve Mustafa Güler polis tarafından gözaltına alındılar.

Aynı gün arkadaşlarını yolu emmeye giden Kemal Uğuz, Nalan Kahanran, Abdurrahim Kolbaşı, Zulfı Eser ve Erdiye Yuna adlı öğrenciler Lise Caddesi'nde bir gerekçe gösterilmeden polis tarafından gözaltına alındılar. Öğrenciler bir gün gözaltında tutulduktan sonra serbest bırakıldılar.

Gözaltında kaldıkları süre boyunca Ceyhan Emniyeti'nde siyasi ve asayiş şubesi polisleri tarafından sorgudan geçirilen öğrencilere elektrik, falaka dahil yoğun işkence yapıldı. Gözaltıdayken Ceyhan polisi tarafından ölümle tehdit edilen Ahmet Akca yaptığı açıklamada baskın gelebilecek olumsuzluklardan Ceyhan polisinin sorumlu olduğunu belirtti.

Niğde Üniversitesinde Faşist İşgal

Niğde Üniversitesinde bir ay kadar önce görevden alınan faşist rektör Oktay Yazgan ile faşist öğretim görevlileri Ferhat Ezer ve Özcan Yenicer bir grup sivil faşist ve polis desteği ile 8 Kasım günü okulu işgal ederek öğrencilerin derslere girmesini engellemeye çalıştılar. Bunun üzerine okul bahçesinde toplanan öğrenciler derslere girmek istedikler. Polisin ve sivil faşistlerin engellemesi ile karşılaşan öğrenciler, toplantı salonunun bulunduğu şehir merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. Yaklaşık 200 civarındaki öğrenci yürüyüş sırasında satılan sivil faşist provokasyon ortamı yaratmaya çalıştılar. Faşistlerle birliği içinde olan polisler de iki öğrenciyi gözaltına aldı. Yapılan toplantıdan sonra çeşitli demek ve parti örgütlerine giden öğrenciler kamuoyunu bu konuda duyarlı olmaya çağırıyor.

9 Kasım günü de faşist işgal ve saldırılar sürdü. Derslere giren demokrat öğrenciler polisler tarafından dövülerek okul dışına çıkarıldılar. Savcılığa suç duyurusunda bulunan öğrenciler yaptıkları açıklamada Amacımız YÖK'ün kaldırılması, üniversitedeki faşist kampüsünün, polis-idare işbirliğini ortadan kaldırılmasıdır. İsteklerimiz gerçekleştirilinceye dek mücadele edeceğiz." dediler.

Darmstadt Teknik Üniversitesi Öğrencilerinden Boykota Destek

TÖDEF öncülüğünde başlatılan paralı eğitimin kaldırılması, YÖK'ün uygulamalarına son verilmesi, faşist örgütlenmelere ve ülke genelinde uygulanan baskı politikalarına karşı genel bir boykot çağrısı niteliği taşıyan 7 Kasım boykotu Almanya Darmstadt Teknik Üniversitesi öğrencileri tarafından da başlatılan imza kampanyasıyla desteklendi. Köln, Aachen, Duisburg, Frankfurt, Wuppertal, Berlin, Bonn, Darmstadt, Asta kuruluşlarının, öğrencilerin, işçilerin, doktorların, Avrupa DEV-GENÇ ve özgür Halkların kitleli imza kampanyasında 100'e yakın imza toplandı.

Eminönü ve Fatih belediyelerinde grev kararı

Eminönü ve Fatih belediye sınırlarına sloganlarıyla kamu yönetiminin toplu iş sözleşme emeklerini de yanlarına çağırarak görüşmelerine işçilerin talep ettiği tırken halkın da zaman zaman hakları vermeye yanaşmaması alkışlayarak destek verdiği görüşüne DİSK Genel-İş rüldü. İşçiler belediye önünde bir Sendikası tarafından grev kararı açıklama yaparak burada da alındı. Bu arada temizlik işlerinin grev kararını açıkladılar. Taserona verilmesine karşı dire- Grev kararını duyururken, be-niye geçen Eminönü Belediyesi lediye binasının önüne inen Emi-işçileri temizlik araçlarının başında önü Belediye Başkanı Ahmet nobet tutuyorlar. Çetinsaya bir konuşma yapmak 17 Kasım günü Eminönü Fen istedi. Daha önce Temizlik işle-işlerinde toplanan işçiler Eminönü rhi yandışı faşist bir taserona Belediyesi'ne kadar yürüyerek veren Çetinsaya'yı alkışlarla pro-grev kararını ilan ederken, 'Fatih testo eden işçiler, toplu olarak Belediyesi işçileri de Temizlik ve alanı boşaltarak bu işi düşme-Fen işlerinin bulunduğu nını kendisiyle baş başa bıraktı-Sulukule'den Fatih Belediyesi'ne lar. İşçiler bir süre önce temizlik kadar yürüyerek grev kararının araçlarının taseronun emine ve-duyunusunu yaptılar, işçiler, DİSK filmesini ölmekle amacıyla araç-Genel-İş 7 Nolu Şube imzasıyla ların bulunduğu garaja nobet "Neden Grevle Gidiyoruz" başlıklı bir tutmaya başladıkları için taseron açıklamayı halka dağıttırken, firma şu anda etkisiz durumda. "Taseron+İstisnalar, Açık+Sefalar, Ancak Başkan Çetinsaya beledi-"İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" yeniin yüksek bir tazminat öde-yazan dövizler taşıyorlardı. "İşçi mek zorunda kalacağı öne sü-Kıymına Son", "İşçiyiz Haklıyız terek, taseron firma ile yaptığı an-Kazanacağız", "Sözleşme isemay bozmayacağını söyledi-Hakkımız, Grev Silahımız" yor. Bu durumda işlerinden atıl-sloganlarıyla yürüyerek Eminönü mek tehdidiyle yüz yüze olan iş-Belediyesi önünde gelen yaklaşık bir temizlik araçlarının başında 800 işçi, 'Memurlar nobet tutmaya devam ediyorlar."

İşçilerden

Adana İncirlik Belediyesi'nde Mart '94'e başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri 9 Kasım'da sonuçlandı. 135 işçiyi kapsayan sözleşmeye göre işçilerin ücretlerine % 100, sosyal haklarına ise % 300 civarında zam yapıldı. Sözleşme 1 Marttan itibaren yürürlüğe girecek. 9 ay sonra imzalanan sözleşme ile elde edilen % 400'lük ücret artışının reel olarak yarın yarınaya erdiği ortadayken Belediyeye-İş Sendikası Adana 1 Nolu Şube Başkanı Ali Umar "Bu toplu iş sözleşmesi, işyeri olan belediyemiz imkanlarının sonuna kadar zorlanması ile elde edilmiştir" sözleriyle kimden yana olduğunu bir kez daha ortaya koydu.

Adana'da Büyükşehir Belediyesi işten atılan Kanara işçilerinin alacaklarını gasp etmeye devam ediyor. Daha önce belediyeye ait olan Kanara Fabrikası özel sermayeye satıldıktan sonra 12 Eylül '94'te 89 işçi alacakları ödenmeden işten atılmış. İşten atıldıktan sonra oturma eylemi yapan işçiler, belediye başkanlığı ve sekreter ile görüşükten sonra 21 Ekim'den itibaren başlayan bir ödeme planının uygulanmasını bekliyorlardı. Bu ödeme planı da uygulanmayınca 14 Kasım'da tekrar toplu halde belediyeye gelerek Başkan Aytaç Durak ile görüşmek istediler. Ancak Aytaç Durak işçilerle görüşmek istemedi. Kanara işçileri haklılıklarını çok açık olduğu halde örgütlü bulundukları Tek Gıda-İş Sendikası Adana 5 Nolu Şubes'i'nin izlediği tavırsızlık, işçilerin toplam 7.5 milyarlık alacaklarını gasp eden işçi düşmanlarına cesaret veriyor. Ancak unutulmamalıdır ki eşiya dünyaya hükümdar olmaz.

Ankara yürüyüşçüleri SHP'de oturma eylemi başlattı. Adana'da Büyükşehir, Seyhan ve Yüreğir belediyelerinden atılan işçiler 17 Kasım '94 günü SHP ile merkezinde oturma eylemi başlattılar. 11 Mayıs '94'te işten atıldıktan sonra 16 Mayıs'ta Büyükşehir Belediyesi önünde direnişe geçmiş ve 17 Haziran'da Ankara yürüyüşünü başlatarak günlerce süren bir yürüyüşten sonra Ankara'ya ulaşmışlardı. İşten atılan belediye işçilerini Ankara'daki görüşmeleri sırasında Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı Murat Karayalçın, Devlet Bakanı Fikri Sağlar, Devlet Bakanı Bekir Sami Döç, Adalet Bakanı Mehmet Moğultay tarafından bazı vaatlerde bulunulmuştu. Ancak verilen sözlerin yerine getirilmemesi üzerine işçiler 17 Kasım'da SHP Adana il binasında oturma eylemi başlattılar. Basın açıklaması yapan 15 belediye işçisi ve aileleri 4 aydır verilen sözlerin tutulmadığını ve bu vaatler yerine getirilinceye kadar oturma eylemini sürdüceklerini söylediler.

Deri işçileri kararlı

• İzmir Kahramanlar'daki Ege Deri işçilerinin başlattıkları direniş sürüyor. İşten atılan 7 işçinin işyeri önünde başlattığı direniş çabıtlı eylemlerle geliyor. İşçiler 10 Kasım'da yaptıkları eyleme içinde çalışan arkadaşlarını da kışılar. İşverenin tavırının protesto edildiği eylemde işçiler topluca, "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Kahrolsun Faşizm Yapanın Mücadelemiz", "İşçi Memur El Ele Genel Grevle" sloganları atan işçiler bir de basın açıklaması okudular. Eylem sırasında çevrede bulunan halk ve Tekel Yaprak Tütün Atölyesi işçileri de işçilere alkışlı destek sundu. Ege Deri işçileri haklarını alıncaya kadar eylemlerini bu-tunduracaklarını belirttiler.

Tek Gıda-İş'in İzmir'de delege seçimleri yapıyor

Türk-İş'e bağlı sendikalarda önümüzdeki yıl gerçekleştirilecek genel kurul için delege seçimleri sürüyor. Tek Gıda-İş Sendikası, İzmir 2 Nolu Şube'ye bağlı Tekel Bakım Atölyelerinde yapılan seçimlerde devrimci demokratlar Balatçık'ta İşçi Partisi'nin oyununa gelirken, Başak Depo'da seçimi kazandı.

Sendika yönetimi delege seçimlerinde çoğunluğu kazanamadı. Bir yandan "baskın seçim" kararı alınırken, diğer yandan delege için aday olan ileri işçileri stürünle tehdit ettiler.

Balatçık Bakım Atölyesi'nde önce bağımsız muhalif gruba ulaşma öneren İP çevresi, seçim günü faşistlerle işbirliği yaptı. Bağımsız grup ise ilkesiz ve örgütsüz yürüttüğü çalışması sonucu İşçi Partililer ve MHP'ilerin uzlaşmasından (MHP'iler, Ülkü Ocakları taraftarları) orada güç

götürsünde bulunmuşlardı) pa-niğe kapılarak, sendika yönetici-leriyle birlikte hareket etme hata-sına düştü. Sonuçta Balatçık'ta seçimi faşistlerle ulaşan İşçi Partisi çevresi kazandı.

Başak Depo'da ise seçim öncesi tüm işçilerin katıldığı bir toplantı ve aday belirleme çalış-

mokratlar delege seçimlerini açık farkla kazandı. Demokrat-devrimci işçilerin ağırlığı koyduğu Başak Depo'da delegelerin ço-ğunluğu kazandı, işçiler örgütlenme ve mücadele açısından yeni tecrübeler de edindiler.

Delege seçimleri henüz ta-mamlanmadı, devam ediyor. Önemli olan devrimci-demokrat işçilerin bu konuda şimdiki ka-dar kazandıktan avantaj ve mo-rali devrimci-demokratik bir Tek Gıda-İş'i sağlayıncaya dek kul-lanılmalarıdır.

OMAS işçilerinin direnişi devam ediyor

OMAS (Özaltın Oluklu Mukavva) Fabrikası'nda sendikalaşma çalışması yapıldıktan gerçekleştireli 12 Ekim'de işten atılan işçilerin 12 Ekim'de başlattıkları direniş devam ediyor.

İşçiler sendikalaşma gerçekleştireli işten atıldıktan ve sendika-nın yetki alabilmesi için Adana İş Mahkemesi'nde bir dava açtılar. Kamuyunda yeterli desteğin oluşturulmadığı direnişe şu ana kadar Cukobirlik işçileri, DİMK'lı öğrenciler, Sosyalist İktidar Partisi, Haklar ve Örgüt-lükler Platformu, Alınları okur-ları, DİSK Genel-İş Sendikası yöneticileri ve Türk-İş'e bağlı

buz sendikalar OMAS işçileri-ne destek ziyaretinde bulundular. Direnişte bulunan OMAS işçileri üye oldukları Setülöz-İş Sendikası'ndan da destek bulamadıklarından yakındılar. İşçiler "Bizim şu anda hedefimiz işimi-ze geri dönmektir. Şu an işyerin-de 10 gündür üretim durdu. İşve-ren 15 işçi aldı, ancak üretimi sağlayamadı. Sendikamız ise bu-na karşı adeta tavırsız kaldı. Sendikalaşmadan dolay işten atıl-mamıza rağmen sendika gerekli eylemleri yapmıyor" dedikten sonra tüm zorluklara rağmen di-rendiklerini ve direnceceklerini belirttiler.

Birleşik Metalde faşist terör sonuçsuz kaldı

DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nın Adana-Kayseri su-belerinin Olgan Genel Kurulu 13 Kasım'da Adana Sedef Oteli'nde yapıldı. Olaylı ve tartışmalı geçen genel kurulda Nezir Evgin ve Suat İşık başkan adayydı. Delegelerin oyları sonucu başkanlık seçimi Suat İşık kazandı.

Kongrenin yapıldığı salonun içerisinde ve dışarısında sivil faşistlerle Siyasal Şube'den gelen polisler terör estirdi.

Genel kurulun olaylı ve tartış-malı geçmesinin nedeni ise: bi-rincisi üç kez bomba ibharının yapılması, ikincisi ise DİSK'e bağlı sendikalar olan Genel-İş, Sosyal-İş, Lastik-İş ve Tekstil-İş sendikaları şube yöneticilerinin ve üyelerinin salona alınma-maları oldu. Sendikacılar içeri girme konusunda ısrar edince zorla di-şarı çıkarıldılar.

Bunun üzerine 13 Kasım'da bir basın açıklaması yapan şube başkanları, Birleşik Metal-İş Adana Şube Başkanı Nezir Ev-gin'in ve divan başkanlarının tu-tumunu protesto ettiler.

Salonda ise muhalefet adına konuşma yapanların üzerine sal-dırıldı. Nezir Evgin'in talimatıyla yapılan saldırıdan sonra 10 işçi gözaltına alındı. Gözaltına alınan işçiler aynı gün serbest bırakıldı. Tüm çabalara rağmen seçimi kaybeden Nezir Evgin'in seçimin iptali için itirazda bulunduğu öğrenildi.

NEZİR EVGIN KİMDİR?

Nezir Evgin MHP'li bir işçi düşmanıdır. Otomobil-İş Sendikası'na şube baş-kanlığı yaptığı dönemde ai-dattarı zimmetine geçirmiş, bu nedenle Hak-İş Konfede-rasyonu tarafından görevinden alınmıştır. DİSK'e bağlı Metal-İş Sendikasında başkanlık yaptığı süre içerisinde usulsüzlükleri devam ettirmiştir. DİSK Bölge Başkanı Yusuf Yüreklî bu işçi düşmanının görevden alınması için birkaç kez rapor hazırlamış, DİSK ve Birleşik Metal-İş genel merkezlerine suç duyurusunda bulunmuştur.

Grev kınkından, işveren-polis birliğine kadar uzayan bir suç listesi var Nezir Evgin'in. Bugüne kadar kendisine muhalefet olanları da susturmayı başarmış! Kongrede yaptıklarıyla da suç-larına yenilerini ekledi. İşçi sınıfının devrimci öncüler, sendikacılık yaptığı süre boyunca işçi düşmanlığını elden bırakmayan bu faşisten sadece kurullarda değil, onun anlayacağı dilden de hesap somay bilecektir.

Aras Kargo işçileri toplu sözleşme yetkisini kazandılar

Nakliyat-İş Sendikası uzun süredir örgütlenme çalışması yaptığı Aras Kargo'da toplu iş sözleşmesi yetkisini çoğunluğu sağlayarak aldı.

Bilindiği gibi Aras Kargo'nun sahibi Celal Aras, sendikal çalışmalardan dolayı Temmuz ayından başlayarak 200'e yakın işçiyi çeşitli davalelerle işten atmış, bunun üzerine Aras Kargo'da direniş başlamıştı.

İşletmecilik düzeyinde bir işyeri olan Aras Kargo diğer kargolar gibi ülkenin dört bir yanına dağılmış, illi ufaklı çok sayıda işyeri ve aklamna merkezlerinden oluşuyor. İşyerlerinin dağınlığı bu anlamda örgütlenmeyi zorlaştıran bir etken. Bunun yanında işçilerin siyortasız çalıştırılması, işyeri sahiplerinin yoğun baskı ve denetimi de bu işyerlerinde sendikalaşma mücadelesini zorlaştırmıştı. Ancak Aras Kargo işçileri önce işçi kıyımına karşın bu zorlu inatla başarılar, işten atılan işçiler İstanbul Alibeyköy'de direnişlerini hala sürdürürken, sendikalaşmayı sağlamak açısından da boş durmadılar. İçeride çalışan arkadaşlarının hem direniş destek sunması, hem de sendikalaşmayı hızlandırmaları için sürekli bir kargo şubesinden diğerine koştuılar. Patronun ihbarı sonucu sık sık gözaltına alınmaları onları yıldırmadı. Ankara'da işten atılan Aras Kargo işçileri de yine İstanbul'daki Aras Kargo işçileri gibi direnişle birlikte örgütlenme çalışmalarını sürdürdüler. İstanbul ve İzmir'de çalışma yapan arkadaşlarının yanına koştuılar.

Bütün bu çalışmalar sonucu Aras Kargo'da TİS yetkisinin alınması Aras Kargo işçilerine de moral aşıladı. Sendikalaştıkları için işten atılan işçiler için TİS yetkisi iş hakkını kazanma açısından da bir avantajı beraberinde getirmektedir. Yani TİS pazarlığında işten atılan işçiler aldırma konusundaki kararlılık ve güç bu hakkın yeniden kazanımını sağlayabilecekler.

"Aras Kargo Önemli Bir Örnek Teşkil Edecek"

Ankara'da işten atılan Aras Kargo işçilerinden Yusuf Gençer, Aras Kargo işyerlerinde TİS yetkisi alınmasının nasıl bir etki yaratacağına ilişkin sorumuza şu karşılığı verdi: "Aras Kargo'da yetki diğer kargo işyerlerini de etkileyecektir. '80 öncesinde Nakliyat-İş'in küçük bir ambarında TİS yetkisi alması, diğer ambarları olumlu anlamda etkilemiş, diğer işyerleri hızla örgütlenmişlerdi. Tabii bu öyle kolay da olmamıştı. Şimdi olduğu gibi dışı dışı bir mücadele yürütülmüştü. O dönem 3 bin dolayında üye yapılmıştı. O zaman bu sayı bu işkolunda oldukça önemli idi. Şimdi ise bu işkolunda 60-70 bin dolayında resmi kayıtlara göre işçi çalışıyor. TİS hakkı kapsamı içinde ise 1200 işçi bulunuyor. Şimdi Aras Kargo'daki başarı örgütsüzüğün yaygın olduğu bu işkolu için önemli bir örnek teşkil edecek. Geçmişte sendikal çalışmaları sekteye uğratan Yurtiçi Kargo işçilerini harekete geçirecektir."

Demiryolu çalışanları eylemlerini sürdürüyor

Demiryolu çalışanları çeşitli hak gaspaları karşısında 26 Ekim gününden beri eylemliklerini sürdürüyorlar, işçiler vizite eylemleri, fazla çalışmama, dinlenme haklarının kullanılması yanında yaptıkları basın açıklamalarıyla sorunlarını dile getirmeye çalışıyorlar.

Ücretlerin dondurulması, fazla mesai ücretlerinin ödenmemesi, yemek ve lojman ücretlerinin arttırılması, kafeteryaların kapatılması, işyerlerinin özelleştirilmesi, toplu sözleşme ve grev haklarının gasp edilmesi, demiryolu çalışanlarının tepkilerini artırıyor. Bu işkolunda 5 milyon lira gibi maaşla çalışan kamu emekçilerinin mesai ücretleri ancak saat başı 11 bin lira. Bazı bölümlerde bir emekçinin günde 12 saat çalışması zorunlu hale getirilmiş. Demiryollarında en ağır koşullarda çalışan kesimi ise makasçılar. Makasçılar gelen ana hat bantlı-yo trenlerine makas yapıp, manevra teşkilatlarını hazırlamakla yükümlü. Ancak eylemlilikleri çerçevesinde fazla mesai yapıyorlar. Daha önce ise günde 12 saatten az çalışıyorlardı.

Birleşik Tasımacılık Çalışanları Sendikası'ndan Basın Açıklaması
11 Kasım günü Haydarpaşa Tren Garı önünden öğle saatlerinde yapılan basın açıklamasına 200'e yakın kamu emekçisi katıldı.

Ellerinde "Memuruz Hakkınız Kazanacağız", "Soyanlar Saygın, Memurlar Baygın", "Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz", "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Savaşımız" dövizleri bulunan kamu emekçileri "Devlet Güdümü Sendikaya Hayır", "Sadaka Değil Toplu Sözleşme", "Memuruz Hakkınız Kazanacağız" sloganlarıyla TCDD yetkililerini uyardılar. Davul, zurna eşliğinde çekilen halaylar sonrasında Sendika Genel Sekreteri Süleyman Er-yılmaz basın açıklamasını okudu. Basın açıklamasını polisler engellemeye çabası boşa çıktı.

482 Tren Seferi Yapılmadı, 2.616.000 Ton Yük Taşınamadı
26 Ekim'den beri her gün onlarca tren seferden kaldırıldı, binlerce ton yük taşınamadı. Bu süre içerisinde İskenderun Demir-Çelik Fabrikası'nın üretimi % 50 düştü. Fabrikaya Yemişar'dan taşınan demir filiz oranı da azaldı. Bantlıyo trenlerinde can güvenliği kalmadı ve el trenleri tutmuyor. Alarm, otomatik fren sistemleri çalışmıyor. Ancak TCDD yetkilileri bu eylemleri suskunlukla izliyorlar. Hiçbir görüşme talebinde bulunmuyorlar. Bunun dışında çalışan bu güvensiz koşullarda çalışmaya zorluyor, sürgün ve ceza ile tehdit ediyorlar.

Demiryolu emekçileri 26 Ekim'de yaptıkları eylemlerin birinde görülüyorlar.

Söke'de pamuk üreticileri dertli

Aydın'ın Söke ilçesi, verimli ovası ve sanayi kuruluşları ile dışardan göç alan bir merkez durumunda. Kasabının önemli geçim kaynağı ise pamuk üretiminden. Bu yıl pamuğun kilo başına alımı geçmiş yıllara göre daha iyi bir fiyata alına da pamuk üreticileri içinde bulunduğu durumdan hoşnut değiller.

Hoşnutsuzluğun temelinde ise küçük üreticilerin tefeciye olan borçları, peşin alınan vergiler ve gübre fiyatının yüksek olması geliyor. Pamuk fiyatlarının yükselmesini, DYP-SHP hükümetinin propaganda malzemesi yapmaya çalışmasına tepki gösteren üreticiler, fiyatların dünya piyasalarında yükseldiğini, dış talebin de arttığını, bu nedenle iç piyasada da fiyatların yükseldiğini söylüyorlar.

Ayrıca pamuk ihracatçısı tüccarlara teşvik uygulanırken, üretici için sübvansiyon ihracatı Teşvik Fonu için kendilerinin kesilen paranın iadesini isteyen üreticiler, Tarıfın alım fiyatını piyasanın çok altında tutarak (kilo başına 17 bin) alım yapmadığını, bu nedenle Tarıfın çalışan birçok işçinin bu yıl işsiz kaldığını belirttiler.

ve ASKİ Genel Müdürlüğünden teklif

Adana Belediyesi'nde toplu iş sözleşmesi görüşmeleri tıkandı

Bu yıl Türkiye genelinde özellikle de büyük şehirlerde belediye işçilerinin toplu sözleşme yılı olması dolayısıyla belediyelerde hareketli günler yaşanıyor. Bazı belediyelerde grev kararı alınırken, kimi belediyelerde de uyuşmazlık aşamasına geçildi. Adana'nın Yüreğir ve Seyhan Belediyesi ile Büyükşehir Belediyesinin ASKİ işletmesinde de TİS görüşmeleri ücretler konusunda tıkanı.

Bu işyerlerinde ANAP'lı belediye başkanlarıyla yetkili sendika DİSK Genel-İş arasında devam eden görüşmelerde Ekim ayında uyuşmazlık tutanağı hazırlanarak arabulucu aşamasına gelindi.

TİS görüşmelerindeki son durum hakkında Genel-İş Adana 2 No.lu Şube Başkanı A.Kerim Timur şunları söyledi:

Mücadele: TİS görüşmeleri tıkanmış durumda. Anlaşmaya varamadığınız konular nelerdir?

Kerim Timur: Ücretler haricindeki tüm maddeler geçti. Ücret artışı olarak % 115, sosyal haklarda ise % 100 ile % 300 arasında artış istemiştik. Yüreğir Belediyesi'nden gelen teklif ise % 45 ücret artışı oldu. Seyhan Belediyesi

gelmedi.

Mücadele: Sendikamızın taleplerini işçilerin sahiplenmesi ne düzeyde?

Kerim Timur: Üyelerimiz bazı maddelere sahip çıkmıyor. Örneğin taban ücretlerinin yükseltilmesine yeni işçiler sahip çıkarken, eski işçiler sahip çıkmıyor. Ya da tam tersi oluyor.

Mücadele: İşçi temsilcilerinin, yaptığı konuşmaların etkisi oluyor mu?

Kerim Timur: TİS Komitesi oluşturma programımız vardı. Ancak anti-demokratik yasalar nedeniyle programımızı hayata geçiremedik. Temsilcilerimiz TİS imzalamadan yasal konuma gelemiyor. Durum böyle olunca işten atılma tehdidi altında çalışma yapmak zorlaşıyor, işçiler diyalogumuz kopuyor.

Mücadele: Önümüzdeki günlerde neler yapmayı düşünüyorsunuz?

Kerim Timur: Şu an yasal süreç devam ediyor. Biz de işçilerimizi greve hazırlıyoruz. Hak ettikleri ücreti alabilmelerinin tek yolu grevdir. Gelin noktaada işçilerimizi toplayarak son durumu anlatacağız. İşçiler sonuçtan memnun olursa sözleşmeyi imzalansın, aksi takdirde greve çıkarsın.

"Yetki itirazı" çekişmesinin kurbanı işçiler

Adana Büyükşehir Belediyesi işçilerinin toplu iş sözleşmesi bu yıl için suya düştü. Genel-İş'in örgütlenmesine Belediye-İş Sendikası itiraz edince sorun mahkemelik olmuştur. En son görülen duruşmada ise İş Mahkemesi her iki sendikadan da yetkisiz olduğuna karar verince dava uyuşmazlık mahkemesine gönderildi.

"Yetki" tartışmalarından bıkan işçiler ise mahkemeye gelerek bu duruma son vermeleri için sendikacılara uyarda bulunduılar.

Yine Büyükşehir Belediyesi'nde çalışan 50 işçi "yetki itiraz" ile ilgili davanın mahkemede görülmesinden bir gün sonra Genel-İş ve Belediye-İş'in şubelerine giderek yöneticilerden en kısa zamanda basının da katılacağı bir toplantı yapılmasını istediiler. İşçiler toplantı sonucunda herhangi sendikamızın yetkili olduğuna bu toplantıda kendilerinin karar vereceğini belirttiler.

Adana Büyükşehir Belediyesi'nde sendikaların bu kavgaından şimdikiye kadar işçiler zarar gördü. Bu beşirizliği fırsat bilen Belediye Başkanı Aytaç Durak şimdiki kadar 145 işçiyi işten attı. İşçiler toplu sözleşme haklarından bir einedir mahrum kaldılar.

Abdullah Taşçı bir psikopat ve işkenceci

Cemtaş direnişçilerine karşı uyguladığı saldırılarla Abdullah Taşçı'nın suç dosyası gün geçtikçe kabanyor. Direnişçilerin anlatımlarına göre daha önce evli bulunduğu eşi tarafından ahşaksız biri olduğundan boşanmış, kendi çocuğunu bir nedenden dolayı köpek kulübesine kapatarak açsuz bırakmış, bununla yetinmeyip, kendi çocuğunu evlatlık reddetmiştir.

Abdullah Taşçı çıkarılamadığı sürece hiçbir kimseyi insan olarak görmüyor. Yanında çalışan işçi sefferine bile hakaret ve küfürler yağırdırı bu işçi düşmanı, özellikle işçilere iyi geçinen seffere baskı yaparak, sefferi işçiyi düşman yapıyor. İşçiyi örgülü ve sendikali görmektense fabrikayı batırmayı gözde alan Abdullah Taşçı, etrafına yaydığı MHP kökenli kurumlara işçilerin direnişini kırmaya çalışıyor. İşyerini ruhsatsız çalıştırarak, bunu kendi adıyla itiraf eden ve bununla herkeşe hava atan biridir Abdullah Taşçı.

Direniş ilk günlerinde yanına çağırıldığı bayan işçilere "Siz buraya gelip adınızda sakız çalışmıyorsunuz. Siz bana ne kazandırınız ki ben size zam vereyim. Eğer bol para kazanmak istiyorsanız, gelin sizin genel ev açayım, hem siz iyi kazanırsınız, hem ben kazanırım" diyecek kadar da asdık bir. Yaşer İsmet Müdürlü Ali Oğun yayının bayanlara sarfırlık yapmasına seyirdi kalan bir ahşaksız. İşçiler kendi aralarında halaylar çekerken, o da yanına işçi sefferini alarak halay çeken ve slogan atan işçilere küfürler yağırdırı, aşkım evine giderken işçilere el-kol hareketleri yapan bir sapık.

Cemtaş'ta direniş sürüyor

Cemtaş işçilerinin direnişine devam ederken, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DISK) 11 Kasım'da işyeri önünde bir basın açıklaması yaptıktan sonra işyeri sahibi Abdullah Taşçı ile görüşti. DISK adına basın açıklamasını Genel Başkan Rıdvan Budak okudu. İşçiler basın açıklamasında sık sık "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "İşçiyse Kalkan Elleri Kıracağız", "Yaşasın Cemtaş İşçilerinin Direnişi" şeklinde sloganlar atıldılar. Rıdvan Budak basın açıklamasında Cemtaş'ta yapılan baskıları anlattıktan sonra, "Bütün bu olayların sorumlusu olan işveren Abdullah Taşçı'yı kınıyoruz ve bir kez daha sendikamız ile görüşmeye, sorunları daha da büyümeden çözmeye çağırıyoruz. Bu çağırımızın yamışız kalması durumunda pek çok olayların sorumluluğunun kendisine ait olacağını duyuruyoruz" dedi.

Abdullah Taşçı: "Yasa Bıyasa Ben Yasayı Çıgıyorum"

Silahli kurumlarıyla, ülkücü illerle işçilerin evlerine baskınlar düzenleyen, işçileri takibe alırdırı, çocuklarını direnişe göndermemesi için aileleri tehdit eden Abdullah Taşçı saldırılarını içini gittikçe artırıyor. Direniş işçilere karşı bozkurt işaretleri yapan A.Taşçı ve adamları silahlarını da ellerinden düşmüyordılar. Geçen hafta Esenyurt Jandarma Karakolu'nun önünden gözaltına alındıktan sonra, serbest bırakılan işçilerin ikisi evlerine giderken sivil bir oto tarafından takibe alınarak kaçırılmak istendi. Ancak arkadaşın başka bir araçla çıkması sonucu bu girişimleri sonuçsuz kaldı. Fabrikada üretimin durması Cemtaş sahibinin saldırılarına daha da artırıyor. Bu konuda görüşmek istediği işçiler, Abdullah Taşçı'nın yanına gittiğinde

yrne silahlı saldırıya maruz kaldılar. Olayı görüntülemek isteyen Alintieri muhabiri de bu saldırıdan nasibini aldı.

Bu gelişmelerden sonra basın açıklaması yapan DISK Genel Başkanı Rıdvan Budak Abdullah Taşçı ile görüşmeye gitti. Abdullah Taşçı bu görüşmeyi reddetti. "Sendikacı mendikacı anlamam" diyerek küfür etti. Rıdvan Budak ise bu görüşme(meye) ilişkin şunları söyledi. "İşveren hiçbir görüşmeyi kabul etmiyor. Nedeni ise işçilerin sendikaya üye olmasıdır. Ben ömrümde ilk defa böyle birini görüyorum. Yasal uzlaşma yolu için ise ayaklarını yere vurarak 'yasa bu ise ben çıgıyorum' dedi."

Direnmekte Kararlı Olan İşçiler Direnişe Destek Bekliyorlar

Cemtaş işçileri kendilerini karşı her türlü pis yöntemi deneyen Taşçı'ya karşı tek başlarına direniş sürdüyorlar. Jandarma ve işyeri sahibinin işbirliğine karşı işçiler soğuk hava koşullarına karşı direnişlerini bir tarlanın ortasında sürdürüyorlar. Soğuğa karşı korunmak için işçiler son olarak DISK Tekstil ve Esenyurt Belediye başkanlığından cadir kuma konusunda yardım istediler.

Buralardan olumlu bir yanıt alamayan işçilere Esenyurt emekçi halkı bir cadir sağladı. Direniş yerine kurulan cadir, "Bize emir verildi. Cadir kuramaz, ateş yakamazsınız" gerekçesiyle jandarma tarafından kaldırıldı.

Daha önce kendilerine servis vereceğini söyleyen Esenyurt Belediye Başkanı da Abdullah Taşçı tarafından baskı gördükten sonra "Servisin soforu gitmiyor" diyerek böyle bir yardımdan vazgeçti. Tekstil Sendikası ise "Bu işyerine kesin sendikası sokmam" diyen Taşçı karşısın-

Zor koşullarda ve her türlü tehdit ve baskıya rağmen, işçiler, direniş sürdürmekte kararlı olduklarını söylediler.

da, tamamen elini-eteğini direnişin çekmiş görünüyor. Bütün bunlara rağmen Cemtaş işçileri, "Sermaye ağalarına karşı dayanışmaya çağırıyoruz." işçileri istedikleri gibi somutla-

İşçi – memur...

GARANTİ BANKASI, DISK BANK-SEN'E TAHAMMÜL EDEMİYOR- İzmir'deki Konak Saat Kulesi önünde 14 Kasım'da toplanan Garanti Bankası çalışanları işyerlerinde yaşanan baskıları protesto ettiler. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı eylemde basın açıklaması yapıldıktan sonra Bank-Sen tarafından yayınlanan bir bildiri Kemeraltı'nda halka dağıldı. Geçtiğimiz Haziran ayında çalışanların Bank-Sen'de örgütlenme çalışmasından dolayı işçi kıyımına başlayan banka yöneticileri son iki hafta içinde 30'a yakın işçiyi daha işten attı. Bank-Sen İzmir 5. Bölge Sorumlusu Gülçin Tonguç eylem sırasında sendikal haklarını sonuna kadar kullanacaklarını belirterek, Çalışma Bakanlığı'nun da Garanti Bankası'nda toplu sözleşme yetkisini aldığı söyledi.

EĞİT-SENİN KURULUŞ YILDÖNÜMÜ-Eğit-sen'in kuruluş günü olan 13 Kasım'da Antakya Eğitim Sen Şubesi bir etkinlik düzenledi. Tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra Şube Başkanı Müslim Kabadayı bir konuşma yaptı. Ayrıca Eğitim-Sen'in geldiği aşama ile Eğitim-Sen birliğine ilişkin açıklamalar da okundu. Çağdaş Sanat Atölyesi bir skeç sergilerken, müzik grubunun sunduğu dinletiyile çekilen halaylarla etkinlik bitirdi.

COCA COLA İŞÇİLERİNDEN UYARI EYLEMİ- Coca Cola'yı Türkiye'de üreten İMSA (İstanbul Meşrubat Sanayi A.Ş.)'nin Adana'daki işyerinde çalışan 233 işçi 10 Kasım'da iş bıraktılar.

Sabah saatlerinde fabrikanın önünde toplanan 233 işçi 11 aylık alacakları olan toplam 7.5 milyar liralık haklarını alamadıkları için bir saat iş bırakarak, fabrika yönetiminin gaspçı tutumunu kınadılar.

İşçilerin örgütü bulunduğu Tek Gıda-İş Sendikası Şube Başkanı Davut Kır da eylem sırasında bir basın açıklaması yaptı: "Kış aylarına girdiğimiz bugünlerde, evine yakacak odun alamayan, çocuklarını okul ihtiyacını karşılayamayan, evinin elektrik, su faturalarını ödeyemeyen, cebinde parası olmadığı için evine borç para bulabilirse emek götürebilen bir kitlenin temsilcileri olarak, üyelerimize birlikte işverene bir kez daha durumunuzu iletmek, sıkıntılarınızı dile getirmek ve işvereni uyarmak bakımından ve çektiğinizi anlatılabilmek amacıyla bugün burada, işvereni duyarlı olmaya davet etmek amacıyla bu uyarı eylemini gerçekleştirmek zorunluluğunu hissettik." denilerek haklarının verilmediği sürece bu tür eylemlerin sürelececeği belirtildi.

Kamu çalışanları: "Onümüzdeki engelleri mücadele ederek aşacağız"

Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu'na düzenlenen Adana 1. Bölge Kurultayı 13 Kasım'da Adana'da yapıldı. Kurultaya Mersin, Hatay, Adana, Maraş, Batman, Hakkari, Adıyaman, Siirt, Mardin, Gaziantep, Şırnak, Diyarbakır ve Şanlı Urfa illerinden bölge temsilcileri katıldı. 1000 kişilik bir kitlenin katıldığı kurultaya işçi sendikaları, siyasi parti temsilcileri ve çeşitli demokratik kitle örgütleri destek verdi.

Bağımsızlık, demokrasi için şehit düşenler adına yapılan bir dakikalık saygı duruşundan sonra açılış konuşmasını Eğitim-Sen Genel Başkanı İsmet Aktaş yaptı. Aktaş konuşmasında "5 Nisan Kararları diyerek, ekmeğimizi, özgürlüğümüzden fedakarlık yapmamızı istedikler, özel-leştirmelele, işçi çıkarmalarla, sendikasılaştır-malarla, taşeronlaştırmalarla, 217 bin lira gibi komik 'zamlarla' sendikal ekonmiki haklarımızı yok etmek istiyorlar" diyerek, bu sorunların çözümünün ancak kamu çalışanlarının kitlesele örgütülüğünü genişletmekten, militan çizgiden kopmadan ilerlemekten, işçi ve emekçilerle bir-

İşçiler bir mücadele hattını yükseltmekten geçtiğini vurguladı.

Aktaş'ın konuşmasının ardından Divan seçimi yapıldı. Çeşitli demokratik kitle örgütlerinin kurultayla ilgili mesajları okundu. Haklar ve özgürlükler Platformu ise kamu çalışanlarının verdiği mücadelelerin onurlu ve insanca bir yaşamın ön adımı olduğunu belirterek, onların bu mücadelelerinin sonuna kadar destekleneceği vurguladı.

Eylem üstlenen kontrgerilla bilinç bulandırmak istiyor

Trabzon'da RP milletvekili Kemalettin Göktaş'ın halkla ilişkiler bürosunun molotoflanarak tahrip edilmesi, kontrgerilla tarafından DHKP-C adına üstlenilerek devrimci adalete dayılan güven ve sempati kırılmaya çalışıldı. Ancak kontrgerilla bu eylemi ve üstlenmesiyle bilinç bulandırma amacına ulaşamadı. Trabzon Mücadele gazetesi bürosunu 8 Kasım günü arayan kontrgerilla, RP milletvekili Kemalettin Göktaş'ın halkla ilişkiler bürosunu molotofla tahrip ettiklerini belirterek, eylemi DHKP-C adına üstlendiklerini söyledi. Bunun üzerine, 17 Kasım günü Mücadele gazetesini arayan bir kişi de "RP halkla ilişkiler bürosunun molotoflanmasıyla DHKP-C'nin hiçbir bağlantısı yoktur. Partimiz böyle bir eylemi üstlenmemektedir" dedi. Kıssacı kontrgerilla Trabzon'da birtakım eylemleri DHKP-C adına üstlenerek kafa bulandırma amacını gütmüştü, ama başaramadı.

Polis tarafından katledilen Ecevit Balcı anıldı

İstanbul Gülsuyu'nda pankart asarken polis tarafından katledilen MLKP-K üyesi Ecevit Bala'nın cenazesi 5 Kasım günü Maltepe Başbüyük Mezarlığı'ndaki anmaya toprağa verildi. Polisin yoğun kuşatması altında yapılan cenaze törenine Ecevit Bala'nın devrimci arkadaşları ve aile çevresinden yaklaşık yüz kişi katıldı.

Ecevit Balcı, 4 Kasım günü Maltepe Gülsuyu köprüsüne MLKP-K imzalı bir pankart asarken, gözü dönmüş katiller sürüsünün açtığı ateşle katledilirken, Ayfer Açıl adlı arkadaşı da yaralı olarak gözaltına alınmıştı. Burjuva basın ise "Polise bravo", "Pankartçı terörün sonu", "Teslim olsaydı ölmeyecekti" gibi başlıklar atarak katliamcılarını destek göcu olduğunu bir kez daha gösterdi. Devrimcilere pankart asarken ya da başka bir eylem yaparken de katledilecekleri mesajını vermeye çalıştı. Ancak katliamlar gibi katliamı alkışlayanlar da amaçlarına ulaşamadılar. Bu olaydan sonra da üknen dört bir yanında yazılama, pankart asma eylemi ve gösteriler düzenlendi. Devrimcilere silah sıkın ve katliamları alkışlayan eller mutlaka kırılacak. Ecevit Bala'nın anısını yaşatacağız..

Polis Eskişehir'de adam kaçırarak infaz tehdidinde bulundu

Askerlik izni için Eskişehir'e gelen Zeynel Danacı adlı okurumuz, 7 Kasım günü siyasi polis tarafından kaçırılarak infaz edilmekle tehdit edildi ve işkence gördü. Tepebaşı karakolunda bir süre tutulduktan sonra Sankaya İlçesindeki ormanlık bir araziye götürülen okurumuza, burada ağaca bağlanarak işkence yapıldı ve infaz tehdidinde bulundu. Sorularına karşılık alamayan işkenceciler, okurumuzu Seyitgazi İlçesinde bir araziye götürerek bıraktılar. Bu olaydan sonra bir basın açıklaması yapan Zeynel Danacı, devletin bu terörist uygulamalarını protesto ettiğini belirtti.

Halkevine polis saldırısı

Amasya iline bağlı Gümüşhacıköy ilçesinde bir yıl aşkın süredir faaliyetlerini yürüten halkevi basıldı. 3 Kasım günü Şaban Cömert kimlikli polis ve resmi polisler kimlik sormak istediler ve tehdit-te bulunarak, yasal gazete, dergi vb. yayınlara el koydular. Halkevindeki kişiler karakola götürmek isteyen polislerle tepki gösterildi. Bunun üzerine takviye kuvvet getirilerek, aralarında Özgür Karadeniz muhabirleri İsmet Kavaklıoğlu, Leyla Kızır, TUYAD (Tütün Üreticileri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği) Başkanı Bektaş Cetinkaya, bazı halkevi üyeleri ve saz kursu vb. sosyal etkinlik amaçlı gelen öğrencilerin bulunduğu dokuz kişi dövülerek gözaltına alındı.

Sorguda dayak, küfür ve hakarete maruz kalan, gözaltına alınanlardan iki kişiye muhbirlik dayatılmaya çalışıldı. Ayrıca Hipokrat yeminli bir doktor, yaralarının gösterenlere "düşmüştür" diyerek işkenceci tutumunu ortaya koydu. 30-35 kişilik bir kitle, emniyet ve adliyenin önünde marşlar ve türklerle gözaltında tutulanlara sahip çıktı. Gümüşhacıköy emniyet müdüri yoğun telefon protestosuna maruz kaldı.

Gözaltına alınanlar aynı gün akşam savcılıkta ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldılar. Gözaltına alınanlar kalabalık bir kitle ile 4 Kasım günü bir basın açıklaması yaparak polisin demokratik kurumlara saldırısını, keyfi gözaltılan protesto

Elazığ Mücadele gazetesi bürosuna polis terörü

Elazığ mücadele gazetesi bürosu çalışanlarını yıldırmak isteyen polis, büro çalışanlarını ve okurlarını gözaltına alıp işkence tehditlere başvuyordu.

Devrimci Gençlik özel sayısının dağıtımını yapan Mücadele gazetesi muhabiri Hidir Gündüz, okurlardan Bülent Ataç, Almanbağları Mahallesi'nde, Bahtiyar Konyahoğulları ve Mahbule Kanber adlı okurlar da Yıldızbağları Mahallesi'nde 13 Kasım günü polisler tarafından gözaltına alındılar. Önce Fevzi Çakmak Karakolu'na götürülen Mücadele okurları ve büro çalışanlarına dayak saldıran polisler, daha sonra gözaltındakiler muhbirlik teklif ettiler. Okurlardan Bülent Ataç'a muhbirlik teklif eden resmi polis, Mücadele muhabiri Hakan Güler'i illegal yavin dağıtımını gerekçesiyle gözaltına aldı. Mücadele muhabiri Hakan Güler bir gün gözaltında tutulduktan sonra savcılığa çıkartılarak serbest bırakıldı.

Zonguldak'ta tutuklananlar serbest bırakıldılar

20 Temmuz'da gözaltına alınan tutuklanan kişi Halketki gazetesi Zonguldak Temsilcisi Nuzun Yılmaz, muhabir Sezaı Onuç ve TODEF'li Leyla Alp, 14 Kasım tarihinde çıkarıldıkları mahkeme tarafından serbest bırakıldılar. **Mücadele Şamsun muhabiri gözaltına alındı**

Mücadele gazetesinin Samsun muhabiri Nergin Taşemir, 28 Ekim günü gözaltına alınarak siyasi polislerin psikolojik baskılarına karşı karşına kaldı. Mücadele muhbirine bir süre sivil polis otosu içinde tehditler yağdıran siyasi polis amacını ulaşamadı.

Tokat'ta Mücadele okurlarına gözaltı terörü

Tokat ve ilçelerinde Mücadele gazetesi okuru 12 kişi gözaltına alındı. Gözaltındakilerin 10'u serbest bırakılırken, iki kişi tutuklandı.

Tokat'ın Zile ilçesinde Mücadele okurlarına yönelik sindirme operasyonu düzenleyen siyasi polis, 23 Ekim günü Ercan Hançer ve Ali Hançer, 24 Ekim günü ise Ali Kutbay isimli Mücadele okurlarını gözaltına aldı. Artova ilçesine bağlı Evri Deresi köyünde biri bayan üç kişi gözaltına alınırken, isminin Hatice Yazgan olduğu öğrenilen bayanın yoğun işkence sonucu iki ayağının kırıldığı ve tedavi için Tokat Devlet Hastanesi Ortopedi Servisine götürüldüğü öğrenildi. Ayrıca Niksar ilçesinden Kadir Aslan ile adı soyadı belirlenemeyen bir kişi, Niksar'ın Çamcı köyünden, yine soyadı belirlenemeyen Korkmaz adlı bir kişi, Niksar'ın Geyran köyünden adı soyadı belirlenemeyen bir kişi ile Niksar Mezarı köyü muhtar gözaltına alındılar. Gözaltına alınanlardan Suat Karabulut ve Hasan Aydoğdu adlı kişiler tutuklanırken, diğerleri serbest bırakıldı.

Gaziantep'te gözaltı

Gaziantep Üniversitesi'nde 7 Kasım boykotu için 3 Kasım günü yapılan basın açıklamasından sonra Rafet Cantürk, Kınaz Şen, Bimen Kadiroğlu, Yavuz Çelik ve soyadı öğrenilemeyen Levent adlı öğrenciler Üe Mücadele gazetesi muhabiri Zeynep Korkmaz, Atılım gazetesi muhabiri Şengül Yıldırım, Özgür Ülke gazetesi muhabiri Eren Polat ve Newroz gazetesi muhabiri Salman Çelik gözaltına alındılar. Gaziantep siyasi şubesinde gözaltına alınanlara işkence yapıldı, tehditlerde bulunuldu. Gözaltındakiler bir gün sonra serbest bırakıldılar.

Medet Serhatın

katili oligarşidir

Kürt aydını ve hukukçusu Medet Serhat ile sofrörü İsmail Karaaaloğlu, 11 Kasım'da Erenköy'de uğradıkları silahlı saldırı sonucu hayatlarını kaybettiler.

Medet Serhat'ın katledilmesi, HEP Diyarbakır İl Başkanı Vedat Aydın ile başlayan, yazar Musa Anter, Milletvekili Mehmet Sincar ile devam eden kontrgerilla katliamlarının son halkası oldu.

Bu cinayetin sorumluları Kürdistan'da iki binden fazla köyü yakıp yıkararak boşaltan, on binlerce kişiyi zorla göç yollarına düşüren, işkence ve katliamlarla ülkeyi kana bulayan, birçok gazeteci, yazar ve aydını katleden, ülkenizin bütün kaynaklarını yağmalayıp talan eden, hak ve özgürlükleri gasp eden, DEP Genel Merkezi'ni bombalamak dahil birçok "faali meçhulün" sorumlularıdır. Yani devletin kendisidir. Kontrgerilladır.

Halkı, devrimcileri ve aydınları kontrgerilla yöntemleri ile susturmaya çalışarak düzenini avakta tutan oligarşinin bu çabaları boşundur. Köyleri yakanak, insanları işkenceden geçirerek, gözaltında kaybederek, evlerde, sokaklarda ya da arabasının içinde katlederek halka karşı suç işleyenler, er ya da geç doktukleri kanın hesabını vereceklerdir.

Mücadele gazetesi Zonguldak temsilcisi Sadık Çelik ve Mücadele gazetesine hakaret edildi

Devrimcilere saldırı halka saldırdır

Zonguldak'taki Uyanış TV adlı yerel televizyonun sahibi Ali Bahadır tarafından Mücadele gazetesi Zonguldak temsilcisi Sadık Çelik'e hakarete ve fiili saldırıda bulundu. Ali Bahadır, aynı zamanda Mücadele gazetesi hakkında da küçümseyici tavrırlarda bulundu ve hakaret etti. 11 Kasım günü Mücadele Zonguldak temsilcisi Sadık Çelik'in aynı zamanda Uyanış adlı yerel gazetesinin genel yayın yönetmeni olan Ali Bahadır'ın odasındaki görüşmesiyle başlayan olay şöyle gelişti.

Mücadele gazetesi Zonguldak muhabirlerinden Fevzi Saygılı hakkındaki bir gıyabi tutuklama kararı üzerine tutuklanarak Ankara Kapalı Cezaevine götürüldü. Bunun üzerine Uyanış TV'de Fevzi Saygılı hakkında polis ağzıyla, "Uzun süredir aranıyordu. Mücadele dergisine düzenlenen baskında ele geçirildi," şeklinde yayın yapıldı. Böyle bir yayın karşısında sessiz kalmamak sorumluluğuyla yayını tekzip ettirmek üzere Sadık Çelik tarafından Uyanış TV sahibi ve Uyanış gazetesinin genel yayın yönetmeni Ali Bahadır ile görüşmeye gidildi. Kendisinin Mücadele gazetesi temsilcisi olduğunu söyleyen Sadık Çelik, Fevzi Saygılı'nın Uyanış TV'de Devrimci Sol Bölge Sorumlusu olarak lanse edildiğini ve bir davadan dolayı tutuklanıp, salıverildiğini belirterek, haberi tekzip edilmemesi istedi. Ali Bahadır ise küçümseyen bir havayla gerek "iki yazı yazan, eline kalem alan gazeteci olamaz" sözleriyle daha baştan olumsuz bir tavır gösterdi. Sadık Çelik'in kendilerinin devrimci gazeteciler olduğunu söylemesi de durumu değiştirmemişti. Ali Bahadır ise haberi "Polisin yaptığı açıklamaya göre" ibaresiyle yaptığını, haber değeri taşıdığı için yayımlandığını söyleyerek polis ağzıyla yaptığı yayını savunmaya devam etti. Doğruluğunu araştırıp araştırmadıklarını soran Mücadele temsilcisine "Benim haber anlayışım bu," diyen Ali Bahadır, yaptığı işi ısrarla savunuyordu. Sadık Çelik'in "O zaman muhabirimizin serbest bırakılması da bir haberdir ve salıverilmiştir," sözleri ise Ali Bahadır tarafından "Gelisin efendi efendi, arkadaşım serbest bıraktı dersen. Artistik yapma" denilerek karşılandı. Ali Bahadır sözde efendi olmayı devrimcilere öğretmeye çalışıyor ve baştan beri sürdürdüğü küçümseme tavrırlarına bir de hakaret ekliyordu. Mücadele temsilcisi "Git kardeşim, işim var" sözleriyle kovmaya çalışan Ali Bahadır, temsilcinin bu tavrırların burjuva politikacılığı olduğunu söylemesi üzerine fiili olarak Sadık Çelik'e yönelmeye başladı. Ali Bahadır eski TKP'li olduğundan, Zonguldak'ta sözde "solcu" geçiniyordu ve Mücadele temsilcisinin gerçekleri söylemesi karşısında bağırıp, çığırırmaya, el-kol hareketleri ile Sadık Çelik'i dışarıya çıkarmaya çalışmıştı.

Daha sonra "Çocuksunuz, daha büyütün de gelin" diyerek, hakarete ve küçümsemeye devam eden Ali Bahadır, Mücadele temsilcisine bir de tokat attı. Bu yaptığının yanlış olduğunu söylemesi de Ali Bahadır'ın tavrırlarını değiştirmemişti. Sokak ortasında bağırıp, çığırırmaya devam etmesi ve sanki kendisine saldırılıp, hakaret edilmiş gibi bir izlenim bırakmaya çalışması da Ali Bahadır'ın yaptığı isten en küçük bir rahatsızlık duymadığını gösteriyordu.

Ali Bahadır, haktan, emekçiden, haklıdan, onurlu olandan yana yayını yapan Mücadele gazetesine saldırmıştı aslında bu yaptıklarıyla. Mücadele gazetesi temsilcisine "Başların serin mücadelele" diyecek kadar alçalmıştı. Eski TKP'ilerden Ali Bahadır şimdiki teslimiyeti seçmiş ve cezaevinden çıktıktan sonra polisini verdiği haberleri "Polisin verdiği bilgiye göre" ibaresiyle yayınlamakta bir sakinca görmeyecek kadar sefil bir duruma düşmüştür. Mücadele gazetesi temsilcisi nezdinde Mücadele gazetesine ve devrimci mücadeleye hakaret eden Ali Bahadır ve onun gibileri bu tutumlarından vazgeçmedikçe ve yaptıklarıdan dolayı özür dilemedikçe tarih ve halk önünde hesap vermekten kurtulamayacaklardır.

Çevre Bakanlığı yaklaşık üç yıldır tartışması süren siyanürle altın aranması için Eurogold firmasına gerekli olan izni verdi. Bu fabrikanın kapatılması için Bergama, Ovacık ve çevre köylerde yaşayanlarca çeşitli girişimlerde bulunulmuş ve bes bin kişiyile Çanakale yolu trafiğe kapatılarak eylem yapılmıştı.

Bergama'nın Çamköy, Pınarköy, Narlıca, Süleymanlı ve Ovacık köylerinden gelen 100 kişi 8 Kasım günü izmir Adliyesi'nde Çevre Bakanlığı'nın aldığı kararın iptali ve yürütmenin durdurulması için 28 avukatın desteğiyle başvuruda bulundular. Şu anda 500 kişilerin avukatlara vekalet verdiği söylenen Bergama halkı bu sayı-

Bergama ve çevre köylerde yaşayan halk:

"Bölgemizde siyanürle altın aranmasına izin vermeyeceğiz"

nin çoğalacağını ve 10 bine çıkarılacağını açıkladılar.

Adliyede basına son gelişmeleri aktaran köyler, "Eurogola firmasının Almanya, Yeni Zelanda, Kanada, İngiltere gibi emperyalist ülkelerin çok uluslu bir firması olduğunu, asıl amaçlarının işletme izni aldıktan sonra çeşitli emperyalist ülkelerde biriken kimyasal atıkları Türkiye'ye getirmenin hedeflendiğini" söylediler.

Dünyada yasak olan bir yöntem

Milas'ta okurlarımıza gözaltı

Muğla'nın Milas ilçesinde Mücadele okurlarına yönelik operasyonlar sürüyor. Şu ana kadar 8 okurumuzun gözaltına alındığı ve Milas Karakolunda işkence görüldükleri bildirildi.

"Fakirlerin yaşamaya hakkı yok mu?"

11 yaşında bir çocuğun çığıldı bu. Lüsem hastalığına yakalanan 11 yaşındaki Emine Civelek, ailesi masraflarını karşılayamadığı için gün gün eriken, "Yaşamak istiyorum" diyor, "Ben de arkadaşlarım gibi gülmek, oynamak, kosmak istiyorum. Ama fakir olduğumuz için babam beni hastaneye yatırıyor. Paramız yetmediği için ilaçları da alamıyoruz. Yaşamak paraya bağlıymış. Peki fakirlerin yaşamaya hakkı yok mu?"

Emine'nin dört kardeşi daha var. Geçim için Trabzon Araklı'dan göç ederek, Fındıklı'nın Gürsü köyüne gelen ve yarıcılık yapan baba Hamit Civelek, ne yapacağını bilemez bir halde yardım bekliyor. Mart ayında Emine'nin lösemi olduğu

olan siyanürle altın aranması insan sağlığını ve çevreyi hıpe sayılması anlamına geliyor. Çanakale-Havran'da da aynı yöntemin kullanıldığı işletmelerin açıldığı biliniyor. Bergama ve çevre köylerde yaşayan halk bu yöntemin kul-

emperyalizmin uşağı olarak değeriendiriyorlar. Eurogola şirketi, halkı kandırabilmek için bugüne kadar iki köprü ve bir düğün salonu yaptırdı. İş vaatlerinde bulunuyor, bazı muhtarlara para vererek işbirliği yapmasını istiyor. Bunun dışında halka "Devletin yapmadığı yatırımları biz yapalım" vaadinde bulunuyor.

Bergama ve çevre köylerde yaşayan halk gelişmelere karşı duyarlı ve bilinci. Bundan sonra burjuva basını ve özellikle de Yeni Asır gazetesinin muhabirlerini emperyalizmin uşağı düzen partilerini köylerine sokmayacaklar.

ortaya çıktıktan sonra elinde avucunda ne varsa tedavi için harcamış. Daha önce tedavi edildiği Ankara Onkoloji Hastanesi'nden çıkan Emine, her hafta Trabzon Tıp Fakültesi'ne götürülüyor. Konu konuşudan borç-harc aldığıyla ancak bu kadarını yapabilen Hamit Civelek, artık ekonomik olarak çaresiz bir duruma geldiğini, ne yapacağını bilemediğini söylüyor.

Evet, burjuvalar başı ağrınca Amerika'ya check-up yaptırmaya giderken, yoksul emekçi çocukları parasızlıktan ölümün eşğine geliyor. Bu düzen böyle düzen! 11 yaşındaki Emine bu düzeni ciller dolusu kıldanlar daha iyi anlatıyor. "Fakirlerin yaşamaya hakkı yok mu?" Bu düzende yok!

Grup Günişiği elemanı Murat Çoban gözaltına alındı

Ege! Kültür ve Sanat Merkezi bünyesinde çalışmalarını sürdüren Grup Günişiği elemanı Murat Çoban 3 Kasım akşamı Bornova Garajı yakınında gözaltına alındı.

4 Kasım günü Ege Kültür ve Sanat (Merkezi Grup Günişiği yaptığı açıklamada "Devlet güçlerinin baskı ve terör ortamını keyfi şekilde çoğalttığı, devrimci-demokrat insanlar üzerinde terör estirdiği bu süreçte arkadaşımızın gözaltına alınması keyfidi ve gözdağı amacı taşımaktadır" diyerek, kamuoyunu devrimci sanatçılar üzerindeki baskılara karşı duyarlı olmaya çağırdı.

4 Kasım günü Grup Yorum, Grup Özgürlek, Türküsü, Kültür ve Sanatta Tavrı dergisi, Ayşe Gülen Halk Sahnesi, FOSEM, Ortaköy Kültür Merkezi Çalışanlarının "Bu baskılar bizi yıldıramaz" diyor, Murat Çoban'ın der-hal serbest bırakılmasını istiyoruz" diyerek yaptıkları yazılı açıklamada da sanatçıların ve devrimci kamuoyunun baskıları karşısında duyarlı olması istendi.

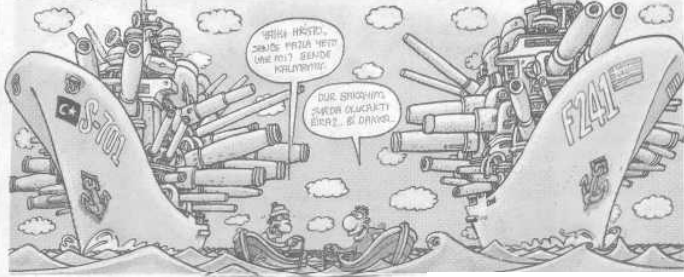
Haktan bozuk yola protesto

İzmir'deki Atatürk Mahallesi'nde yolların bozuk olması ve kanalizasyon sularının ağıdan akması 25 Ekim günü halkın yaptığı bir eylemle protesto edildi. Osmangazi-Bornova dölmüşlarının çatıştığı yolu işgal eden halk, saat 18.30'dan itibaren üç saat oturma eylemini yaptı. Bornova polislinin olay üzerine eylem yerine gelmesi ve kitileyi dağıtmaya çalışması üzerine halk, Bornova Emniyet Müdürlüğüne "Yolum neden yarıya asfaltlı, yarıya tozlu? sorusunu sordu. Emniyet Müdürlüğü ise kendisine yakışır bir cevap veriyordu: "Onlar adamı görmüş, siz de görün..." Halk ise polis kendilerine gösterdiği bu "yoldan, onları rüşvetli yoldan gitmeyeceklerini, gerekirse Büyükşehir Belediyesi'ne gelerek yol ve kanalizasyon sorunlarını çözeceklerini söylüyor...

Yanlış yere geldiniz

Çağırıldılar Başlıklar SHP iço merkezini polisler basar... Bu tür beşerlere pek büyük olmayan SHP'lerden hiç polis gelip nedenlerini sorduğunda "Barışa solcular geliyomuş, arama yapacağız" cevabını alır.

SHP'lerin kendi kendilerine "Yahu zaten burası solcu bir partinin yeri, bizler de solcu olduğumuzu göre..." diye soruşturur, polis tıktık kontrol-letir ve insanın bilmiyordur. İğn iğnç yanı arama sonucunda solcu dedikleri de be-tanemden binadan ayrılmadan SHP'lerin kafasını ryce kany-lirine cıkmalı.

Çuvaldız

ÇAPARI

"Bu milletvekili 30-60 milyon maaş alıyorlar. Adıkan maaş zehir zıkım olsun" (DYP Fevzi Arıcı)

"Düşünce özgürlüğüne evet diyen vatan hainidir." (Yasar Topçu)
"Türkiye'de demokrasi değil, kemokrazi var." (TÜVAP Kızıl Fuarında yayınlanan bildirilerden)

"Türkiye'deki sistemin demokrasi olmadı, kesin... Fazlın da değil, komünizm de. Komofaşist bir sistem." (DYP Korkmazcan)

"Türkiye'de demokrasi değil, kleptokrazi, yani egemenliğinde bir sistem var." (Hasan Celal Güzel)

"Partimize kayıtlı 500 akşamcı var." (RP Sivas Belediye Başkanı Temel Karamoğlu)

"Bu millet sabahları kalkma kadar bahaneler arar özlemek için. Kardeşim sen karar verdikten sonra kimse moralini düzeltmez ki. Biraz olumlu düşünmek lazım." (Demirel)

"Hiroşima'ya atılan "atom bombası bir bomba ile çalışan işçi sınıfı temizleyecek rahat eder bizim politikacılarımız." (Türk-İş Genel Başkanı Bayram Merat)

Sayın: Şov yapma kar-değim.

Kazım Dinç (DYP): Mercümek'in paraları neredir?

Başgömez: Yahu tüküldün ona.

Adil Aydın (DYP): Mbalıman Müslüman'ın parasını yemesi.

Kazım Dinç (DYP): Hürsülar.

Ahmet Sayın (DYP): Sen dinel misin; inani-yor musun?

Başgömez: Biz çalıp Bosna'ya götürüyoruz.

Amerika'ya götürmü-yüz, söyletme adama Al-lah aşkına.

Dinç: Hürsülar. Çaldı-ğınızı itiraf ettiniz.

SİZ ÇALINAN PARA-LARINIZIN NEREYE KAÇIRILMASINI İS-TERDİNİZ??

Nasıl olsa her başa ge-len "götürüyor." Bundan sonra önemli olan nere-ye kaçırılacağı... İsviçre'ye mi? Ameri-ka'ya mı? Bosna'ya mı? İsrail'e mi? İstediginizi seçmekte özgürsünüz. İste demok-rasi...

Doğru tarih

Bu sınılar Meclis kulis-lerinde DGM Başsavcısı Nusret Demiral'ın emekli olduğundan sonra MHP'ye katılacağı söylentisi dola-ıyor.

Sevgili kopeği GOLDİ'ni kaybettikten sonra kan-dıran bir vakti toparlayamay-an Demiral çareyi pava si-ğirmekte bulmuştu. Ama gar de acıların dindireme-yi olacak ki yeni alternat-ifler aramaya başladı.

Fakat bu defa gerçek-ten doğru bir karar aldı-ğını söyleyebiliriz. MHP'ye girerse yüzlerce GOLDİ si olacak çünkü...

Çiller'in annesi Alzheimer hastası

Aktüel dengisinde yayınlanan ve Tanu Çiller'in 87 yaşındaki annesi Müezzaz Çiller ile ilgili haberden söz eden haber, al-lede üzünü yarattı. Özer Çiller "Kayıvalıdım Reagan'in hastalığına yakıştırdı. Doğal olarak yaşlıların da aksiyeli: se-zip izleniyor. Uç helikopteri" dedi.

artık sizin Ameri-kalı olduğunuza dair hiç bir şüphemiz kal-madı missis Çiller. Eminiz ki annenizi tedavi olmanı için A-merika'ya yollarsınız...

Size çelik at lazım

Ankara Emniyet Müdürlüğü Tarım ve Köyler Bakanlığı'na 50 tane at sipariş vermiş... Ankara sokaklarında gezdirmeyi düşündükten "süvari polisler" için.

Aslında Saraylı Bakanlığın'a ya da Amerika'ya bir tane "çelik" Truva Atı sipariş etselerdi daha uygundu...

Memleketimden Kaypak Manzaraları**SINAN ÇETİN**

Aslında yukarıdaki "kaypak" kelimesi-nin kövrükken seni anlatmaya yetmiyor. Sa-na özel "memleketimden fırındak manzara-lar"ı hazırlasaydık belki daha uygun olur-du.

Bir zamanlar sol dengilerin sanat seyfa-larında sinema uzamına "sol" inciler dekil-riktin... 12 Eylül henüzden kulağına galep gibi inerken, sana piyango gibi geldi. Uyum sağlamak için bir bukalaman kadar bir zorlamadın. "Artık uğruna ölünecek hiçbir şey yok"tu. Fakat uğurlama "Phen-see" isimli filerle çekilecek cunta prenselli vardi... Dönemin sağ rüzgarları yelkenle-mek felsefesiyle doldurmuştu... Öyle ki sa-dıcs kendine ve sola değil, mealektatları-na, Tarkovskilere, Fellini'lere kültüredcek kadar. Tanu Çiller'e "senat danişmanı" olacak kadar... Hatta öz ağabeyini kendin-den ikindirmek kadar.

Neler diyordu ağabeyi kardeşlikten red-dettiği Sinan Çetin için...

"Bu tacir anemacı güya nihilisti oymu-yor. Ama nihilist hiçbir değere inanmaz. Oysa bunun tam tersi para.

"Ruhunu satıyor. Medya maymunu, kü-türbez. Aynı soyadın taşımaktan rahatsız-zım."

"90'ların yükselen değeri seni o ka-dar çukura batıdı ki, anada biriyi olmanın mutluğ zevkini doyasıya yaparsın artık. Çünki seni kimse sevmiyor çimank sin-macı.

Cezaevlerinde direnen tutsaklar kazandı

İktidarın cezaevlerinde her fırsatta gerçekleştirdiği vahşi saldırılar tutsakların bedenleriyle ördüğü direniş barikatına çarptı. Tutsaklar yılların geleneklerini çiğnetmeyeceklerini, direniş bayrağını hep yükseklerde dalgalandıracaklarını bir kez daha gösterdiler.

✓ Diyarbakır Cezaevi'nden Antep Cezaevi'ne sevk edilen tutsaklar, sakınlara ve hak gasplarına karşı başlattıkları açlık grevinin 30. gününde bütün taleplerini kabul ettirerek, direnişi bitirdiler.

✓ Konya Cezaevi'nde hakların keyfi bir şekilde gasp edilmesine karşı DHKP-C tutsaklarının 5 Ekim'de başlattıkları; 8 Ekim'de PKK ve TKP/ML-TİKKO tutsaklarının katıldığı açlık grevi 44. gününde gasp edilen hakların geri alınmasıyla bitirdi.

✓ Erzurum ve Kütahya cezaevlerindeki baskı ve saldırılar, hak gaspları, tutsakların tek kişilik hücrelerde tecrit edilmesi uygulamaları sürüyor. Erzurum Cezaevi'nde idare, siyasi polislerle işbirliği yaparak, tutsaklar üzerinde katliam provası yapıyor. Kütahya Cezaevi'nde ise "Kontretille Celladı" lakaplı cezaevi 1. Müdürü Ethem Çelik gözetiminde işkence yapılan tutsaklar, 31 Ekim'den itibaren süresiz açlık grevine başladı.

✓ Malatya Cezaevi'nde bulunan DHKP-C tutsakları Kürt halkı üzerindeki baskıları, anti-demokratik uygulamaları ve cezaevlerindeki saldırıları protesto etmek, öğrenci gençliğin ve öğretim üyelerinin 7 Kasım eylemlerini desteklemek için 3 günlük bir açlık grevi yaptılar.

ANKARA KAPALI CEZAEVİ'NDE DHKP-C TUTSAKLARINA SALDIRI-14 Kasım'da Ankara Kapalı Cezaevi'nde 4. koğuştaki bulunan DHKP-C tutsaklarına ve bayanlar koğuşuna arama gerekeceğiyle bir saldırı düzenlenmek istendi. Tutsaklar bu saldırıyı önceden fark ederek, kapılara barikat kurup, direnişe başladılar. Saldırı hazzı devam ediyor.

Yazısı Sayfa 16'da

Sınıf savaşında hakemlik yapılmaz, taraf olunur

Taraf olmak, Bağcılar'da, Adana'da, Dersim'de ya da ülkenin bir başka yerinde çatışarak şehit düşen Halk Kurtuluş Savaşçıları için "Teslim ol çağrısı yaptılar/yapmadılar" ya da "İstenseydi canlı yakalayabilirlerdi" tartışmalarının ardından, Menziri'nin katil sürüsünü kınamak, protesto etmek ve bununla yetinmek değildir... Taraf olmak, düşmana sığınan kurşunun bir parçası olduğumuzun bilincini cüretle haykırabilmektir. Taraf olmak, duvarlara kanla yazılan umudu büyütmek için şehitlerin yerini doldurabilmek için yapıp tutuşmaktır... Sınıf savaşında taraf olmanın meşruiyeti ile haykırıyoruz görüşlerimizi.

Yazısı Sayfa 11'de

Gençlik'ten...

ESKİŞEHİR ANADOLU ÜNİVERSİTESİ'NDE YAPILAN FORUMDA ÜLKEMİZDEKİ BASKI VE KATLİAM POLİTİKALARI PROTESTO EDİLDİ-Eskişehir Anadolu Üniversitesi İdari Bilimler Fakültesi'nde 11 Kasım'da düzenlenen bir forumla katliamlar, gözaltılar, "kayıplar" ve Kürdistan'daki köy yakmalar protesto edildi.

FAŞİSTLER DÖVÜLEREK CEZALANDIRILDI-İstanbul Abdi İpekçi Erkek Öğrenci Yurdu'nda, 9 ve 12. Kasım günleri sivil faşistler devrimci-demokrat öğrencilere saldırdılar. Bunun üzerine İTÜ Fenn-Edebiyat fakültesi'nde İYO-DER'iler ve bir grup devrimci-demokrat öğrenci tarafından faşistler dövülerek cezalandırıldılar.

✓ YÖK aldığı son kararla 15 Kasım'dan itibaren Tıp Fakültesi öğrencilerinden aileleri herhangi bir sağlık kuruluşuna bağlı olanların okudukları okulun hastanesinde muayene ve tedavi olmasını yasakladı.

✓ Darmstadt Teknik Üniversitesi öğrencileri 7 Kasım boykotuna destek verdiler.

✓ Niğde Üniversitesi'nde faşist işgal.

Yazısı Sayfa 17'de

İstanbul'da Eminönü ve Fatih belediyelerinde grev kararı alındı

■ Eminönü ve Fatih belediyelerinde toplu iş sözleşme görüşmelerinde işçilerin talep ettiği hakların verilmesi üzerine grev kararı alındı. Belediye işçileri 17 Kasım'da bir gösteri düzenleyerek grev kararını kamuoyuna duyururken, kamu emekçilerini de yanlarına çağırıldılar.

✓ Comtaş'ta faşist saldırılarla birlikte direniş de sürüyor. İşyeri sahibi faşist Abdullah Taşçı, sivil faşistlerle ve jandarmayla yaptığı işbirliğini sürdürüyor.

✓ Demiryolu çalışanları çeşitli hak gaspları karşısında 26 Ekim gününden beri eylemlerini sürdürüyorlar.

✓ Adana Belediyesi'nde toplu iş sözleşmesi görüşmeleri tıkandı.

Yazısı Sayfa 18-20

